

بسمه تعالی
 قرائت علی عبداللہ
 رحمان رحیم جعفری
 فی ربیع الاول ۱۳۲۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
 دفتر اسناد و کتابخانه
 تهران

بازرسی شد
 ۹-۲

بازرسی شد
 ۱۳۸۵

۱۰۹۰۳-ن

۱۶۱۱

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه اشعار علامه محمد باقر میرزا
 مؤلف: شرح قصیده عربی و فارسی از علامه محمد باقر میرزا
 موضوع: پرده و قصیده و شعر و ترجمه و کلام
 ۳- اجزاء: پنج جلد
 ۴- شماره ثبت کتاب: ۸۷۳۴۲

۱۳۰۱

کتابخانه
 ۱۴۰۰۱

بسمه تعالی
قد استقل الی العبد المذنب
ایمان حسن جعفر المصطفی
فی تاریخ المولد ۱۳۲۲

نویس
کتابخانه مجلس شورای اسلامی
دفتر کتابخانه و اسناد
کتابخانه مرکزی
کتابخانه تخصصی

بازدید شد
۱۳۸۵

بازدید شد
۱۳۸۵

۱۹۱۱
۱۰۹۰۳-ن

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه اسرار...
مؤلف: شرح قصیده...
موضوع: ...
شماره ثبت کتاب: ۸۷۳۴۲

مجلس شورای اسلامی
دفتر کتابخانه و اسناد
کتابخانه مرکزی
کتابخانه تخصصی

بسمه تعالی
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام علی من لا نبي بعده
والله اعلم بالصواب

این کتاب در بیان اسرار و معانی...
مؤلف: ...
موضوع: ...
شماره ثبت کتاب: ...

بسم الله
ملك الاحقر صفا لاله
عفى عن وعن والكنى

الحجۃ الکبریٰ من القضا بالقرنی
فی حق نبینا محمد البشری * قلبک
صلوة الله وسلامه العظمی * من
اناراکا کبار حجابیه اعظمکم
رضوان الله قال علیهم کل لطف
الذین امانه وحلصاء ایتو الخلاء
رحمة الله تعالى علیهم
والسلامه

الحجۃ الکبریٰ من القضا بالقرنی
فی حق نبینا محمد البشری * قلبک
صلوة الله وسلامه العظمی * من
اناراکا کبار حجابیه اعظمکم
رضوان الله قال علیهم کل لطف
الذین امانه وحلصاء ایتو الخلاء
رحمة الله تعالى علیهم
والسلامه

الحجۃ الکبریٰ من القضا بالقرنی
فی حق نبینا محمد البشری * قلبک
صلوة الله وسلامه العظمی * من
اناراکا کبار حجابیه اعظمکم
رضوان الله قال علیهم کل لطف
الذین امانه وحلصاء ایتو الخلاء
رحمة الله تعالى علیهم
والسلامه

بعضها وقضا له وشروطه واح لا كما كبر * لمن اطلق منهم ان اهل ذلك
الحج فشرعت مجعها بغير اذنه غير كبر * وقتت اشرف ملكه اسلامه
وتبعت بعضها عند بعضه كما هم انوار منورهم نظمت على الرضا اللطيف وكرمت
بعضها الحوا لانه غناء محير هذه القضا ايتو الخلاء الذي كبرها لاجل الطي
على الحج حتى انها غير العصبية ايتو الخلاء الذي كبرها لاجل الطي
فقال النبي لا يكتب الصلوة الشريف وحيت كبرها ان اولها الخلاء
اكتف صبيدة ايتو الخلاء الذي كبرها لاجل الطي
التي لا الله تعالى فقلت يا رب ارحم قلبه حتى يتم صباي تمام الحيز وركي
نفسه والتمام انما في موضع في الليلة القلاء وسبع صوت المكنون امام الحارة
كما قيل البتة عن فتوحا ليل حلا لبتارة فما وجدتم في محير افا انما ليل
التي اعدت من الشيا لله فقال في نفسه كواستك هذا الجبل سيدى وحركت
نفسه فهو صرحى الى مكان منور فامسك ذلك الجبل سيدى وحركت نفسه حتى كبر
ذلك الجبل الى ارضة الملهة عند قبر ايتو الخلاء الذي كبرها لاجل الطي
ورأى هذا المكان الشريف منورا كما كبرها لاجل الطي
الشريف متبسا وشكل له بكلا على طريقه الى الاطمة وقابل الحيز وركي
التاج انخر على داس ايتو الخلاء الذي كبرها لاجل الطي
راسي باعارف البس التاج الانحر الذي كان على ايتو الخلاء الذي كبرها لاجل الطي
عنه رأسي لان اجبا لانحر والبس التاج الانحر الذي كان على ايتو الخلاء الذي كبرها لاجل الطي
الصديق رضى الله تعالى عنه ففعل في التاج كما قال وبعدا ليقظان هنك وقبح

بسم الله الرحمن الرحيم
الحجۃ الکبریٰ من القضا بالقرنی
فی حق نبینا محمد البشری * قلبک
صلوة الله وسلامه العظمی * من
اناراکا کبار حجابیه اعظمکم
رضوان الله قال علیهم کل لطف
الذین امانه وحلصاء ایتو الخلاء
رحمة الله تعالى علیهم
والسلامه

فَقَالَ لِي الْفَتَاحُ أَنَا أَكْتُبُ الْقَصِيدَةَ لِأَنَّهُ وَفَعِلَ الْإِنْسَانُ لَدَاؤُكَ وَأَكْتُبُ وَكُنْتُ هُنَا
الرُّؤْيَا أَشْكَرُ الْقَوْلِيَّةَ جَمْعِي وَكَأَيُّهُ لَا تُخَوِّلُنَا حُرْمَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَلَيْسَ تَاجُ أَبِي بَكْرٍ الْهَدْيُ بِنِجَاحِ رَحْمَةِ اللَّهِ عَنْهُ . وَمِنْ فَتَايَا الْخُرَاسَانِيِّ مَنْ دَاوَمَ وَفَاءَهَا
وَكُلَّ يَوْمٍ . بَرَأَ الْبَيْتَ إِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . وَهَذَا حَرْبُ بَرْتَنِي فِي نَفْسِي كَرَامَةِ الرَّحْمَنِ الْجَلِيلِ
فَقَالَ وَرَبِّ بَعْضُ أَهْلِ الْأَوْثَانِ فِي الْفُتُونَةِ جَمِينٌ خَطِيئٌ قَبُولُهُ فِي الْأَمْرِ مَا دَاوَمَ
الْبَيْتَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . فَالْتَمَ قُلْتُ لَهُ دَاوَمَ عَلَى فِرَاقَةِ الْقَصِيدَةِ الْخُرَاسَانِيَّةِ
فِي كُلِّ يَوْمٍ وَهِيَ أَشْرَفُ الْفَصَائِلِ لِأَنَّهَا الْهَوَاتُ أَشْرَفُهُ . وَهِيَ أَمْرٌ لِلَّهِ تَعَالَى فَقَالَ لِي
مَا لَعَلَّتْ وَدَنَهَا وَمَعَايِنَهَا مِنْ أَحَدٍ فَعَلَيْهِ وَأَجْزَانِي فَعَلْتُ وَأَجَزْتُ لَهُ هَذَا وَمَقْدَارُ
أَمْسٍ وَمِنْ سَخَرَانِي فِي الْإِسْلَامِ أَنَا كَوْنُ ذَلِكَ عَلَى أَنِّي نَدْخُلُ الرُّؤْيَا الظُّهْرَ فَدَخَلْتُ
وَأَمَّا مَا بَيْنِي فِيهَا وَبَعْدَ الْفَصَاحَةِ حَمْدًا لِلَّهِ تَعَالَى كَثِيرًا وَبَعْدَ الْغُشُونِ طَلَعَتْ عَلَى قَلْبِهِ
عَشْرُ زِيَارَةِ الْمُحَرَّمِينَ الشُّرَفَاءِ مَعَ قَفَرَةٍ مَا بَقِيَ لَهُ صَبْرٌ وَرَأَى نَحْجَ وَارَ الرُّؤْيَا
الظُّهْرَ فِي الْبَقَاءِ بِسَبَبِهِ وَأَمَّا ذَلِكَ الْقَصِيدَةُ كُتِبَ هَذَا رَغْبًا لِلرَّافِعِينَ .
وَأَمَّا نَسِيبُ تَأْلِيفِ الْقَصِيدَةِ الْبُرْدَةِ وَبَيَانُ شُرُوطِهَا الْبَيْتِيَّةِ وَفِرَاقُهَا وَبَيَانُ نَضِجِ
تَأْيِيدِهَا بِالرَّغْبِ قَارُوهَا . اِعْمَدُ أَنَّ النَّاطِقَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى كَانَ سَاكِنًا فِي مَقَرٍّ وَكُنْتُ لَهُ
أَبُو عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهُهُ مُحَمَّدُ بْنُ سَعِيدٍ الَّذِي كُنْتُ أُمِّ الْبُورِيَّةِ نَسَبَهُ إِلَى بُوَيْرٍ قَرِيبَةٍ
مِنْ فِرَاقِ صُرَّةٍ كَانَ قَدَسَ اللَّهُ سِرَّهُ عَلِيًّا بِالْعُلُومِ الْعَرَبِيَّةِ فَصَحَّاحًا فِي غَايَةِ الْفَصَاحَةِ
وَلِكَيْلَا يَفْتَرِيهِ الْبَلَاغَةُ . بَلْ لَا يُوجَدُ لَهُ مُثَلٌّ وَلَا يُنَظَرُ فِي فَصَاحَةِ وَبَلَاغَةٍ فِي أَلَمِ
الْقَلْبِ وَكَانَ قَدَسَ سِرُّهُ وَيَلِيَّ بَيْتِ غُرُوفٍ مَقَرَّاتِ السَّكَاطِينَ وَكَانَ مَقُولًا عَنْهُمْ وَمَعْرُوفًا
فِي بَيْتِهِمْ وَكَانَ يَشْهَرُهُ بِالْبَيِّنَاتِ وَالْأَشْعَارِ الْفَصِيحَةِ وَجَمْعُ الْعَدَاءِ هُمْ بِالْأَوْصَافِ

النظيمة . وكان فذيلة يوماً من عند أعياد السلاطين إلى بنيو ففعل السكة فصاكد
 شيخاً يلحاً فقال له أنت رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم * النيلة والتمام
 * قال أبو مريث إنهم أرا النبي في تلك الليلة لكن استلوا فاني من ذلك النيلة
 بعشوقه ومحبة عليه السلام . فبغل النبي فبنت فلدا أنا رأيت رسول الله صلى الله
 عليه وسلم مع الأخشاب كالشمس بن الجور فانبثت وقد ملأ قلبي بالنية والسرور
 ولم يبق بعد ذلك من قلبي محبة ذلك النور . وأشدت وقد حذو فصائد كبير
 كالمضرب والحريرة . فوالا لأدام أصابي خبط فاجاً فأبطل نفسي وقلبي عن الحركة
 ففكرت أن اخل قبعة مشقة على مائة النبي صلى الله عليه وسلم . وأستشفى بها
 من الله تعالى فاستدنت هذه القبيصة فبنت وأبنت النبي عليه الصلوة والسلام
 والتمام . فقرأت عليه عليه السلام هذه القبيصة على التمام . فحس بيوم الكبر
 على عصاة الفيرم ففبت من التمام * ملبسا بالعارف من الآلام فحرثت من بني
 غارة فلبسني الشيخ أبو رعاء الصدفوني . فقال لما يسيد هات قبصة ذلك
 التي مدحت بها النبي عليه السلام ولما لم يكن أعانت بها العاصم من الناس فقلت
 أي قبصيرة تريد فإن مدحت عليه السلام بقصائد كثيرة فقال هي التي أولها

[illegible]

أَوْفُوا النِّسْبَةَ وَفَاتِيهَا اسْتِقْبَالَ الْغَلَّةِ وَفَاتِيهَا الْيَدَةَ فَصَبِّحَ الْعَاطِلَهَا وَغَارِبَهَا
وَرَاءِهَا كَوْنًا لِقَاءَ عَالِمٍ بِعَالِمِهَا لِأَنَّ الْعَدُولَ كَوْنًا يَكُنِ الْقَارِي عَالِمًا بِعَالِمِهَا
لَا يَكُونُ فِيهَا تَأْخِيرَاتٌ كَمَا أَسَارَ إِلَيْهِ عَلَى الْقَارِي وَفَقْدَهُ حَرِيرَ الْأَعْظَمِ يَقُولُهُ
فَعَلَيْكَ بِحِفْظِ مَنَابِتِهِ وَالنَّاسِ فِيهِ عَوَانِيهِ وَخَاسِرَاتُهَا وَأَنْتَ لِقَاءُهَا وَأَنْتَ لِقَاءُهَا
مَنْفُوتَةٌ لَأَمْشُورَ وَسَادِهَا حِفْظُهَا وَسَائِغُهَا أَنْ يَكُونَ لِقَاءُ مَا ذُو الْقَرَارِ
مِنْ أَهْلِهَا وَأَوْدِهَا وَأَنْتَ مَعَ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْكَرِيمُ أَنْ يَكُونَ
* الصَّلَاةُ بِالْأَصْلَحِ الْفَاتِيهَا الْأَيَّامَ الْيَوْمِيَّةِ وَهِيَ *

مَوْلَايَ حَبِيبٍ وَسَيِّدٍ دَائِمًا أَبَدًا
أَلَيْعِيهَا وَإِلْفَانُكَ مُؤَثَّرَةٌ كَأَرْوَاحِ الْإِيمَانِ التَّرَوُّدُ كَانَ نَدْوَاهُ هَذِهِ الْقَبْرِ دُكَا
لَيْلِي لَيْلِي أَيْحَى عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي مَوْتِهِ وَمَوْفِقُهُ الْزُّوْفُ كَأَنَّكَ ذَلِكَ الشَّيْخُ كَارِلُ وَكَ
عَنْ سِرِّهِ فَقَالَ الشَّيْخُ لَحْلَاكَ لَأَرْوِي نَفْسِي بِكَ لَأَبْلُغَ الْإِسْبَاهُ وَأَرْوِي نَفْسِي بِكَ فَقَالَ مُدَوِّدُ
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَوَاتِكَ لَأَنْهَلَ الْبَلَدُ إِلَى حُلِيِّهَا الْإِسْبَاهُ الْبُيُوتُ إِذْ مَوْجِبُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مَوْلَايَ حَبِيبٍ وَسَيِّدٍ دَائِمًا أَبَدًا
عَلَى حَبِيبِكَ خَيْرُ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ

وَمِنْ صَلَواتِهِ بِهِ الصَّلَواتُ وَنَعْمَ مَا أَتَى حَقَّ أَمَانَتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَا جَاءَ
الرَّغُولُ بِقَبْلِ الْعِلْمِ بِهِ أَنَّهُ نَبِيُّ وَقَفَّ الْأَمَامُ فِيهِ فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّا قَالُوا لَهَا إِنَّا
أَوْفَى لِلْجِبَاعِ الثَّانِي لِهَذَا الْبَيْتِ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قُلْ إِنَّا أَعْمَارُ وَلَهُ عِزُّو
الْعَالَمِينَ فَادْعِ الْأَمَامَ هَذَا الْبَيْتَ الَّذِي وَاهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَصْلَحَتُهُ وَكَوْنُهُ فِي أَعْرَافِ
الشَّيْءِ رَحْمَةً وَكَوْنُ الْحَبِيبِ لِلنَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَكَ دُرٌّ فِي شَرْحِ هَذِهِ الْقِسْمَةِ السَّامِيَةِ الْعَقَا
فَأَمَّا الصَّلَاةُ بِبَيْتِكَ الصَّلَاةُ فِي عَمَامِ كُلِّ بَيْتٍ ثُمَّ إِنَّمَا بَيْتُهُ إِنَّا بَرَاءَةٌ لَ الشَّارِحِ الشَّهِيرِ

يَنْبَغُ زَادَ وَجَعَايُ مَا شُوْهِدَ مِنْ أَرْبَعَةٍ عَشْرَةٍ فِي الْكِتَابِ مَشْهُورَةٌ عِنْدَهَا جَبِيلٌ لَا نَامَ
 فَأَخْبَانِ عَنِ الْكِبَرِ فِي وَصْفِهَا أَوْ أَعَالَةِ الْكَلَامِ وَحِكْمِ كَرِّ السَّارِجِينَ لَمْ تَكُنْ كَانَتْ عَنِّي
 فَأَقْرَبُ رَمَلٍ عَلَيْهِمْ حَتَّى أَقْرَبُ عَلَى الْعَمَى زَايَ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ أَيْضًا فَلَا يَخُذُ
 مِنْهُ الْقَمِيصَ الْبُرْدَ وَلَتَجْعَلُنَا عَلَى عَيْنَيْكَ خِيَالًا تَتَذَكَّرُ فِيهِ فَاخَذَ الْقَمِيصَ وَوَضَعَهَا عَلَى
 عَيْنَيْهِ وَوَرَأَتْهَا بِهَا وَهِيَ تَفْرُجُ مَعَهَا مِنْ مَعَانِدِ الْعَمِيصَةِ فِي كُلِّ تَلَوٍّ مُجْمَعَةٍ يَتْلُو فِيهَا
 وَالْيَسْمَاعُ شَرَّاطَةٌ شَرُّهَا يُؤْتِي عَلَى الْبُحْرَانِ وَالْإِسْلَامِ ثُمَّ أَتَتْهُمْ لِحْظًا وَأَوَّلِيهَا فَفَلَا
 بَعْضُهُمْ اسْتَهَارَ بِبَعْضِهِمْ الْبَابُ مَعَ الْحَرَّةِ لِأَنَّ لَهَا كَلَامَ بَرٍّ مِنْ مَرْبٍ بِهِ يَنْفَعُ الْبَشَرِ
 سَوِيَّةٌ بَرَّةٌ مِنْ قَبِيلٍ تَتِمُّ بِالسَّبَبِ بِالسَّبَبِ وَقَالَ بَعْضُهُمْ اسْمُهَا بُرْدَةٌ بِبَعْضِ الْبَرِّ
 وَلَمَّا سَمِعُوا الْإِنْفَارَ عَلَى النَّبِيِّ كَسُوهُ شُرْبَةً قَرَضَتْ عَلَى قَدِّ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكَلَّمَ كَثِيرًا
 ذَكَرَ فِيهَا مَسَاجِدَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَمُنِمَتِ الْبَصَائِتُ بِأَسْمَاءِ الْكُفُوفِ لِأَنَّ الشُّعْرَاءَ يَتَنَاهَوْنَ
 اسْتَوْعَبَتْ بَدَنَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ كَثُورَةِ الْكُفُوفِ وَقِيلَ اسْمُهَا بُرْدَةٌ بِبَعْضِ الْبَشَرِ لِأَنَّ
 الْبُورَةَ وَفَلَا جَبِيلٌ الْإِنْمَارِ عَلَى النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَالْبَسَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بُرْدَةً أَسْمَى بِهَا
 فَسَمَّيْنَاهَا مُنِمَتِ بُرْدَةٍ وَأَسْمَا شَهْرَتِ بَيْنَ الْعَرَبِ مِنْ تَتِمُّهَا مِنْ قَبِيلَةِ الْبُرْدَةِ فَقَالَ
 صَبَّحَ * ثُمَّ قَالَ الْمَنَاطِلُ الْمَاجِدُ فَنَدَاهُ بِالْكَتَابِ الْكَرِيمِ * وَامْتِنَا لَا
 حَبِيبَ الشَّيْءِ الْفَعْلُجِ * وَرَبَّكَ عَلَى سَنَنِ السَّلَافِ الْقَبِيحِ *

بسم الله الرحمن الرحيم
وقد قال الشيخ الأمام البصري رحمه الله عليه
أمر أن كرجي براني بذي سلم الله وما قبلك إن فلان استغنى به
قال الشيخ عبد السلام ابن أبي بكر كرجي رحمه الله عليه حاجة من الأبيات الثلاثة

وَيَقُولُ قَالَ الشَّيْخُ الْإِمَامُ أَبُو مَرْيَمَ رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
إِنْ تَرَكْتُمْ جَبْرِيَّانَ بِيَدِي سَلَّمَ الْفُلُكُ وَمَا لِي بِكَ أَنْ فَاتَ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ
قَالَ الشَّيْخُ عَبْدُ السَّلَامِ ابْنُ إِدْرِيسَ لَمْ أَكُنْ رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ سَاعَةَ هَذِهِ الْإِتْيَانِ فَلَا تَرُ

إِذَا كُنْتَ عِنْدَ نِسَاءٍ لَمْ تَقُلْ لَعْنَةً فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا وَلَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ لَهَا بَيِّنَاتُ الْفَيْحَاءِ فَإِنَّهَا تَكَلِّمُ
 نِسَاءً قَهْلَهَا بِسُرْمَةٍ وَإِنْ كُنْتَ تَكَلِّمُهَا كَلَامَ الْوُضُوءِ لَمْ تَقُلْ لَعْنَةً فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا وَلَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ لَهَا بَيِّنَاتُ الْفَيْحَاءِ
 الْبَيِّنَاتُ فَوْقَ عُرْلٍ لَمْ تَقُلْ لَعْنَةً فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا وَلَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ لَهَا بَيِّنَاتُ الْفَيْحَاءِ الْبَيِّنَاتُ فَوْقَ عُرْلٍ لَمْ تَقُلْ لَعْنَةً فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا
 لَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ لَهَا بَيِّنَاتُ الْفَيْحَاءِ الْبَيِّنَاتُ فَوْقَ عُرْلٍ لَمْ تَقُلْ لَعْنَةً فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا وَلَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ لَهَا بَيِّنَاتُ الْفَيْحَاءِ
 الْحَسْبُ الصَّبْرُ أَنْ لَا تُحِبَّ مِنْكُمْ اللَّهُ وَلَبَّ بَعُوضُ الذَّكَاتِ بِالْأَلَمِ
 قَالَ الشَّيْخُ عَبْدُ اللَّهِ مَا حَاضَتْ هَذِهِ الْبَيِّنَاتُ هـ حَبِيبَةٌ وَلِلَّهِ تَكَلَّمَ إِذَا كُنْتَ تَقُولُ مَا تَقُولُ
 النِّسَاءُ فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا وَلَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ لَهَا بَيِّنَاتُ الْفَيْحَاءِ الْبَيِّنَاتُ فَوْقَ عُرْلٍ لَمْ تَقُلْ لَعْنَةً فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا
 قَصَصَ أَوْفَرَ عَلَى نِسَاءِهَا الْبَيِّنَاتُ وَأَخْبَلَ ذَلِكَ عِنْدَ قَهْلِهَا فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا وَلَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ لَهَا بَيِّنَاتُ الْفَيْحَاءِ
 مِنْ بَيْتِهَا وَأَفْجَحَ هَذَا عَجَبٌ وَكَذَلِكَ إِذَا شَكَّ فِي أَعْيَادِهِ أَخَذَ لَكُنْيَةً وَكَذَلِكَ فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا وَلَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ
 هَذِهِ الْبَيِّنَاتُ فِي مِلْدَ صَفْعٍ مَدْبُوعًا وَصَدَّ لِسَانَ الصَّفْعِ وَصَبْرُهُ فِي الْحِلَّةِ وَعَلَيْهَا فِي
 عَقِبِهِ فَإِنَّ الشَّيْخَ الَّذِي يَمُرُّ لَكَ شَيْئًا يُبْرِيهِ مِنْ سَاعَتِهِ وَيَدْهُسُ وَلَا يَسْتَفْهِمُ
 أَنْ يَبْكُ وَلَا يَحْضَمُ أَصْلًا قَارِعٌ بِمَقَادِيرِ الْبَرِّ الْعَلِيمِ قَالَ الشَّيْخُ الْبُصْرِيُّ
 بِالْإِنْفِ فِي الْحُزْنِ عَذْرَةُ الْفَقْرِ أَنْ لَا تُحِبَّ عَنِ الْعَدْلِ مَعِ
 قَالَ الشَّيْخُ عَبْدُ اللَّهِ مَا حَاضَتْ هَذِهِ الْبَيِّنَاتُ (٥) إِذَا كُنْتَ رَأَيْتَ مِنْ حَشَاءٍ وَتَسْفُحُ
 مِنْهُ يُعْلَلُ لَكُمْ مِنْ يَكْرٍ وَجِبَ عَلَيْكَ تَقْبِيرُهُ وَتَحْتَلُّ رُفْقَتُهُ وَجِبَتْ نَفْسُ الْغُلُوبِ
 عَنْ قَامَةِ الْحَقِّ فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا وَلَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ لَهَا بَيِّنَاتُ الْفَيْحَاءِ الْبَيِّنَاتُ فَوْقَ عُرْلٍ لَمْ تَقُلْ لَعْنَةً فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا
 دَارَتْ ثُمَّ تَأْتِيهِ مِنْ عَيْنَيْكَ مِنْ الْعَامِيَةِ فَإِنَّكَ إِذَا عُلِفَتْ نَفْسُكَ وَتَقُولُ عَلَى كُلِّ إِذَا دَارَتْ
 تَكَلَّمَ وَكَذَلِكَ إِذَا كُنْتَ تَحْتَ أَحَدٍ فِي الْحَالِ لَوْ لَوْنُ النِّسَاءِ وَتَكَلَّمَ مِنْهَا لَوْ لَوْنُ النَّاسِ وَمِنْ أَهْلِكَ
 أَوْ مِنْ أَهْلِهَا فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا وَلَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ لَهَا بَيِّنَاتُ الْفَيْحَاءِ الْبَيِّنَاتُ فَوْقَ عُرْلٍ لَمْ تَقُلْ لَعْنَةً فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا
 لَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ لَهَا بَيِّنَاتُ الْفَيْحَاءِ الْبَيِّنَاتُ فَوْقَ عُرْلٍ لَمْ تَقُلْ لَعْنَةً فَأَكْبَهَا فِي حَاجَتِهَا وَلَهَا بَيِّنَاتُ الْوُضُوءِ لَهَا بَيِّنَاتُ الْفَيْحَاءِ

وَكَلَّمَهَا بِجَمْعٍ مَأْمُورٍ فَلَقَتْهُ فِي السَّبْعِ ثَلَاثِينَ ۖ قَالَ الْيُوسُفُ رَحِمَهُ اللَّهُ
إِنِّي أَنَا نَحْنُ نَصِيعُ الشَّيْبِ فِي عَدْلٍ لَقَدْ كَانَتْ تَعْرِفُ كَيْدَ الْحَصَةِ وَالْحَمَكِ
فَالسَّبْعُ عِنْدَ السَّلَامِ خَاصَّةً هَذِهِ الْآيَاتُ ۖ إِذَا كَانِ الشَّيْءُ نَجْوَى الْغَيْبِ وَنَفْسُهُ لَللَّهِ
يَعْرِدُ وَتَأْبَهُمْ زَلْ فَلْيَكُنْ هَذِهِ الْآيَاتُ وَصِفَةُ رُجَاةٍ تَعْدِلُ لَوْ لَمَعَتْ وَبِهَا أَيْدِ
النُّورِ وَيَكُونُ بِهَا قَادِرُهَا الْأَرْوَاحُ فَكَيْفَ قَادِرُهَا الْقُلُوبُ وَتَكُونُ بِهَا الْقُلُوبُ وَالنُّورُ
وَيُؤَيِّدُهَا اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْبَيْتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْتُ اللَّهِ الْتَوَكُّلُ فَإِنَّ الْيُوسُفَ مِنْ كَثَرِ
حَقِّ الْيُوسُفِ اللَّهُ تَعَالَى الْتَوَكُّلُ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا يَكُنْ نَفْسُهُ أَبَدًا ۖ قَالَ السَّبْعُ الْيُوسُفُ
اسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ قَوْلِ بِلَاعِي ۖ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وَلَقَدْ أُصِلَ سِوَى وَضَعَهُ أَصِم
فَالسَّبْعُ عِنْدَ السَّلَامِ خَاصَّةً هَذِهِ الْآيَاتُ ۖ إِذَا كَانِ الشَّيْءُ نَجْوَى الْغَيْبِ وَنَفْسُهُ لَللَّهِ
يَعْرِدُ وَتَأْبَهُمْ زَلْ فَلْيَكُنْ هَذِهِ الْآيَاتُ وَصِفَةُ رُجَاةٍ تَعْدِلُ لَوْ لَمَعَتْ وَبِهَا أَيْدِ
النُّورِ وَيَكُونُ بِهَا قَادِرُهَا الْأَرْوَاحُ فَكَيْفَ قَادِرُهَا الْقُلُوبُ وَالنُّورُ وَتَكُونُ بِهَا الْقُلُوبُ وَالنُّورُ
وَيُؤَيِّدُهَا اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْبَيْتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْتُ اللَّهِ الْتَوَكُّلُ فَإِنَّ الْيُوسُفَ مِنْ كَثَرِ
حَقِّ الْيُوسُفِ اللَّهُ تَعَالَى الْتَوَكُّلُ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا يَكُنْ نَفْسُهُ أَبَدًا ۖ قَالَ السَّبْعُ الْيُوسُفُ
اسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ قَوْلِ بِلَاعِي ۖ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وَلَقَدْ أُصِلَ سِوَى وَضَعَهُ أَصِم
فَالسَّبْعُ عِنْدَ السَّلَامِ خَاصَّةً هَذِهِ الْآيَاتُ ۖ إِذَا كَانِ الشَّيْءُ نَجْوَى الْغَيْبِ وَنَفْسُهُ لَللَّهِ
يَعْرِدُ وَتَأْبَهُمْ زَلْ فَلْيَكُنْ هَذِهِ الْآيَاتُ وَصِفَةُ رُجَاةٍ تَعْدِلُ لَوْ لَمَعَتْ وَبِهَا أَيْدِ
النُّورِ وَيَكُونُ بِهَا قَادِرُهَا الْأَرْوَاحُ فَكَيْفَ قَادِرُهَا الْقُلُوبُ وَالنُّورُ وَتَكُونُ بِهَا الْقُلُوبُ وَالنُّورُ
وَيُؤَيِّدُهَا اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْبَيْتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْتُ اللَّهِ الْتَوَكُّلُ فَإِنَّ الْيُوسُفَ مِنْ كَثَرِ
حَقِّ الْيُوسُفِ اللَّهُ تَعَالَى الْتَوَكُّلُ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا يَكُنْ نَفْسُهُ أَبَدًا ۖ قَالَ السَّبْعُ الْيُوسُفُ
اسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ قَوْلِ بِلَاعِي ۖ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وَلَقَدْ أُصِلَ سِوَى وَضَعَهُ أَصِم

محمد سيد الكونين والخلقين **الف** احي اسمهم حين مدحهم ارسلاهم
قال الشيخ عبد السلام خاصة هذه الايات ٥ ايشة وفيها العاري في سبيل الله كنهها
ويجوز ما يما نظر الذي يكون في اياها والبش وبنه فانه بعد ذلك لا يحسن في قوله ولا يترك
ويكون عليه نفسه سبحانه تعالى ولا يترك ذلك سببا للغير وفي ارسله وفي
احد منهم يثبت بين يدية وكذلك ادا كنهها في الكفر بآية الزور في انظر ان قال الله تعالى
اليت عند الشاكير اسئله على السلام ومنه المارك فانه قد ذكره في غيره وانكره قال ابو
لوح في كتابه في العقول ب ٥ **الف** يظهر ان اوارها للتاريخ الظلم
قال عبد السلام خاصة هذه الايات ٥ لمز خلعا قوما من جمل واخر يدعي وعاق
ان يجادوه بالمثل والباطل فليكن هذه الايات في كذا وعندها على غيره
وانكم سمعون منه ولا تحذر احد منهم على الحق الله بالحق واذا كان خاصة الى
احد منهم لم يترك ولا يطبق على خلافه **ف** قال ابو صيرت
اسم محمد بن علي زاة خلقي **الف** من عدي من طيع منه ومستم
قال عبد السلام خاصة هذه الايات ٥ تجتنب لبقول والحوادث على الشيطان والخرأ واكاد
الذلة فاما تجتنب ذلك فبما عديك عن غير تجتنب صحيح وبالله التوفيق قال ابو صيرت
لا طيب يعزل زباحت اعظمه الحق منقصة وفي كل ارج من صم
قال عبد السلام خاصة هذه الايات ٥ لمز اذ انج ورو غير التي عليه السلام ومنه
للمؤمن تامة الاقامة وفيها ولا في حال الله فانه تجتنب الايات في ورق غير
يعرف ان وما روي وشيخ بالشيء يتوضا ويصل ركعتين فاداسم علة وعنده
لغري وكا عدي ويحمله مع ذراهم وماله فانه يعرفه على اداء العريضة وشيئا ومنه

إلى زيارة الحسين الشريفة ولا ينبغي تركه لعل له ولداً ولو كان الأمير الحج والأزبان وإدا
 كتب الأمير لا يستحق إلى أهله ولا عليه وإنما كونه لكل سافر في رحلته إذا كان له ولداً ولو كان الأمير
 حتى غلب عن طريقه الوحي مشهور في الدنيا | **بُذِلَ الشَّيْخُ مِنْ أَحْشَاءِ مَلِكِهِ**
 قال الشيخ بنده استلزم حاشية هذه الآيات ٥ من يكون في التركة والحمد لله أفاضت مشهوراً
 وهو مستقبل النكاح فإن الله تعالى يموت ويحيا بينه وبين الكافر في رحلته من غير أن يملك
 منهم على صهر ولا على قبله ويكون محمواً بغير الله تعالى لا يابح المحرم من غير صهر ولا بغير
 جلت ليغويته الأمير مساجدة الله من الذرعي وعن قال من الأمير
 قال عبد الله حاشية هذه الآيات ٥ إخفاء ذلك أن كتب الآيات بعد هذا
 وقد عرفت بالشك والكاظم أنك تكلمنا في ساحة الأمير وأنت في البلبان في مكانة الأمير
 نظر الآيات بعد ذلك ولا استحقاق حتى يظهر لك شخص يدخل عليك صاحب بطناً من ولداً
 في غيبته ويقتل ذلك الأمير ثم مات فإذا انزعج منه ولم يتقبل في ذلك فطعن الأمير فإذا انزعج
 بصبراً فافهم والله أنك تعلمه على عقبيه لا ينكح بعد طلاقه العشاء ثم تأخذ بغيره ترايدوم
 على بطنك وتقول شاهداً أوجبوا وزني على بطنك وكذلك أمامك وكذلك طلعك وتخرج
 عن أهيك فأنك ما دام الأمير معلقاً معك بل عليك لا يبرأ منك إلا الله ومن كلف الله
 عن بصبره فاعرف قدره وبالله التوفيق * **قال أبو موسى**
 ما سألني الدهر ضيماً واستجبت بغير الله إلا استلمت لندي من غير مستم
 قال عبد الله حاشية هذه الآيات ٥ البين أن كان مستجيباً أو قاصداً سلطاناً أو غير ذلك أو
 ظاهراً أو بائناً وغيره فذلك كله صلياً فيجوز الله تعالى له ويحيا له في رحلته وإن كان مستجيباً
 سأل الله تعالى أن يذن سب وهو واجب مع وجود العنان * **قال أبو موسى**

لَا تَنْفِكُ الرُّوحِيَّ مِنْ زَوْجَاهُ إِنَّ لَهُ الْفَلَاحَ ۖ فَلْيَنْفِكْ بِكَرْبِهِ مَا لَمْ تَحْكَمْ
 قَالَعَبْدُ السَّلَامِ خَاصَّةً هَذَيْنِ اللَّيْتَيْنِ لِلرُّوحِيِّ مَنْ كَرِهَ فِي كَرْبِهِ ثُمَّ قَامَا فَنَشِبَ الْفَتَاخُ
 وَلَيَسَّرَ مَا عَلَى الرَّبِّ حَسْبَهُ يَا أَرَوْسُوعَةَ يَا أَرَاوُيسُوعَةَ يَا فَاثَمَ ۖ يَسْمَعُ بِحَدِّكَ لَيْسَ
 الْأَحْيَانُ لَهُ وَلَمْ يَنْسَهُ أَبَدًا يَجْعَلُ اللَّهُ وَجْهَهُ لِيَوْمِهِ ۖ قَالَ الْبُؤْسِيُّ ۖ
 تَبَارَكَ اللَّهُ مَا وَخَى بِكَ كَسْبُ الْفُلْجِ ۖ وَأَطْلَعْتُ رَاكِبًا مِنْ رَبْقَةِ الْمَاءِ
 قَالَعَبْدُ السَّلَامِ خَاصَّةً هَذَيْنِ اللَّيْتَيْنِ بِكَيْفِهِمَا لَيْسَ عَيْنُهُ وَأَقْرَبُ مِنْ رَفَاءٍ وَتَجَلُّا فَبَدَأَ وَخَرَّ
 طَرَفَهَا إِلَى الْأَرْضِ وَصَلَّاهَا لَحْنًا أَنْفَ الْمَرْصُوعِ حَيْثُ يَدْخُلُ الْخُفَّانُ وَيُخْبِتُهُمَا إِلَى بَيْعِهِ وَتَجَحَّرَ
 عِنْدَ ذَلِكَ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَتَخَرَّجَ سُرْبًا وَتَلَبَّاهُ يَوْمَهُ إِذْ لَمْ يَلْحَظْ بِمَا قَدْ لَزَّحَ فَاجْتَبَاهَا
 فَمِنْ رَمْعٍ مَخَّ مِنْ الرِّقَازِ وَعَقَلَهُ عَلَى الْمَصَابِرِ أَنْكَرَ رَأَى الْحَبِيبَ وَبِإِلَهِ الْوُفْقِ ۖ قَالَ الْبُؤْسِيُّ
 وَاجْتَبِ السَّعَةِ اللَّهُمَّ بِنَاءَ دَعْوَتِهِ الْفُلْجُ ۖ فَطُفُوهُ رَأَى الْفِرَى إِشْلَاقًا عَلَى عِلْمِهِ
 قَالَعَبْدُ السَّلَامِ خَاصَّةً هَذِهِ الْآيَاتُ ۖ الْحَبِيبُ وَالْوُفْقُ أَنْكَرَ رَأَى الْفِرَى تَنْشِيطًا فَأَمَرَ رَصَائِرَ
 وَعَقَلَهُ وَفَلَاحُ خَيْرٍ فَيُخَابِرُهُ أَوْ فَوْقَهُ مِنْ سِطْرٍ أَرْضًا يُضِلُّهُ ۖ قَالَ اللَّهُ مَا جَحِبَ كُلُّ رَاكِبٍ إِلَّا رَجْعًا
 بِرَبِّكَ الْوُفْقُ وَبِإِلَهِكَ زَكَاةً لَمْ يَجْعَلْ سَيِّجَ النَّاسِ مِنْهُ وَأَعْلَمَ أَنَّ الْفَتَى كُنْ فِي السَّاعَةِ الْخَيْرُ مِنْ رَأْيِهِ
 أَنْهَ إِذَا بَدَأَ فَرَأَى الْآيَاتُ مَا دَامَ الْفَتَى الْبُؤْسِيُّ وَالْمَوَدَّةُ وَحَالَ قَامَا ۖ هَذَا ذَلِكَ ۖ قَالَ الْبُؤْسِيُّ
 فَالَّذَرْتُكَ دَارَ احْسَنًا وَهُوَ مُنْظَرٌ الْفُلْجُ ۖ مَا بَعْدَ مِنْ كَرَمِ الْأَخْلَاقِ وَتَلَبَّاهُ
 قَالَعَبْدُ السَّلَامِ خَاصَّةً هَذَيْنِ اللَّيْتَيْنِ لَمْ يَكُنْ لِحَبِيبِهِ لِحَاةٌ وَكَانَ بَيْنَهُمَا كَرَمٌ كَرِيمٌ عَرَبِيٌّ
 هَذَا فِيهِ الْكُوْنَةُ وَرَكَدَا كَرَمًا فَطَلَبَ هَذَيْنِ اللَّيْتَيْنِ فِي كَرْمِهِمَا أَوْدَانُ الْفَتَى وَتَجَمُّوهُمَا وَدَا
 عِنْدَ ذَلِكَ مَرَّةً وَفَعَدَّ فَضِيحَتَهُ الْفِرَى فَأَتَتْهُ بِشَعْرٍ لَسَانًا وَبَحْسِينَ عِجَارَةً مَوْقُوتًا بِأَرْبَابِهِ الْفَتَى قَالَ
 أَبَاتُحِي مِنَ الرِّجَمِ مَخْذَلَةٌ الْفُلْجُ ۖ وَأَنْفِكْ الْفَتَى طَعْمَ الْمَاءِ مِنْ سَقَمِهِ

[illegible]

26

قَالَ عَبْدُ السَّلَامِ حَاجَةٌ هَذِهِ الْكِبَارَاتُ ٥ لَمْ يَنْكَبْهَا وَجِلْدٌ وَعَلَى بَابِهَا وَعَلَى خُرْقَتِهَا وَأَوَّلُهَا
جَسَدٌ فَأَمَّا مَا دَامَتْ كُفْرُهُ فَلَا يَصِلُ إِلَى ذَلِكَ الْكَلْبِ سَارِقٌ وَلَا بَعِيرٌ وَلَا كَرْدٌ وَلَا كَوْنٌ وَلَا حَيَاةٌ
فَقَالَ السُّنْعِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى وَكُنْتُمْ بَعْدَهَا عَلَى بَابِهَا رَجُلٌ مِنْ خَصَائِصِهَا سَارِقٌ فَجَاءُوا
بِهِ بِذُلِّهَا فَبَيْعَ صَوْمُورٍ الْفَارِسِيِّ وَالْإِيرَانِيَّةِ قَالَ فَلَا أَمْنُ حَتَّى يَمُوتَ خَصَائِصُهَا فَقَالَ
صَلْبُهَا لَمْ يَأْتِ الْفَارِسِيُّ مِنْ مُنْجِزَتَيْنِ فَهَذَا فِي الْبَلَاءِ الْثَانِيَةِ فِيمَنْ يَقُولُ هَذَا مَا أَمِنْتُ
أَنْ رَعَيْتَ فَلَوْ رَجَعْتَ هَا بِرَأْسِي لَمْ أَكُنْ عَلَيَّ لَمْ يَمُوتْ خَصَائِصُهَا لَمْ يَأْتِ الْفَارِسِيُّ
عَائِدٌ وَلَكِنْ إِنَّمَا حَبَّبَ اللَّهُ نَفْسَ وَارِدَةٍ تَبَسُّ إِلَى رَأْيِهِ فَقَالَ وَمِنْ بَعْضِ بَرَكَاتِهِ ٥ قَالَ الْبُخَيْرِيُّ
وَمَنْ لَمْ يَكُنْ بِرَسُولِ اللَّهِ نَصْرَتُهُ * الرِّوَالِيُّ * كَالَّذِينَ حَلَّ مَعَ الْأَشْبَالِ فِي لَيْلٍ
قَالَ عَبْدُ السَّلَامِ حَاجَةٌ هَذِهِ الْكِبَارَاتُ ٥ لَمْ يَكُنْ خَافِيًا مِنْ سَبْعِ خَدَائِرٍ نَارًا أَوْ خَيْرًا
كَبَارِهَا مِنْ أَطْرَفِهَا هَذِهِ الْكِبَارَاتُ سَبْعَ مَرَاتٍ وَلِلنَّارِ عَشْرُ مَرَاتٍ وَسَبْعَ مَرَاتٍ لِكَبَرِهَا
بَرِيْقَةٍ وَفَيْقَةٍ وَهَذَا السَّبْعُ الَّذِي وَجَّاهَتْ مِنْهُ فَإِنَّهُ يَذْهَبُ مِنْ سَاعَتِهِ عَنْهُ قَالَ الْبُخَيْرِيُّ
كَمْ جَدَلَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ مِنْ جَدَلِ الْفُلَانِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَالنَّبَاتِيَّةِ السَّبْعُ
قَالَ عَبْدُ السَّلَامِ حَاجَةٌ هَذِهِ الْكِبَارَاتُ ٥ لَمْ يَكُنْهَا إِلَّا بِعَرَفٍ مَرَّةٍ بِنِعْمَةِ رَحْمَتِهَا وَفَوْقَهُ وَ
رَبُّهَا جَبَلٌ عَرَفٍ بِمَعْرِفَةِ ذَلِكَ الْمَعْرِفَةِ لَا يَصْنَعُ سَيْفَانٌ وَلَا حُرُوفٌ وَلَا مَرُوفٌ وَلَا مَرُوفٌ
مِنْ حُرُوفِهَا لَا يَصْنَعُ مَا دَامَ ذَلِكَ مُعْلَمًا عَلَيْهِ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَالْبُخَيْرِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ مَا
خَلَقْتُهُ يُدْعَى اسْتِغْبَالِيَّةُ الرُّغْبَى فَضْلًا وَلَا أَقْصَلُ بَارَكَةَ الْفَتَنِ
قَالَ عَبْدُ السَّلَامِ حَاجَةٌ هَذِهِ الْكِبَارَاتُ ٥ إِذَا تَبَسَّتْ وَخَافَتْ مِنْ غَيْبِهَا وَسَايَا الْقَمَرِ فَأَمَّا السَّبْعُ
فَكُلٌّ مِنْ خَصَائِصِهَا لَا يَصْنَعُ مِنْ رَأْيِهِ إِلَّا مَرَّةً تَقْلَعُ أَرَاكَ أَنَّ زَائِرًا مَرَّاهُ الْوَجْدَ وَالْقَبِيلَيْنِ
لَا يَصْنَعُ إِلَّا ذَيْنِ وَالْأَشْكَانَ وَالْحَقَّ وَالْكَفْهَيْنِ وَالْمُتَبَيَّنَ وَالْمَعْدُورَةَ وَالزَّجْرَ وَالْقَبْلَ

[illegible]

وَلَا أَعْلَنُ مِنَ الْفِعْلِ الْجَمْلُ فَرَى	صَنِيفًا لَمْ يَرَأِ سِوَى غَيْرِ خُشْدِهِ
سَاوِيَةً كَيْفَ بَالِكٍ خُشْدًا بَدِيهَةً مَدِينَةٍ	بَاشِيَةً تَارِيَةً أَوْلَانِ صَنِيفٍ فِي خُشْدِهِ
لَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ أَنَّ مَا أَوْفَرُهُ	كُنْتُ سَرَّ بَدَائِي فِيهِ بِالْكَفْرِ
بِلَيْسَةِ أَيْدِيهِ بِهَيْكَلِهِ تَوَفِيرًا بَدِيهَةً مَدِينَةٍ	صَافِقًا أَيْدِيهِ بِهَيْكَلِهِ رَيْسَةً أَوْزُبَ كُنْزِهِ
مَنْ لِي بِسَرِّهِ حَاجٌ مِنْ غَوَائِبِهَا	تَكَارُفُ دُجَاهِ الْجَمْلِ بِالْجَمْرِ
أَكْبَدُ رَيْسَةً نَفْسِيكَ سَرَّ كَيْفِيكَ مِنْ غَوَائِبِهَا	جَوْنِكَ أَلَيْكَ دَفْعُ أَيْدِيهِ سَرَّ كَيْفِيكَ كَيْ
فَلَا تَرْمِ بِالْعَاصِي كَسْرَ شَهْوَيْهَا	إِنَّ الْطَعَامَ يَقْوَى شَهْوَى النَّفْسِ
أَوْ مَهْ كَيْفِيكَ أَلَيْكَ كَسْرَ بَدِيهَةٍ سَنَ نَفْسِيكَ	ذِي رَأْيَا مَرِيكَ تَوَفِيرًا أَيْدِيهِ تَرْمِيهِ
وَالنَّفْسُ كَالْطِفْلِ أَنْ مَهْلِكُهُ شَيْئًا	حُبًّا لِرَضَاعٍ وَإِنْ تَقَطَّعَتْ يَنْقُطُهُ
نَفْسِيكَ طِفْلٌ كَيْدِيهِ وَرَيْسَتُكَ يَوْمَ يَدِي	أَيُّ رَيْسَتِي وَرَيْسَتُكَ دَهْرٌ وَرَيْسَتُكَ مَهْدِي
فَاصْرِفْ هَوَاهَا وَاصْرِفْ زَانُ نَفْسِيهِ	إِنْ أَلْهَوْهُ مَا أَوْلَى بَصِيرَةٍ وَأَوْصِيهِ
نَفْسِيكَ هَوَاهَا سَنَ فَوْضَلُ أَيْدِيهِ وَالْمَسْكَا	وَالْبَاسُ أَوْلَاهُ سَنَ أَيْدِيهِ عَيْنٌ دَوْرٌ بَادِي
وَرَاعِهَا وَهِيَ فِي الْأَعْمَالِ سَائِمَةٌ	وَأَنْ هِيَ اسْتَخْلَعَتِ الْمَرْءَ فَلَا تَنْسَمِ
رَحْمَتُ أَيْدِيهِ سَنَ نَفْسِيكَ كَيْدِيهِ أَعْمَالُ الْيَوْمِ	حَبْسُ أَيْدِيهِ سَنَ كَيْدِيهِ الْيَوْمِ أَيْدِيهِ عَيْنٌ
كَمْ حَسَنَتْ لَذَّةُ الْمَرْءِ قَابِلَتُهُ	مِنْ حَيْثُ لَمْ يَدْرَ أَنَّ النِّفْتَ وَاللَّذَّةَ
جَوْفُ قَيْمٍ قَابِلَتِي دَمَهُ تَحْسِينُ أَيْدِيهِ	بِلَذَّتِهِ سَنَ أَلَيْكَ طَوْفُ لَوْ دَرَسَهُ
وَأَحْسَنُ لَذَّةٍ لَسَانِي مِنْ شَوْحٍ وَفِيهِ شَيْعٍ	فَرَّتْ مَخْصَصَةٌ شَرِّهِ مِنَ النَّفْسِ
جَوْفُ سَبْعِينَ حَقِيرَةٍ كَيْدِيهِ لَوْ مَسَا لَيْفَتُهُ	جَوْفُ أَيْدِيهِ مَرِيكَ تَوَفِيرًا أَيْدِيهِ

تَوَفِيرًا أَيْدِيهِ
كَيْدِيهِ أَيْدِيهِ
بَاشِيَةً تَارِيَةً
جَوْنِكَ أَلَيْكَ
قَابِلَتِي دَمَهُ
فَرَّتْ مَخْصَصَةٌ
جَوْفُ سَبْعِينَ
تَوَفِيرًا أَيْدِيهِ
بَاشِيَةً تَارِيَةً
جَوْنِكَ أَلَيْكَ
قَابِلَتِي دَمَهُ
فَرَّتْ مَخْصَصَةٌ
جَوْفُ سَبْعِينَ

وَأَسْفَرُ

وَأَسْفَرُ الْيَوْمَ مِنْ عَيْنٍ قِيَامَاتٍ	مِنْ الْحَاذِرِ وَالزَّمَانِ حَيْثُ أَسْفَرُ
جُزْءُهُ طَوِيلٌ كَوْنُهُ قَصِيرٌ لَمَّا فُتِنَ	كَيْدِيهِ أَلَيْكَ أَلَيْكَ بَدِيهَةً مَدِينَةٍ
وَحَالُ الْيَوْمِ الْيَوْمَ وَالْغَدِ وَالْغَدِ	وَأَنْ هُمَا مَخْصَصَاتُ الْيَوْمِ وَالْغَدِ
شَيْئًا لَيْسَ بِهِ خَيْرٌ مِنْ شَيْءٍ تَارِيٍّ	نَفْعُ الْيَوْمِ وَنَفْعُ الْغَدِ بَدِيهَةً مَدِينَةٍ
وَلَا تَنْطَعُ مِنْهَا مَخْصَصَةٌ وَلَا حَكْمٌ	فَأَنْتَ تَعْرِفُ كَيْدِيهِ وَالْحَكْمُ
خَيْرٌ مِنْهَا كَيْدِيهِ وَلَا أَوْفَرُهُ صَفِيرٌ يَوْمَانِهِ	جِهْلُهُ أَيْدِيهِ سَنَ نَفْسِيكَ مِنْ غَوَائِبِهَا
اسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ قَوْلِي بِالْعَمَلِ	لَقَدْ نَسِيتُ بَدِيهَةً سَنَ نَفْسِيكَ
اسْتَغْفِرُ اللَّهَ دَيْدِيهِ طَوْفُ لَوْ دَرَسَهُ	نَسِيتُ نَسْلَ بَدِيهِ وَأَزَاوَتُهُ عَشِيرُهُ
أَمْرُكَ الْخَيْرُ لَكِنْ مَا عَمِلْتُ بِهِ	وَمَا اسْتَقَمْتُ قَبْلَ قَوْلِي لَكَ اسْتَقِيمَ
خَيْرٌ مِنْهَا مَخْصَصَةٌ سَكَالِكِنْ بِنَاسِكَ	طَوْفُ أَيْدِيهِ سَنَ نَفْسِيكَ كَيْدِيهِ
وَلَا تَزِدْ قَبْلَ الْمَوْتِ نَافِلَةً	وَلَمْ أَصِلْ سَوَى فَرْضٍ وَلَا رَاحِمَ
مَوْتٍ أَيْدِيهِ سَنَ نَفْسِيكَ كَيْدِيهِ	نَافِلَةٍ مَوْتِهِ مَخْصَصَةٌ بَاشِيَةً تَارِيَةً

الفصل الثالث في كلام راجع رسول الله

فَلَمْ تَسْتَسْمِعْ مِنْ أَحَدٍ الظَّالِمَ إِلَى	إِنْ أَشْكُكَ فَمَاءَهُ الْفَرْجُ مِنْ مَرْمِ
سَبِيٍّ طَوِيلٍ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
وَسَدَّ مِنْ شَيْءٍ كَيْدِيهِ وَطَوِيلٍ	تَحْتَ الْحِجَابِ كَيْدِيهِ مَرْمِ
أَجَلِيهِ سَبِيٍّ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	طَوِيلٍ كَيْدِيهِ بَدِيهَةً مَدِينَةٍ

تَارِيٍّ
بَاشِيَةً تَارِيَةً
جَوْنِكَ أَلَيْكَ
قَابِلَتِي دَمَهُ
فَرَّتْ مَخْصَصَةٌ
جَوْفُ سَبْعِينَ
تَوَفِيرًا أَيْدِيهِ
بَاشِيَةً تَارِيَةً
جَوْنِكَ أَلَيْكَ
قَابِلَتِي دَمَهُ
فَرَّتْ مَخْصَصَةٌ
جَوْفُ سَبْعِينَ

وَأَوْدَعْتُهُ أَيْدِيَّ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	عَنْ نَفْسِيهِ قَارَاهَا أَيْدِيَّ كَيْدِيهِ
طَوِيلٍ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
وَأَكْدَتُ رَهْدَهُ فِيهَا صُورَتَهُ	إِنْ الْفَرْجُ لَا تَعْدُو عَلَى الْعَصَمِ
مَخْصَصَةٌ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
وَكَيْفَ تَدْعُو إِلَى الدُّنْيَا خُشْدَهُ	لَوْلَا لَمْ تَخْرُجْ الدُّنْيَا مِنَ الْعَدَمِ
أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْكَوْنِينَ وَالْثَقَلَيْنِ	سَنَ نَفْسِيكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
نَبِيُّنَا الْأَمْرُ الْأَنْهَى فَلَا أَحَدٌ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
هُوَ الْحَبِيبُ الَّذِي مَرَّ بِشَفَاعَتِهِ	لِكُلِّ هَوْلٍ مِنْ الْأَهْوَالِ مَقْصَرُهُ
أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
دَعَا إِلَى اللَّهِ فَالْمُسْتَسْمَعُونَ بِهِ	مُسْتَسْمَعُونَ بِحُجْلِ غَيْرِ مُنْقَصِمٍ
أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
فَأَقَى النَّبِيِّينَ فِي خَلْقٍ وَفِي خَلْقٍ	وَلَمْ يَدَأُ نَوْهٌ فِي عَمَلٍ وَلَا كَرَمٍ
خَلْقًا خَلَقَهُ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
وَكُلُّهُمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ مَلَكٌ	عَرَفَ قَامَ الْخَيْرُ وَشَفَاعَةُ الْيَوْمِ
هَرَبِي بِبَغْيِكَ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	بَزَكَاةٍ مَخْصَصَةٌ بَاشِيَةً تَارِيَةً

أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
مَخْصَصَةٌ
بَاشِيَةً تَارِيَةً
جَوْنِكَ أَلَيْكَ
قَابِلَتِي دَمَهُ
فَرَّتْ مَخْصَصَةٌ
جَوْفُ سَبْعِينَ
تَوَفِيرًا أَيْدِيهِ
بَاشِيَةً تَارِيَةً
جَوْنِكَ أَلَيْكَ
قَابِلَتِي دَمَهُ
فَرَّتْ مَخْصَصَةٌ
جَوْفُ سَبْعِينَ

وَأَسْفَرُ

وَأَوْدَعْتُهُ أَيْدِيَّ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	عَنْ نَفْسِيهِ قَارَاهَا أَيْدِيَّ كَيْدِيهِ
طَوِيلٍ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
وَأَكْدَتُ رَهْدَهُ فِيهَا صُورَتَهُ	إِنْ الْفَرْجُ لَا تَعْدُو عَلَى الْعَصَمِ
مَخْصَصَةٌ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
وَكَيْفَ تَدْعُو إِلَى الدُّنْيَا خُشْدَهُ	لَوْلَا لَمْ تَخْرُجْ الدُّنْيَا مِنَ الْعَدَمِ
أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْكَوْنِينَ وَالْثَقَلَيْنِ	سَنَ نَفْسِيكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
نَبِيُّنَا الْأَمْرُ الْأَنْهَى فَلَا أَحَدٌ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
هُوَ الْحَبِيبُ الَّذِي مَرَّ بِشَفَاعَتِهِ	لِكُلِّ هَوْلٍ مِنْ الْأَهْوَالِ مَقْصَرُهُ
أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
دَعَا إِلَى اللَّهِ فَالْمُسْتَسْمَعُونَ بِهِ	مُسْتَسْمَعُونَ بِحُجْلِ غَيْرِ مُنْقَصِمٍ
أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
فَأَقَى النَّبِيِّينَ فِي خَلْقٍ وَفِي خَلْقٍ	وَلَمْ يَدَأُ نَوْهٌ فِي عَمَلٍ وَلَا كَرَمٍ
خَلْقًا خَلَقَهُ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	أَلَيْكَ كَيْدِيهِ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
وَكُلُّهُمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ مَلَكٌ	عَرَفَ قَامَ الْخَيْرُ وَشَفَاعَةُ الْيَوْمِ
هَرَبِي بِبَغْيِكَ أَلَيْكَ كَيْدِيهِ	بَزَكَاةٍ مَخْصَصَةٌ بَاشِيَةً تَارِيَةً

أَلَيْكَ كَيْدِيهِ
مَخْصَصَةٌ
بَاشِيَةً تَارِيَةً
جَوْنِكَ أَلَيْكَ
قَابِلَتِي دَمَهُ
فَرَّتْ مَخْصَصَةٌ
جَوْفُ سَبْعِينَ
تَوَفِيرًا أَيْدِيهِ
بَاشِيَةً تَارِيَةً
جَوْنِكَ أَلَيْكَ
قَابِلَتِي دَمَهُ
فَرَّتْ مَخْصَصَةٌ
جَوْفُ سَبْعِينَ

كَا لَمْ يَسْطِرْ لَهَا لَحِينَ مِنْ جُودِ كُونُ كَيْ كُوجُكُ صَنُورًا اِنْ اَرَادَ كُوجُ	صَغِيرَةً وَتَكُلُ لَهَا مِنْ اَمْرِ اَمَّا بَقِيَّةُ كُونُ كُوزِي بُوْرِي عَقْدُ
وَكَيْفَ بُوْرِي فَالْاَلْبَانِ حَقِيقَتُهُ بِحَبِّهِ بُوْرِي كَيْفَ بِيَادَهُ اَوَّلُ سُرُوكِ	وَاَنْ خَيْرُ خَلْقِ اللّٰهِ كَلِمَةً هَمَّا اَوْلَدُ زَعَالِيْنَ خَتَرَ رَحْمَتِهِ
فَنَلَعُ الْعِلْمُ فِيهِ اَنَّهُ بَشَرٌ حَقِيقَتُهُ غَايَةُ عِلْمِ اَوْلَدِهِ اِنْ اَرَادَ اَوْلَدُ	فَاَمَّا اَفْصَلُكَ مِنْ بُوْرِي بِهِمْ اَوَّلُ سَيِّدِكَ بُوْرِي كَيْفَ بِيَادَهُ بِي اَفْصَلُكَ
وَكُلُّ اَيُّ اَيُّ اَرْسَلُ الْاَكْرَامُ بِهَا هَمَّا اَبْنُ كَيْفَ بِيَادَهُ خَلْفَهُ اَهْلُهَا اَبْدَهُ	بُظُنُّ اَنْوَاعُهَا لَلْاَلْبَانِ اَلْقَلَمُ بُوْرِي اَهْلُهَا زَايِدُ بُوْرِي اَبْدَهُ اَهْلُهَا
فَاَنْ سَمَرُ فَضْلِهِ هَمَّا كُوجُكُ سَمَرُ فَضْلِهِ اَوْلَدُ اَوْلَدُ اَوْلَدُ اَوْلَدُ	بِالْحُسْنِ مُشْتَبِلُ بِالْبَشَرِ مُشْتَبِلُ حُسْنُ اَهْلِهِ اَلْبَانِ اَبْدَهُ بِي اَفْصَلُكَ
اَكْرَمُ خَلْقِي رَاثَهُ خُلُوعُ كُونُ خَلْفَتِ كُونُ خَلْفَتِ كُونُ خَلْفَتِ	وَالْخَيْرُ فِي كَرَمِهِ وَالْخَيْرُ فِيهِ دَرْبَا اَبْدِي كَرَمُ اَزْمَانِ اَبْدِي هَمَّا
كَانَ وَهُوَ قَدْ رَجَا لَاحِقَهُ نَهْجًا اَبْدِي اَوْلَدُ سَمَرُ اَبْدِي اَبْدِي	فِي عَسْكَرِهِ مِنْ لَقَاءِهِ وَفِي سَمَرِ صَاوَرُ اَبْدِي اَوْلَدُ سَمَرُ اَبْدِي اَبْدِي
كَانَ اَلْوَلَدُ اَلْمَكُونُ فِي صَدَفِ صَانُ دَرْبُ مَكُونُ دَرْبُ عَيْنِ مَكُونُ	مِنْ مَعْدِنِ مَطْنِ مِنْهُ وَمِنْ مَكُونِ لَطْفِ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي

تَقَبُّلُ
دُشَمَنُ
حَقِيقَتُهُ
تَوَلُّبُ
مَعْنَا
صَمَدُ
كُونُ

لَا حَيْبَ بَعْدَ زَيْدٍ اَعْظَمُهُ جَلْبُ عَيْنِ بَكْرَتِ زَيْدٍ اَبْدِي اَبْدِي	طُولُ لَحْنِ بَعْدَ زَيْدٍ اَبْدِي اَبْدِي
اَلْفَضْلُ الرَّابِعُ دَرْبُ اَلْبَانِ اَبْدِي اَبْدِي	طُولُ لَحْنِ بَعْدَ زَيْدٍ اَبْدِي اَبْدِي
اَبَانُ مَوْلَدُهُ عَنْ طَبِيعَتِهِ طَبِيعَتُهُ عَنْ مَوْلَدِهِ اَبْدِي اَبْدِي	اَبَانُ مَوْلَدُهُ عَنْ طَبِيعَتِهِ طَبِيعَتُهُ عَنْ مَوْلَدِهِ اَبْدِي اَبْدِي
يَوْمَ تَقْرُسُ فِيهِ اَلْقُرْسُ اَهْلُهُ اَوَّلُ كُونُكَ طُولُكَ اَبْدِي اَبْدِي	يَوْمَ تَقْرُسُ فِيهِ اَلْقُرْسُ اَهْلُهُ اَوَّلُ كُونُكَ طُولُكَ اَبْدِي اَبْدِي
وَبَاتَ اَيُّوَانُ كَيْفَ اَبْدِي اَبْدِي كَيْفَ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي	وَبَاتَ اَيُّوَانُ كَيْفَ اَبْدِي اَبْدِي كَيْفَ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي
وَالْقَارُحَةُ مَدَّةُ اَلْقَارُحِ مِنْ اَسْفَلِ سَمَرُ عَيْنِهِ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي	وَالْقَارُحَةُ مَدَّةُ اَلْقَارُحِ مِنْ اَسْفَلِ سَمَرُ عَيْنِهِ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي
وَسَاءَ سَاءَ اَنْ عَاثَتْ خَيْرُهَا دَرْبَا اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي	وَسَاءَ سَاءَ اَنْ عَاثَتْ خَيْرُهَا دَرْبَا اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي
كَانَ اَلْبَانُ رَمَا بِالْمَاءِ مِنْ بَلَاءِ كُونُكَ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي	كَانَ اَلْبَانُ رَمَا بِالْمَاءِ مِنْ بَلَاءِ كُونُكَ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي
وَالْحَقُّ يَهْدِي اَلْاَوْرَاسَ طَاعَةً رَبِّكَ اَفْعَانُ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي	وَالْحَقُّ يَهْدِي اَلْاَوْرَاسَ طَاعَةً رَبِّكَ اَفْعَانُ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي

تَقَبُّلُ
دُشَمَنُ
حَقِيقَتُهُ
تَوَلُّبُ
مَعْنَا
صَمَدُ
كُونُ

عَمُوا وَصَمُوا فَاَعْلَانُ اَلْبَانِ كُونُ كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ	لَسْتُ وَبَارِقَةُ اَلْبَانِ اَبْدِي اَبْدِي
مِنْ بَعْدِ مَا اَخْبَرَ اَلْقَارُ كَاهِنُهُ كُونُ كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ	بَارِ دِينُهُ اَلْمَوْجُ اَبْدِي اَبْدِي
وَبَعْدَ مَا عَايَنُوا اَلْقَارُ مِنْ سَمَرِ كُونُ كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ	مَنْفَعَتُهُ وَفَوْقَ مَا فِي اَلْاَرْضِ مِنْ سَمَرِ
حَتَّى غَدَا عَطْرُ بَعْدِ اَلْوَجْهِ مِنْهُ حَتَّى كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ	مِنْ اَلْاَسَاطِيرِ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي
كَانَ هَمَّا اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي بَارِ دِينُهُ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي	اَوْ عَسْكَرُ اَلْمَكُونِ مِنْ رَاثَتِهِ رَمِي
نَبْدَا اَبْدِي بَعْدَ سَمَرِ بَطْنِهِمَا كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ كُونُ	نَبْدَا اَبْدِي بَعْدَ سَمَرِ بَطْنِهِمَا كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ كُونُ
اَلْفَضْلُ الْخَامِسُ دَرْبُ اَلْبَانِ اَبْدِي اَبْدِي	اَلْفَضْلُ الْخَامِسُ دَرْبُ اَلْبَانِ اَبْدِي اَبْدِي
جَاءَتْ لَدُنَّ عَيْنِ اَلْبَانِ اَبْدِي اَبْدِي دَرْبُ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي	نَبْدَا اَبْدِي بَعْدَ سَمَرِ بَطْنِهِمَا كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ كُونُ
كَانَ اَسْطَرُ سَطْرُ اَلْمَكُونِ كُونُ كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ	فَرُوعُهُ مِنْ بَدْعِ اَلْخَطِّ وَالْقَمَرِ بُوْرِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي

تَقَبُّلُ
دُشَمَنُ
حَقِيقَتُهُ
تَوَلُّبُ
مَعْنَا
صَمَدُ
كُونُ

نَبْدَا اَبْدِي بَعْدَ سَمَرِ بَطْنِهِمَا كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ كُونُ	نَبْدَا اَبْدِي بَعْدَ سَمَرِ بَطْنِهِمَا كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ كُونُ
اَلْفَضْلُ الْخَامِسُ دَرْبُ اَلْبَانِ اَبْدِي اَبْدِي	اَلْفَضْلُ الْخَامِسُ دَرْبُ اَلْبَانِ اَبْدِي اَبْدِي
جَاءَتْ لَدُنَّ عَيْنِ اَلْبَانِ اَبْدِي اَبْدِي دَرْبُ اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي	نَبْدَا اَبْدِي بَعْدَ سَمَرِ بَطْنِهِمَا كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ كُونُ
كَانَ اَسْطَرُ سَطْرُ اَلْمَكُونِ كُونُ كَيْفَ كُونُ كُونُ كُونُ	فَرُوعُهُ مِنْ بَدْعِ اَلْخَطِّ وَالْقَمَرِ بُوْرِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي اَبْدِي

تَقَبُّلُ
دُشَمَنُ
حَقِيقَتُهُ
تَوَلُّبُ
مَعْنَا
صَمَدُ
كُونُ

روى كوفي
بمقابل
سكتة
تطابق للدي
بمقابل
مما في
بمقابل
مما في
مما في

وَذَاكَ جَبَنٌ بُلُوغٌ مِنْ بُيُوتِهِ بُأُولٍ وَفُتًى بِدِينٍ بِشَقَرٍ أُولِيٍّ لِيَدِي	فَلَيْسَ يَنْكَرُ فِيهِ حَالُ مُخْتَلَةٍ بَسْ بَجَبِهِ وَخَى أُولُوهُ بِأَحَالِ مُخْتَلَةٍ
تَبَارَكَ اللَّهُ مَا وَخَى بِكَ كَسْبِ تَبَارَكَ اللَّهُ كَيْسَهُ وَخَى كُلَّ كَسْبِهِ	وَلَا يَنْبَغِي عَلَى غَيْبٍ يُشْهِرُ غَائِبِينَ إِخْبَارًا بِهِ بُولُغِي بِهِ
كَرَاهَاتٌ وَصَبَابٌ لِلنَّسْرِ رَاحَتُهُ جَوْفُ خَسْتَةٍ تُولِي شِقَا آتِيٍّ بِشَرِّ لِيَدِي	وَأَطْلَقْتُ أَرْبَابًا مِنْ رِقْعَةٍ أَلَكِي جُودٌ كَرَمًا وَأُولَانِ دَنَ وَيَقُولُ لَسَمِي
وَأَحْسَبُ أَلْسِنَةَ الشَّهْبَاءِ دَعْوَتُهُ حُطَّ أُولَانِ يَلْدِي دَعْوَتِي وَفَدِي دَعْوَتِي	حَتَّى حَكَتْ غَرَّةً فِي الْأَعْوَرِ لَدِي أَنَّهُ الْوَلَدِي أَغْرَضَانِ أَغْضَرُ هَمِي
بِعَارِضٍ جَادٍ أَوْحَلَتْ لِبَطَاحِهَا سَحَابٌ بِمُطَيَّرٍ رِيٍّ عَوْنًا بِدُوبٍ صَانِدٍ يَلْدِي	سَبِيحًا مِنَ الْيَمِّ أَوْ سَبِيحًا مِنَ الْعَرَمِ هَزْ دَرَةٍ بِرِيٍّ دَرَكِي بِأَخْوَدٍ سَبِيحِ عَرَمِي

الفصل السادس عشر في القرآن ومذجه

دَعْنِي وَوَضِعِي آيَاتِهِ ظَهَرَتْ فَوْضِي آيَاتِهِ آيَاتِي بِنَ هَمَانِ	ظُهُورُ نَارٍ لِقِيَّ لِي لَا عَلَى عِلْمِي تَارِيضِي أَفْتِي كَيْ قَدِي سَرِي عِلْمِي
فَالَّذِينَ رَدُّوا دُجُوسًا وَهُمْ مُنْظَمُونَ أَبْجُودِي لَقَمِي بِشَيْءٍ شَسْتَةٍ نَزَرِي أَوَّلِي	وَلَيْسَ بِقَصْدٍ قَدَرًا غَيْرَ مُنْقَلَبِي حُسْنُهُ نَافِضٌ كَذِبِي غَيْرَ مُنْقَلَبِي
فَمَا نَطَاوُلَا مَا لَ الْمَدِيحِ الْحِ مَا دِيحُ أَهْلِهِ وَضِيغَتُهُ قَائِلِي	مَا جِهِي مِنْ كَرَمٍ أَلْخَالِقِ وَالْخَلْقِ تَابِي أَوَّلِي سَرُورِي خَلْقِي دَعْنِي

آيات

روى كوفي
بمقابل
سكتة
تطابق للدي
بمقابل
مما في
بمقابل
مما في
مما في

فَلَيْسَ صَفَةُ الْمَوْصُوفِ بِالْقَدِيمِ إِنَّمَا نَابِدٌ رَوْدٌ مِنْ مَوْصُوفِيكَ قَدِيمِ	أَيَاتُ حَقٍّ مِنَ الرَّحْمَنِ مُخْتَلَتَةٌ تَحْتَلُّ أَمَّا كَوْنُكَ دُوبُ آيَاتِ مُخْتَلَتَةٍ سَبِينِ
عَنِ الْمَتَادِ وَعَنِ عَادٍ وَعَنِ أَرَوِ تَحْتَرِضَانِ مَعَرَادِي دَعْنِي أَرَوِ	لَمْ تَقْتَرِنْ بَرَمَانٍ وَهِيَ مُخْتَرِتَا أَرْمَانَةٌ مَقْرُونٌ قَوْلِي بِرَاكِ مَوْصُوفِي
مِنْ أَلْبَتَيْنِ إِذْ جَاءَتْ وَلَمْ تَكُ بُودَاتِي أُولَدِي وَلِي سَائِرُ بُولُوبِي قَدِيمِ	كَأَمْتٌ لَدُنِّي أَفْقَاتُ كُلِّ مُخْتَرِفٍ بُولُوبِي بِكَلْبِي هَبْ بِخَيْرِهِ لِي سَائِرِينَ
لَدِي شِفَاقِي وَلَا يَغْفِرُ مِنْ حَكَمِي تَحْتَلُّ مَعْقَلٌ بِدَرَسَاتِي حَكَمِي	تَحْتَلُّ مَعْقَلٌ بِدَرَسَاتِي حَكَمِي تَحْتَلُّ مَعْقَلٌ بِدَرَسَاتِي حَكَمِي
أَعْدَى الْأَعَادِي لِي لَهَا مَلَقِي لَكُمِ عَدَاوَتِي رَكَّ أَيْدُوبِ الْفَقَا أَيْدِي لَكُمِ	مَا حُورِيَتْ قَطْلًا لِأَعَادِي مِنْ حَرْبِي تَحَارِيَتْ أَيْدِيَانِ آيَاتِي بِهَبِيلِي نَوْرِي
رَدَّ النُّبُورِي لِي لِحَافِي عَنِ الْحَمْرِ صَانِ أَيْدِيِي بِخَيْرِي كُوسُورِي مَدِي حَمْرِي	رَدَّتْ بَلَاغَتُهُا دَعْوَتُهُا مَعَارِضُهَا بَلَاغَتِي رَدَّ أَيْدِيِي مَعَارِضِيكَ قَوْلِي
وَفَوْقَ جَوْهَرِي فِي الْحَمْرِ وَالْقِيمِ جَوْهَرُهُ قَائِدُورِي حُسْنِي دَعْنِي قِيمِي	لَهَا مَعَانِ كَمُوجِ الْخَيْرِ فِي رَمَدِي كَلَمَتِي مَعْنَاوِي دَرَاةُ طَلْعِي قَدِيمِي
وَلَا تُشَامُ عَلَى الْأَكْثَرِ بِالْإِسَامِ قُرَانِي رَاكِلُهُ بُولُوبِي كَيْسِي سَامِي	فَمَا أَعْدُو وَلَا تُخْطِي عَجَابِيهَا عَجَابِي صَانِعَتُهُ كَيْسَتُهُ قَائِدِي دَرَكِي
لَقَدْ طَفَرْتُ بِحُلِّ اللَّهِ فَاغْتَمِي بُولُوبِي قَوْلِي طَوْلُوبِي كَانِ بِرَجُلِي مُخْتَمِي	قُرَّتْ بِهَا عَيْنُ قَارِيهَا أَفْقَاتُ لَهْ تَهْمُورِي أَوْفُورِي كُوزِي قَوْلُكَ كَادِيمِي

روى كوفي
بمقابل
سكتة
تطابق للدي
بمقابل
مما في
بمقابل
مما في
مما في

إِنْ تَنَلَّهَا جَبَفَةٌ مِنْ جَرَّ نَارِ لَطِي تَارِيضِي خَوْفِي دَنَ أَوْفُورِي بِشَيْءٍ مَسْأَلِي	أَطْفَاتُ حَرِّ لَطِي مِنْ وَرْدِهَا لَتِي سُوبِدُورِي دَرَكِي لَطِي دَنَ مَوْصُوفِي
كَأَنَّهَا الْخَوْصُ بَيْضُ الْوُجُوهِ بِي كُوزِي أُولِي بِخَوْصِي دَنَ بَيْضِي أُولُو	مِنْ الْعَصَا وَقَدَمَاوُهُ كَالْهَمِي كَذَوَكُهُ عَاصِيِيكَ وَبُيُودُهُ كَالْهَمِي
وَكَا لِعَصَا طَوَّكَ الْبَرَّكَانِ مَعْدَلَةٍ صِرَاطِي مَعَانِي كَيْدِي عَدَاوَتِي هَمَانِ	فَالْعُسْطُورِي غَيْرَهَا فِي النَّاسِ لَوْنِي تَاسَهُ بُولُوبِي غَيْرِي عَدَاوَتِي أُولَدِي
لَا تَجْبَنَ لِحُسُودِ رَاحِ بَيْكِيهَا أَيَّتَمُ حُسُودُهُ عَجَبِي أَيْكَ زَايِدَتُهُ	تَحَا هَلَا وَهُوَ عَيْنُ الْحَادِي وَالْقَدِيمِ تَحَا هَلَا بَلَرِي لَوْنِي عَيْنِي وَفِيهِ
قَدْ تَنَكَّرَ الْعَيْنُ حُصُونِ الشَّيْءِ مِنْ تَبَلِي كُونُ قَوْلِي أَيْكَ زَايِدَتُهُ أُولَدِي	وَبَنَكُورِي طَعْمُ الْمَاءِ مِنْ سَقَمِي صُورَتِي أَيْكَ زَايِدَتُهُ أُولَدِي

الفصل السابع عشر في القرآن ومذجه

يَا حَاتِرُ مَنْ يَحْمِلُ الْعَافُونَ سَاحَتَهُ أَفْصَحَ مِنْ ظَلَمَاتِي قَدَمَاتِي لِي أَفْصَحِي	سَعِيًا وَفَوْقَ مَوْنٍ أَلْبَنِي لَوْنِي لَدِي كَيْسِي كَيْسِي وَزَايِدِي رُسْمِي
وَمَنْ هُوَ الْأَمِيرُ الْكَبِيرُ لِي عَجَبِي أَيُّ مُنْتَبِزٍ كَرَامِي لِي كَرَامِي أُولَانِ	وَمَنْ هُوَ الْبَعْدُ الْعُظْمَى لِي عَجَبِي أَيُّ مُنْتَبِزٍ هُوَ لَدِي سَنِينِي أُولَانِ
سَرِيَتْ مِنْ حَرَمِي لَيْلًا إِلَى حَرَمِي بَرْكِي هُوَ مَكْدُونِي أَفْصَحِي سَبَابِي لَدِي	أَكَا سَرِي لَدِي دَرَفِي تَاجِي مِنْ أَفْطَلِي بَدَرِي مَكْلَبِي كَيْسِي دَرَفِي سَبَابِي

وَيْت

روى كوفي
بمقابل
سكتة
تطابق للدي
بمقابل
مما في
بمقابل
مما في
مما في

وَيْتٌ رَفِيٌّ إِلَى أَنْ تَلْتَ مَسْنَدَهُ تَاقَاتِي قَوْلِي بِشَيْءٍ مَسْنَدِي مَسْنَدِي	مِنْ قَابِ قَوْسَيْنِ أَمْ تَدْرُكُهُ وَلَمْ تَرِي بَرْكِي بِشَيْءٍ أُولَدِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي
وَقَدْ مَكَتَ جَمْعُ الْأَمْيَاءِ بِهَا تَقْدِيمِي أَيْدِيِي دَرَكِي حَرَرِي بِشَيْءٍ مَسْنَدِي	وَالرُّسُلُ يَقْدِمُ بِخَدَمِي عَلَى خَدَمِي بَرْكِي بِشَيْءٍ أُولَدِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي
وَأَنْتَ خَضِرُ السَّعْبِ الطَّيَّافِي بَكُولِي دَرَكِي كَرَمِي مَسْنَدِي أُولَدِي	فِي مَوَكِبِي كُنْتُ فِيهِ صَاحِبِي سَنِينِي رُسُلِي عَسْكَرِي بِشَيْءٍ مَسْنَدِي
حَتَّى إِذَا لَمْ تَدْعُ شَأْوَ السَّبِيحِي تَحِي كَيْسِي بِشَيْءٍ أُولَدِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي	مِنْ الدُّنْيَا وَلَا مَرُوفِي السَّبِيحِي كَيْسِي أَيْدِيِي مَسْنَدِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي
خَفَضَتْ كُلُّ مَقَامٍ بِالْإِصْبَافِي تَحْفُوفِي لَدِي مَوْصُوفِي أُولَدِي مَقْصُودِي	فَوُودِي بِالرَّقْعِ مِثْلُ الْمَرْكَزِي رَقْعِي أُولَدِي دَرَكِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي
كَيْفَا نَقُورُ بَوْصَلِي أَيْ مُسْتَبَرِي تَا بُولِي مَسْنَدِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي	عَنِ الْعُبُورِ وَسِرِّي أَيْ مَكْتَبِي قَدَرِي تَا بُولِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي
لَحْرَتُ كُلِّ خَلَّارٍ غَيْرِ مُسْتَبَرِي بَجَعِي أَيْدِيِي دَرَكِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي	وَجَرَّتْ كُلُّ مَقَامٍ غَيْرِ مُرَدَمِي بَكُولِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي
وَيَحِلُّ مَقَامًا رَمَا وَلَبِثَ مِنْ رَبِّي وَبَرَكِي بِشَيْءٍ أُولَدِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي	وَعَزَّادِي رَاكِي مَا أُولَبِثَ مِنْ رَبِّي بَكُولِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي
بُشْرِي كَيْسَتَا مَعْمَرِي الْأَسْلَامِي مُسْتَوْفِي أُولَدِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي	مِنْ أَعْيَانِي رَاكِي غَيْرِ مُسْتَبَرِي عَيْنِي وَبَرْكِي مَقْصُودِي مَقْصُودِي

انتم علي

وَلَمْ يَرِدْ زَهْرَةُ الدُّنْيَا الْفَتَى فَطَفَتْ فَصَدَّقَتْ زَهْرَةَ دُنْيَا بَدَلِكَا	بَدَا زَهْرَتَا اسْتَنْى عَلَى هَدْمِ بَعِثَ إِلَهَ شَيْدُ زَهْرَتَا مَتَحَ الْيَتِيمَ هَرَو
الفصل العاشر في بيان المنجاة و عرض الحاجات	
يَا أكرم الخلق ما لي من لؤدي أحلام غلظت بيني وبينهم فكان	سوالك عند حلول الحاديات العجم أول كوني كوني كرك أول حادياتي
وَلَنْ يَضِيحَ رَسُولُ اللَّهِ جَاهِلِي بِجَاهِكَ مَتَبِقُ الْوَلِيهِ لَوْ أَنَّ شَيْخَ بَارَتُو	فِي الْكُرْبَى بِجَلِّي وَأَسْنَمُ مُنْقَرِعِ حَقِيقُ بَجَلِّي بِجَلَّتْ أَسْنَمُ مُنْقَرِعِ
فَالَيْكَ مِنْ جُودِكَ الدُّنْيَا وَضَرَّتْهَا دُنْيَا دُنْيَا بَرَّتْ خَطَرُ سَبِيحِ جُودِكَ كُنْ	وَمِنْ عُلُومِكَ عَلَى الْوُجُوحِ وَالْقَلَمِ عَلَيْكَ لِحَاطَةُ إِيدِ وَفِيهِ رُوحُ حَقِيقَةِ
يَا فَضِيلَ الْقَطْرِ مِنْ دَلَةِ عَظَمَتِ نُفْسِ كَبِيرَةٍ بِكَ فَضِيلَ أَمِيدِ أَرْكَبِ	إِذَا لَكَا فِي الْخُفْرَانِ كَاللَّحْمِ غُفْرَانُكَ مَتَانِ أَيْشِ كَبِيرَةِ
لَعَلَّ رَحْمَةً رَفِي جَبْنِ يَفْسِمُهَا أَيْدِيهِمْ أَوْ لَيْكُمُ جَانِ شَبِيحِ رَحْمَتِهَا	تَأْنِي عَلَى حَسْبِ الْفَضِيلَانِ فِي الْقَسَمِ خَلْقِكَ دُنُو هَذَا أَوَّلُهُ أَتَى وَفَسَمِ
يَا رَبِّ وَاجْعَلْ رِجَالِي غَيْرَ مُعَاوِرِ يَا رَبِّ سُدَّنْ أَيْدِيَهُمْ لَعَلَّ مَتَعَكِ	لَدَيْكَ وَاجْعَلْ عَسَابِي غَيْرَ مُخْرِجِ مَتَلَا بِتَبَا أَوْلِيَا سَبِيحِ غَيْرِ مُخْرِجِ
وَالْطُّفِ يَجِدُكَ فِي الدَّائِرِ أَوَّلَهُ كَارِبَتِهِ لَلْغَايَةِ فَاكُنْ لَعَلَّ مَتَعَكِ	صَبْرًا مَتَى تَذَعُ الْأَهْوَالَ بَهْرِهِ لَعَلَّ تَذَعُ دُنُو لَوَجْهِهِ صَبْرًا مَتَعَكِ

أولوقيات

زيفان أبي

كوليات كاه

فمنهارة

كسلي

بريقا

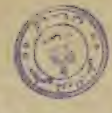
وَأَذِنَ لِمَنْ جَلَدَ مِنْكَ دَائِمَةً صَلَاةً تَأْتِيهِ بِجَدِّ رَسُولِ الْوَسْوَ	أَعْلَى الْبَيْتِ مُنْهَلٍ وَمُنْجِمِ دُكُونِ رَحْمَتِي يَا رَأْسَ مُنْجِمِ
وَالْأَلِ وَالْقَبِيحِ النَّاسِ بَيْنَهُمْ أَحْبَابُ وَالْوَسْوَ هُمْ تَابِعِيهِ دُجَى	هَلْ التَّقَى وَالنَّفَى وَالْمَلِكُ وَالْكَرَمِ هَرَبِيكَ وَأَزِيدِي تَقْوَى كَرَمِ
مَا رَحَّتْ عَذَابَاتُ الْبَلَاءِ بِحُجَا تَمَا تَأْمِكُ غَرْبِكَ إِذْهُ أَتَيْتَا بِرَأْسِهَا	وَأَطْرَبَ لِعَيْسَ حَاكَا الْعَيْشِ بِالْغَمِ عَيْسَ كَرَمِي تَبَيَّحَ بِجُونِ رَأْسِي إِذْهُ نَمِ
تَتَ هَذِهِ الْقَصِيدَةُ الْبَرْزَةُ الْمُبَارَكَةُ عَدَدُ آيَاتِ الْقَصِيدَةِ الْبَرْزَةِ مِائَةٌ وَاحِدٌ وَسِتُّونَ	
بِكَ يُؤْزِرُ كَرَمِي بِشَيْخِ شَهْرِي إِذَا يَا رَبِّتَا أَجَلُ كَرَمِ حُلُولِ أَيْشِ خُزْمِ	تَحَرُّرِي بِرَحْمَةِ دُنْ سَلْدَمِ قُودَمِ قَلْبِي دُنْيَا دَهْ خُزْمَادَهُ هَمُ وَبَرْزَمِ عَمَلِي
حَقِيقُ رَحْمَتِي أَوْ كَرَمِي دُنْ أَوَّلِ مُسْتَقِيمَانِ قَاعِلِنِ مُسْتَقِيمَانِ فَيُفَلِّ	عُمَانَهُ هَمُ عَلَى رُبْعِ إِيدِهِ كَرَمِ مَدِي رَسُولِي أَوْ فَوْزِي لَقَبِكَ كَلَمِ
فَالْعَلَّ كَرَمُ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى لَا تُؤْذِيهِ السَّيْرُ الْإِعْتِدَالِي كَرَمِ	
وَالْأَيْشِ عِنْدِي فِي بَيْتِي كَلَامُ غُلْفِ وَلَا كَرَمُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ	وَالْأَيْشِ عِنْدَكَ أَوْ كَرَمِ مَكْتُومِ قَدْ صَاعَ مَقْصَادُهُ وَأَبَيْتَ خَدُومِ
كَمِ مِنْ أَدَبِ قَطْنِ عَالِمِ وَمِنْ جَمُولِ مَكْتُومِ مَالِهِ	

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم	
تَقَطُّوا بِقَطْرِ آبِ سَائِمِ بَا تَأْتِي عَنْ قَوْلِكَ قَانَسِيهِ	فَدَهْرًا لَمْ يَجُودَ الظَّلَامِ لَيْلِكَ قَدْ أَسْرَعَ وَالْأَيَّامُ
يَا ذَا الَّذِي اسْتَعْرِفَ فِي قَوْمِهِ هَلْ يَقُولُ إِنِّي مُذْنِبٌ	أَنْتَ شَتَا وَرَبُّكَ لَا يَسَامُ مُسْتَعْرِفُ الْبَلِ بِطَبِيبِ السَّامِ
رَبُّكَ يَذْعُوكَ إِلَى سَائِمِ صَبْرًا عَلَى سَيْدَتَا الْمُصْطَفَى	فَرُّ وَأَسْأَلُ الْمُتَوَقِّعِي أَنْصَامِ أَسْمَا لَهَا دِي عَلَيْهِ أَنْتَ لَامُ
قَدْ جَدَّ بِلَالُ يَا رَسُولَ الْفَلَّاحِ الْقَصِيدَةُ الْهَاتِيَةُ لِحَمْدِ الْبَيْتِ	رَاجِعًا بِشِقَاعَتِكَ عِنْدَ الْبَلَالِ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لِلْأَمَامِ وَالْبُورِي
بسم الله الرحمن الرحيم	
أَلْبَسْتُ بَدِي مِنْ طَلْعَتِهِ فَأَقْرَأُ رُسُلًا فَضْلًا وَعِلَا	وَالْبَلَدُ دَعْوِي مِنْ وَفَرَتِهِ أَهْدَى السُّبُلَا لَا لَيْتَهُ
كُنَّا لَكُمُ مَوْلَى الْبَيْتِ أَرْكَبُ النَّسَبَ عَلَى الْحَسْبِ	هَادِي الْأَمَمِ لِسَرِيعَتِهِ كُلَّ الْعَرَبِ فِي خِدْمَتِهِ
سَعَى الشَّعْرُ نَقْصَ الْحَجْرِ جَبْرِي لَكُنْ لَيْلَةً أَسْدَى	سَقَى الْقَمَرُ بِرَأْسِ أَرْسَتِهِ وَأَرْبَى دَعَا لِحَضْرَتِهِ
تَالِ الشَّرِّ قَا وَاللَّهِ عَفَى فَحَمْدُكَ هُوَ سَيِّدَتَا	عَمَّا سَقَا مِنْ أَمْتِهِ فَالْعَزُّ لَنَا لَا يَتَابَعَتُهُ

قوله
رسول الله
السلامة
مؤذن
صاحب
أولوقيات

بسم الله الرحمن الرحيم	
الْبَيْتُ كَلَامُ بَدَا إِيدِي بَرْزَمِ وَجُودِ بَدَا بَشَرِ سَمِيحُهُ شَغْلُ إِيدِي بَرْزَمِ رَسُولِ الْبَدَا بَشَرِ	صَلَاةً لَهُ هَرَسَلَامَتُهُ سَيِّدَا بَشَرِ تَحْفَظُهُ أُولُ دَارَتِ هَمُ فَيُؤَلِّقُ سَيْفَ بَشَرِ
يَا رَبِّ مِلْ عَلَى الْخَنَارِ مِنْ مُضِيرِ صَلَاتِي أَوَّلُ دَائِهِ أَيْشِ جَبَلِهِ مُضِيرِ	وَالْأَنْبِيَا وَجَمِيعِ الرُّسُلِ مَا ذَكَرُوا دُعَى رُسُلِ أَنْبِيَا وَفِيهِ أَوْلُودُهُ وَغَدَرُ
وَصَلِّ رَبِّي عَلَى الْهَادِي وَبَشِيرِهِ رَحْمَةً صَلَاتِكَ دَعَايَتِ هَادِيهِ إِلَهِي	وَصَحْبِيهِ مِنْ لَطْفِ الْبَدِينِ قَدْ شَرُّوا مَرْحَبَتِهِ مِنْ لَدُنْكَ إِغْدِي بَشَرِ
وَجَاهِدُوا مَعَهُ فِي اللَّهِ وَجَاهِدِيهِ عَنَّا إِيدِي بَرْزَمِ مَالِ دَائِهِ نَجَاهِدِيهِ	وَهَاجِرُوا أَوَّلَهُ أَوْ وَفَدَ بَشَرُوا وَعُدُّوا تَرْكُ إِيدِيهِ صَدَائِي بَشَرِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في القرآن
مناجاة لكل محتاج
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم أئمة المرسلين
والقائمين
والصالحين
الذين هم أئمة المرسلين
والقائمين
والصالحين
الذين هم أئمة المرسلين
والقائمين
والصالحين

[illegible][illegible]

عَلَى الْخَلَائِقِ مُدَكَ نِوَامٍ حَسْبُهُ
دُنْيَاكَ عَبْدًا فَحَمْدٌ لَهُ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ وَالْآخِلَاءُ وَأَقْرَبُوا
بِحَبْلِ سَكَنٍ سَقَرُوا نَوْمَهُ فَحَمْدُهُ
وَمَا يَكُونُ إِلَّا أَنْ تُعَبَّأَ الصُّورُ
دُخَانًا وَلَوْ تَرَكَتْ وَأَفْجَعَهُمْ حُورُ
أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ أَوْبَدُ
بَرَكَةٍ أَلَّا أَنْ تَصْرُقَ لَهُمْ تِلْكَ الْأَنْدَادُ
وَالْفَرْشُ وَالْعُرْسُ وَالْكَسَى وَمَا تَحْتُهُ
عَرْشُكَ وَفَرْشُكَ وَكَرْسِيُّكَ يَلِي حَقْدُ
دَوْمًا صَلَاةً دَوْمًا لَيْسَ تَحْصُرُ
صَلَوَاتُكَ قَالُوا لَهُمْ غَيْرُ مُنْجِسٍ
يُحِيطُ بِأَحَدٍ لَا يُغْنِي وَلَا يَنْدَرُ
بِأَقْبَلَةٍ قَالُوا بَلْ أَيْصَلَهُ أَبَدَهُ سُبُورُ
وَلَا هَا أَتَدْبِقُ وَيَنْقُذُ
كُنْدِي بِحُجُومِ الْوَيْتَةِ وَأَخَاهُ وَهَذَا تَعْلَلُ
رَبِّي وَصَافَهُمَا وَالْفَضْلُ الْمُنِيرُ
قَالَ قَدْ صَلَاةً سَلَامَةً بِغَيْرِ مُنْجِسٍ

عَلَى الْخَلَائِقِ مُدَكَ نِوَامٍ حَسْبُهُ
دُنْيَاكَ عَبْدًا فَحَمْدٌ لَهُ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ وَالْآخِلَاءُ وَأَقْرَبُوا
بِحَبْلِ سَكَنٍ سَقَرُوا نَوْمَهُ فَحَمْدُهُ
وَمَا يَكُونُ إِلَّا أَنْ تُعَبَّأَ الصُّورُ
دُخَانًا وَلَوْ تَرَكَتْ وَأَفْجَعَهُمْ حُورُ
أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ أَوْبَدُ
بَرَكَةٍ أَلَّا أَنْ تَرْفَعَهُمْ رَبُّكَ أَنْ تَقْدُرُ
وَالْفَرَسُ وَالْعُرْسُ وَالْكَسَى وَمَا تَحْمِلُ
عَرْشَكَ وَفِيكَ وَكَرْسِيٌّ لِي هَدَى
دَوْمًا صَلَاةً دَوْمًا لَيْسَ تَحْصُرُ
صَلَوَاتُكَ قَالِمًا غَيْرَ مُتَحَسِّرُ
تَحْجُطُ بِأَحْجَادٍ لَيْفِي وَلَا تَدْرُ
بِأَقْصَاةٍ قَالِمًا بَلَّغَ إِصْلَاحَهُ أَبَدَهُ سَنَوُ
وَلَا هَا أَمْدُ يُقْضَى وَيَنْقَضُ
كُنْدِي بِحُجُوجِ الْوَيْتَةِ وَأَرَاغٍ وَهَمَّ تَكْلُ
رَبِّي وَصَاعِفُهُمَا وَالْفَضْلُ لِيُفَرِّقُ
قَالَ قَاتَ صَلَاةً سَلَامًا بِعَيْنٍ لِيُفَرِّقُ

تقدیر است
قد رتی
چون
محتاج
نزلت از من
و بلی
صالح
و بلی

تقدیر است
قد رتی
چون
محتاج
نزلت از من
و بلی
صالح
و بلی

طُفًا جَلِيلًا أَلْهَوَالُ خُسْرٍ
 سَوَّلَ لَطْفُهُ كَسْفَ أَبْدَرِ مَرْوَعٍ كَذَرٍ
 حِلَالُهُ تَزَلَّتْ فِي مَدَجِ السُّورِ
 زَيْمًا كَمَدَجْنَةٍ تَارِلًا وَلَدُوقِ سَوْدِ
 شَمْسُ الْمَنَارِ وَمَا قَدْ شَعِشَعَ الْقَمَرُ
 طَوَّفَتْهُ شَمْسُ الْمَنَارِ بِأَرْكَامِهِ مَرَّ
 مَرَّ قَامَ مِنْ بَعْدِ الَّذِينَ بَنَصِرُ
 يَرْوَدُ قَاتِمُ إِبْدَى دِينَتِهِ مُنْصَرُ
 مِنْ قَوْلِ الْفَضْلِ فِي أَحْكَامِهِ
 لَحْكَرِي نَدَى فَصْلًا فَوَيْلَ لَنَا مِنْ عَمَرِ
 لَهُ الْحَاسِنُ وَالْزَادِينَ وَالظُّفْرُ
 ذِيَادَةُ عُبَيْدَةَ كَامِلُ حَسَنِ مَوْظُفْرُ
 أَهْلُ الْعِبَاءِ كَمَا قَدْ جَاءَ نَا الْحَرُ
 بَوَيْلًا بِدَى أَهْلَ الْعِبَاءِ كَذِي بَرَّةِ عُبَيْرِ
 عُبَيْدُ وَزَيْدُ سَادَةُ الْعُرُرِ
 أَبُو جُبَيْنَ وَزَيْدُ أَوَّلُ رَكْعَةِ عُدُرِ
 سَاجِدُ كِلِ الدَّيَا جَا وَبَدَا لِنَحْرِ
 كِبَهِ قَرَارُ دِفْعَةٍ طَارِ أَوْلَدُ فِجْجِ

طُفًا جَلِيلًا أَلْهَوَالُ خُسْرٍ
 سَوَّلَ لَطْفُهُ كَسْفَ أَبْدَرِ مَرْوَعٍ كَذَرٍ
 حِلَالُهُ تَزَلَّتْ فِي مَدَجِ السُّورِ
 زَيْمًا كَمَدَجْنَةٍ تَارِلًا وَلَدُوقِ سَوْدِ
 شَمْسُ الْمَنَارِ وَمَا قَدْ شَعِشَعَ الْقَمَرُ
 طَوَّفَتْهُ شَمْسُ الْمَنَارِ بِأَرْكَامِهِ مَرَّ
 مَرَّ قَامَ مِنْ بَعْدِ الَّذِينَ بَنَصِرُ
 يَرْوَدُ قَاتِمُ إِبْدَى دِينَتِهِ مُنْصَرُ
 مِنْ قَوْلِ الْفَضْلِ فِي أَحْكَامِهِ
 لَحْكَرِي نَدَى فَصْلًا فَوَيْلَ لَنَا مِنْ عَمَرِ
 لَهُ الْحَاسِنُ وَالْزَادِينَ وَالظُّفْرُ
 ذِيَادَةُ عُبَيْدَةَ كَامِلُ حَسَنِ مَوْظُفْرُ
 أَهْلُ الْعِبَاءِ كَمَا قَدْ جَاءَ نَا الْحَرُ
 بَوَيْلًا بِدَى أَهْلَ الْعِبَاءِ كَذِي بَرَّةِ عُبَيْرِ
 عُبَيْدُ وَزَيْدُ سَادَةُ الْعُرُرِ
 أَبُو جُبَيْنَ وَزَيْدُ أَوَّلُ رَكْعَةِ عُدُرِ
 سَاجِدُ كِلِ الدَّيَا جَا وَبَدَا لِنَحْرِ
 كِبَهِ قَرَارُ دِفْعَةٍ طَارِ أَوْلَدُ فِجْجِ

تَقْسِمُ عَلَى كَرَمِ اللَّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى عَمَّا نَسْتَعِزُّ بِكَ يَا رَبِّ

إِذَا كَانَتْ أَلْفَى سِتْرِينَ عَامًا
وَصَفَا لِيَصِفَ يَذْهَبُ كَيْسُ يَذْهَبُ
وَلَيْسَ لِيَصِفَ مَالٌ وَخَرَصٌ
وَبَا فِي أَعْمَارِ سَقَامٍ وَنَسَبٍ
خُبُّ الْمَرْءِ حَوْلَ الْعُمُرِ جَهْلٌ

فَتَصِفُ الْعُمُرَ تَحْتَهُ الْبَيَانَ
لِيَقْلِبَ وَهَيْبَتُ عَنْ شِمَالٍ
وَتُشْغَلُ بِالْكَاسِبِ وَالْإِعْلَالِ
وَهُمْ يَارِجَالٍ وَانْقِلَابِ
وَتُسَمَّيْتُهُ عَلَى هَذَا الْبَيَانِ

الْعَبِيدُ الْخَائِفُونَ لِيَتَرَجَّعِيهِ الْجَنَّةُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا حَيُّ الْبَاقِلَ قَدْ بَلَّغْتَ بِالْبَيَانِ
أَتَحْكُمُ عَشَقْتَنِي بِالْبَيَانِ
يَا رَبِّ سَبِّحْ الْقُدُّوسَ قَدْ قَسَمْتُ
أَتَحْكُمُ أَحْسَنَ بُولُو سُرُورٍ بَاغِي قَلْبِي

يَا أَسْبَلَ الْخَيْطِ الْمَسْحُ عَلَى الْوَقْدِ
أَتَحْكُمُ كَلَّ بُولُو سُرُورٍ بَاغِي قَلْبِي
كَمْ مَسْبُوحِي دُرَّةَ الْأَصْفَاءِ وَنَسَبِ الْوَلَدِ
جَوْشَنُ سَوَادٍ رَسِيدُ صُوفِي مَرَاكِلَ حَائِقِي

تامة
تصفه
تصفه
اوله
تصفه
اوله

تامة
تصفه
اوله
تامة
تصفه
اوله

إِنْ قَلْبِي فِي رَهَاجٍ مِنْ شَوْكِ الْمَوْتِ
أَوْ لَيْسَ فِي شَوْكِ الْبَقَاءِ فَالْيَوْمِ

لَحْتُ مِنْ وَجْدٍ جَبَلٍ نَجْمَةِ الْأَشْفَاقِ
بِأَذْنِي وَجْدِي جَبَلٍ نَجْمَةِ الْأَشْفَاقِ

يَا عَزَّ لَا قَدْرَ فِي الْمَشَى كَالْأَرْجَاحِ مَلَحٍ
أَهْوَى كَوْزُ لَوْ قَدْ رُخِيَ الْفَكَارُ مَشِيئَةً أَوْ تَوَمَّخَ

أَمْ يَرْكَبُ مَرْتَابَةً فِي حَيَاتٍ عَدَنٍ مِنْ جَوْشَنٍ
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي جَوْشَنُ الْبَقَاءِ مَعَهُ بَعْجَتُ مَرْجِي

قَطَا مَا وَجَّهْتُمْ مَذَى الْأَسَى أَرْجَحْتُمْ
وَصَلَّيْتُمْ إِلَهُ بِي سُرُورٍ لَيْلِي مَنَى رَسُولُ

قَدْ كُنْتُ الْحَيَّ فِي قَلْبِي رَهَا نَا فَاعْتَدِ
بِكَرْ لَوْ مَشِيئَتِي كَيْسُ كَيْسُ الْبَعْجَتِ رَدَانِ

مَنْ يَلْبَسُ فِي هَوَى لَحْرِ الْعَوَانِ قَدَحِي
عَيْنِي حُرِيدَتِي بِي لَوْ مَرَّ يَدِي لَوْ مَرَّ يَدِي

يَجْعَلُ عَمَّا أَفَافِيهِ إِنْ خَفِيَ الْأَنَاءُ
أَرْجَحْتُمْ مَذَى الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

فِي كَرَامِ الْأَوَّلِ مَعَهُ مَعَهُ لَيْلِي مَنَى رَسُولُ
وَصَلَّيْتُمْ إِلَهُ بِي سُرُورٍ لَيْلِي مَنَى رَسُولُ

فَا مَسْبُوحِي دُرَّةَ الْأَصْفَاءِ وَنَسَبِ الْوَلَدِ
جَوْشَنُ سَوَادٍ رَسِيدُ صُوفِي مَرَاكِلَ حَائِقِي

تامة
تصفه
اوله
تامة
تصفه
اوله

لَمْ تَزَلْ تَوَدُّ كَيْدًا مِنْكَ عَنِّي يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

لَمْ أَزَلْ فِي الْقَارِ وَالْأَوَّلِي بِي لَوْ مَرَّ يَدِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

مَا أَفَاقِي الْقَلْبِ مَذَى مِنْ طَرْفِي لَيْلِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

سَيِّدِي فِي كُلِّ حَالٍ يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

لَمْ تَزَلْ تَوَدُّ كَيْدًا مِنْكَ عَنِّي يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

لَمْ أَزَلْ فِي الْقَارِ وَالْأَوَّلِي بِي لَوْ مَرَّ يَدِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

مَا أَفَاقِي الْقَلْبِ مَذَى مِنْ طَرْفِي لَيْلِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

سَيِّدِي فِي كُلِّ حَالٍ يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

لَمْ تَزَلْ تَوَدُّ كَيْدًا مِنْكَ عَنِّي يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

لَمْ أَزَلْ فِي الْقَارِ وَالْأَوَّلِي بِي لَوْ مَرَّ يَدِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

مَا أَفَاقِي الْقَلْبِ مَذَى مِنْ طَرْفِي لَيْلِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

سَيِّدِي فِي كُلِّ حَالٍ يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

تامة
تصفه
اوله
تامة
تصفه
اوله

لَمْ تَزَلْ تَوَدُّ كَيْدًا مِنْكَ عَنِّي يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

لَمْ أَزَلْ فِي الْقَارِ وَالْأَوَّلِي بِي لَوْ مَرَّ يَدِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

مَا أَفَاقِي الْقَلْبِ مَذَى مِنْ طَرْفِي لَيْلِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

سَيِّدِي فِي كُلِّ حَالٍ يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

لَمْ تَزَلْ تَوَدُّ كَيْدًا مِنْكَ عَنِّي يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

لَمْ أَزَلْ فِي الْقَارِ وَالْأَوَّلِي بِي لَوْ مَرَّ يَدِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

مَا أَفَاقِي الْقَلْبِ مَذَى مِنْ طَرْفِي لَيْلِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

سَيِّدِي فِي كُلِّ حَالٍ يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

لَمْ تَزَلْ تَوَدُّ كَيْدًا مِنْكَ عَنِّي يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

لَمْ أَزَلْ فِي الْقَارِ وَالْأَوَّلِي بِي لَوْ مَرَّ يَدِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

مَا أَفَاقِي الْقَلْبِ مَذَى مِنْ طَرْفِي لَيْلِي
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

سَيِّدِي فِي كُلِّ حَالٍ يَا بَيَانًا
وَأَتَمُّ الْوَلَدِي مَذَى الْوَلَدِي

تامة
تصفه
اوله
تامة
تصفه
اوله

ساقی دیوارده لایق
کامیار و کامیار
اوشسته یقین بقدر
اولی منه
ساقی عیان قدر محتاج
ایشی کور و کور
کور و کور

[illegible]

<p> مِنْهُ غِيظًا وَنَسِيَانًا وَمِمَّا يَدُسُّهُ قَالُ يَا رَبِّ ذُنُوبِي وَمِثْلَ لَا يَأْتِي كَيْفَ مَا أَلَّا إِلَٰهِي لَيْسَ لِي خَيْرٌ أَعْمَلُ عَاظِي مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَافِضٍ عَنِّي حَاجَتِي فَلَا تَلْزِمْنَا رَبِّكَ يَا رَبِّ فِي حُجْرٍ كَمَا أَنْتَ سَقَاوَانَتْ كَاوِي فِي مَهْمَلِ الْأَمْرِ رَبِّ عَيْتُكَ كَرَّمْتَ فَعَلْتُمْ وَأَعَاتُ كَرَّمَ هَبْ لَنَا مَا نَسْأَلُ كَبِيرًا بِحَنَانٍ مَا نَحْنَا وَ آمِينَ مُوسَى بْنُ جَبَلَسَى بْنُ جَبَلَسَى </p>	<p> بِرَبِّكَ لِحُسْنِ الْفِعْلِ وَأَمَّا الْكُفْرُ فَآفٌ عَنِّي كُلَّ يَوْمٍ إِذَا ضَلَلْتُ لَوْ أَنَّ إِلَٰهًا كَمَا تَقُولُونَ لَأَنزِلُ إِلَيْكَ الْوَحْيَ فَتُحَدِّثُ فَذَرْهُمْ إِنَّ لَكَ عِندَ رَبِّكَ إِلَٰهًا مُبْدِي لَوْ أَنَّ إِلَٰهًا كَمَا تَقُولُونَ لَأَنزِلُ إِلَيْكَ الْوَحْيَ فَتُحَدِّثُ فَذَرْهُمْ إِنَّ لَكَ عِندَ رَبِّكَ إِلَٰهًا مُبْدِي </p>
---	--

هذه متاجع الفاروق

<p>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</p>	<p>يا من يحب أبن عبدك في الشكوى أما العيون وعين العبد سائرة</p>
<p>يا من كذبوا له الكذب والتكفير شكى على بابك وسخط القبا في الظل</p>	<p>أذنت كل ذنوب ما عرفتها لا أقطن بحجاب من يد يأسه</p>
<p>يا من عرفك بالروح والجسد والشيء يا غافر الذنب وذات الجبين بالكرم</p>	<p>يا من فضل لا تغفل إلى ذلك أيا الكريم كثير الصفوة من خلقه</p>

فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِتْرَاقُ الْبَنَاتِ وَتَقْوَىٰ الصَّغِيرِ الْفَضِيلِ

نصیحہ حبیب علی رضا علیہ السلام

لَا تَخْضَعَنَّ لِخُلُوفٍ عَلَى طَمَاحٍ
وَاسْتَرْفِ اللَّهَ رِمَا فِي خِزَانِيهِ
إِنَّ الدِّمَاسَةَ رَجُوهُ وَمَا مَلَأَ
عَا أَحْسَنَ الدِّينِ وَالْذِّبَادِ لِلْجَمْعَا
لَوْ كَانَ بِالْيَبِ يَزْدَادُ الْيَبِ غَدَا
لَكُنَّا الرِّزْقَ طَلِبِينَ مِنْ حِكْمِ

الْقَصِيدَةُ لِسَيِّدِ الْإِسْلَامِ الشَّيْخِ أَبِي مَعِينٍ

[illegible]

<p> جميع فوه افعالافه والاهمالفان وفي الاقوال والبقول رضى كالموا فليكن الحق هل تدعونا للبساج يناد بانيق فانه العالم اولدنا حسان على الاضمار الارامل الرغمل رضوان معاصينا كبر لاهاعد وحبنا قبل الحزم والفره كبرينك احسان والاسلاو والافان موفه ايمان </p>	<p> افع العتير بل جمل جان جميع افع الاسان فضاهه ثمانية بيل الحذاه القدي كرا لروعالا وخلق عظيم طيب الاخلاق مانتج رجو الله ان شجرة غير الخراج رب اوزها ناعبد جذنا وارم هذا العبد مدهو ميرط الله موصو ابن منك عقران لاني انطالوا </p>
---	---

[illegible]

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ عَفَاكَ اللَّهُ تَوْبَتِي	بِالْإِسْكَارِ أَنْ وَالَّذِلَّ وَالْكَوْمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ سَتَارَ الْجُودِ	أَهْلَ الْغُيُوبِ وَنَجِيهِمْ مِنَ الْفِتَنِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ بَرِيٍّ وَمِنْ عِلِيٍّ	وَمِنْ تَقَلُّبِ قَلْبِي وَتَسَاوُفِي
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ ظُلْمِي وَمِنْ ظُلْمِ	وَمِنْ سِتَابٍ وَمِنْ شَكِيٍّ وَمِنْ نَجْمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ سَجِيٍّ وَمِنْ نَجْمِ	وَمِنْ ضَهْرِي وَمِنْ فَرْجِي وَمِنْ كَلْبِي
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ قَوْلِي وَمِنْ عَمَلِي	وَمِنْ مَجَامِدِي وَمِنْ جَدِي وَمِنْ شَأْمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ بَخْلِي وَمِنْ كَلْبِي	وَمِنْ بَكَارِ أَكَايِي وَمِنْ أَسْجِي
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ بِمَا قَدْ جَنَنَ بِهِ	مِنْ لُحْطَايَا وَمَا قَدْ مَنَعْتُ قَدَمِي
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ عَالَمَ بَيْتِي كَسْبِي	كَلْبِي وَمَا أَكْتَسَبْتُ فِي مَنَاجِلِي
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ نَفْسِي وَمِنْ نَفْسِي	وَمِنْ طَرَفِي وَمِنْ طَرَفِي وَمِنْ نَفْسِي
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ ظُلْمِي وَمِنْ ظُلْمِي	وَمِنْ حَوْلِي حَالِي كَالْهَلَاكِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ قَوْلِي وَأَوْفَى	قَلْبِي وَعَنْدِي وَمِنْ عَمَلِي وَمِنْ نَفْسِي
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ قَاتِلَ أَهْلِي	وَمَا عَمِلْتُ وَصَرَفْتُ بِالنَّكْلِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ تَوْبِي وَمِنْ تَوْبِي	وَيَقْبَلِي وَمِنْ مَا عَمِلْتُ وَمِنْ نَفْسِي
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ بَرِيٍّ وَمِنْ بَرِيٍّ	وَمِنْ عَدُوٍّ قَلْبِي وَمِنْ عَدُوٍّ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ قَاتِلَ أَهْلِي	وَمِنْ لُحْطَايَا وَمِنْ لُحْطَايَا وَمِنْ نَفْسِي
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مَا هَبْتُ بِمَا نِيَّةٍ	وَصَحَّتْ الشُّبُكُ فِي السَّائِكِ وَالْأَكْمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مَا سَارَ لِحْجِي إِلَى	مَعَالِي شِرْقِي بِالْجَلِيلِ وَالْحَدِيدِ

سَمَاءُ اللَّهِ
عَلَى الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مَا لَحَ الصَّبَاحُ وَبَا	تَرْجَمَ الْوَرْدُ فِي الْأَنْفُسِ بِالْغَيْمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعْدَادَ الْوَرْدِ وَمَا	فِي الْوَرْدِ مِنَ آيَةِ نَعْلٍ وَمِنْ حَكْمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعْدَادَ الْمَوَارِدِ وَمَا	فِي الْأَرْضِ مِنَ عِلْمٍ وَالْأَرْضِ مِنَ عِلْمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعْدَادَ الْأَنْبِيَاءِ وَمَا	فِي الْبَرِّ مِنَ نَعْمَةٍ وَالْبَحْرِ مِنَ نَعْمَةٍ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعْدَادَ الْأَرْجَاءِ وَمَا	تَجَرَّيَ عَلَيْهِ وَالْأَقْوَابِ وَالْقَيْمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعْدَادَ الْكَوَاكِبِ وَمَا	دَاجِي الْأَقْيَامِ مِنَ بَادٍ وَمِنْ كَيْفِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعْدَادَ الرِّمَالِ وَمَا	يَنْهَلُكَ عَالَمُ الدُّنْيَا مِنَ الدُّنْيَا
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعْدَادَ الْخَلَائِقِ وَمَا	الْبَرِّ مِنَ عِلْمٍ وَالْبَحْرِ مِنَ عِلْمٍ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعْدَادَ الْمَوَارِطِ وَمَا	صُدُورِ أَهْلِ النَّفْسِ وَالْعِلْمِ وَالْعِلْمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ حَلَّ اللَّهِ خَالِفَتَا	بَارِي الْأَرْكَانِ وَمِنْ شَيْبَانِ مِنَ الْعِلْمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ جَلَّ اللَّهُ رَأْفَتَا	قَبْلَ الْوُجُودِ وَقَدْ سَارَ بِالْقَيْمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَا حُصْنَ لَهُ وَنَمَّةٍ	الْبَرِّ مِنَ عِلْمٍ وَالْبَحْرِ مِنَ عِلْمٍ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ جَلَّ اللَّهُ فَاضِلَتَا	مَعْنَى الْعُرُونِ وَمِنْ بَرِيٍّ مِنَ الْأَمْرِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ جَلَّ اللَّهُ بَاحِثَتَا	بَعْدَ الْمَرَاتِ وَمِنْ الْأَعْظَامِ مِنَ الْأَمْرِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ جَلَّ اللَّهُ جَامِعَتَا	إِعْوَمَ مُزْدَجِ الْأَمَلِ وَالْأَمْرِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَصْحَابَ قَامِقَاتَا	عَمَّا ذَكَرْتُ مِنَ الْأَجْنَاسِ وَالنَّسَبِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَا حُصْنَ لَهُ وَنَمَّةٍ	أَفْخَى عَلَى نَفْسِي وَمِنْ قَبْلِ فِي الْقَدَمِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ عَلَى الْخَطَايَا وَمِنْ نَفْسِي	خَيْرَ الْبَرِّ مِنَ تَابِكِ وَمِنْ نَفْسِي

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

وَالْأَيْلَ وَالصَّبْرَ وَالشَّيْءَ نَبِيَّهَا	مِنْ رَبِّنَا وَعَلَى الْإِتْبَاعِ كُلِّهِمْ
قَالَ الْأَمَامُ أَشَافِي فِي حَقِّ الْأَمَامِ الْأَعْظَمِ رَحِمَهُمَا	
لَعَنَ عَشْرَ أَيْلَادٍ وَمِنْ عَلَيْهَا	إِمَامُ الْمُتَمِلِينَ أَبُو حَبِيبَةَ
بِأَحْكَامِهِ وَأَنْشَارِهِ وَفَوْضِهِ	كَأَيَّاتِ الزُّبُورِ عَلَى الصَّغِيرَةِ
عَمَّا بِالْمَرْفِقَيْنِ لَهُ قَطْرِي	وَلَا بِالْمَرْفِقَيْنِ وَلَا بِكُوفِهِ
فَقِيهًا كَانَ فِي الْأَسْلَامِ نُورًا	إِمَامًا لِلرُّسُولِ وَالْخَلِيفَةِ
فَلَعَنَهُ رَبَّنَا أَعْدَادَ رَمَلٍ	عَلَى مَنْ رَدَّ قَوْلَ أَبِي حَبِيبَةَ
مَدِيحَةُ إِمَامٍ أَعْظَمَ رَحِمَهُ اللَّهُ	
بُوحَبِيبَةَ خَيْرِيَّةٍ مَرْمُوزَةٍ بِهَا يَتَذَكَّرُ	ذَاتِ بَابٍ وَلَدِيَّاهُمَا دَهْ يَبْشُرُوا
عَزَمَ بَيْتُ اللَّهِ إِلَيْهِ قَبْلَهُ زِيَارَتُهُ	بُورُوسُورِ وَأُولُ رَوْضَتِي بَاكٍ رَسُولِي بَا
أُولُ رَمَانَ أَيْبُو مُقْبِدِهِ أُولُ الْخَلِيفَةِ	جُوشُ أَيْبُو بَحْرِيَّةٍ مَوْجُ مَوْجِ الْوَلَدِ
دُرٌّ تَكُونُ هَرَّ كَلَامِي مَوْجُ خَيْرِ عَالَمِهِ	بِرَّ مَعِينِي سَنَدُهُ مَحْمُودُونَ بِخَيْرِ أَسْرَارِهِمَا
رَحْمَتُهُ حَقٌّ عَالِيٌّ مَرْفُودُونَ بِرَفْقَتِهِ	كَمْ شَفَاعَتِي نَعِيبَ أَيْدِي بَرِّهِ كَوْمَ الْفَقْرِ
الْقَبِيحَةُ الْجَبُونَةُ الْبَارِكَةُ الْتَغَايَةُ	لِلْأَمَامِ الْأَعْظَمِ رَحِمَهُ اللَّهُ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	
يَا سَيِّدَ الْأَسَادِ أَيْبُو خَلِّكَ قَاصِدًا	أَرْجُو رَحْمَتَكَ وَأَخْبَتِي بِجَانِحِكَ
قَصِيدُ كَلَمٍ مَسْكَاتِي سَيِّدِ سَائِلَاتِي	أَشْرَفُ مَسْئَلَةٍ جَائِيَةٍ بِكَرَمِ سَائِلَاتِي

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

وَاللَّهُ يَا خَيْرًا تَخْلُقُ رِثَتِي	قَلْبًا مَشْغُوفًا لَا يَرُفُّ سِوَاكَ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ سَكَاتِي خَيْرَ أَوْفَى بِرَبِّكَ	مَا سِوَايَ بَلِّ قَلْبِي يَوْمَ قَدْ رَوَى اللَّهُ لَا
وَيَجِيءُ جَاهِلِكَ أَيْتِي لَكَ مُغْفِرَةً	وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَيْتِي أَهْوَاكَ
عَيْنُكَ يَا خَيْرَ حَقِيقَةٍ وَاللَّهُ سَيِّدُهَا	حَقِّ بَلْوَةٍ عَارِضَةٍ بِجَارَةٍ مَسْأَلَةٍ
أَنْتَ الَّذِي لَوْلَاكَ مَا خَلَقَ أَمْرُهُ	بَلِّكَ وَلَا خَلْقَ لَوْ رَى لَوْلَاكَ
سَنَ سِينِ أُولَئِكَ أُولَاكَ مَخْلُوقُ الْإِبْدِي بَرِّكَ	بَلِّكَ خَلْقَ الْوَرْدِ عَامَ تَكْوِينِ حَبِيبَتِهِ وَرَى
أَنْتَ الَّذِي مِنْ فَوْزِكَ الْبَدْرُ الْكَشَا	وَالْقَمَرُ مِثْرَةٌ بِنُورِي سَاكَا
شَيْخُ أُولَئِكَ وَأُولَئِكَ فَتَرَوْهُ زَكَاةً	شَيْخُ أُولَئِكَ وَأُولَئِكَ فَتَرَوْهُ زَكَاةً
أَنْتَ الَّذِي لَمَّا رَفَعْتَ إِلَى السَّمَاءِ	بَلِّكَ قَدَسَتْ وَزَيَّنَتْ لِسْرَاكَ
سَنَ سِينِ أُولَئِكَ أُولَاكَ مَخْلُوقُ الْإِبْدِي بَرِّكَ	أَفْجَاءُ إِلَيْكَ مَرْبُوعٌ أُولَئِكَ مَحْمُودٌ مَعَهُ رِفَا
أَنْتَ الَّذِي تَادِيكَ رَبُّكَ مَرْحَمًا	وَلَعَدَّ تَادِيكَ لِعُذْرِي وَحِكْمًا
سَنَ سِينِ أُولَئِكَ أُولَاكَ مَخْلُوقُ الْإِبْدِي بَرِّكَ	سَيِّدُكَ أَيْتِي أَوْفَى بِرَبِّكَ مَسْأَلَةٍ
أَنْتَ الَّذِي فِينَا سَأَلْتَ شَفَاعَةً	تَادِيكَ رَبُّكَ لَمْ تَكُنْ لِسِوَاكَ
سَنَ سِينِ أُولَئِكَ أُولَاكَ مَخْلُوقُ الْإِبْدِي بَرِّكَ	لَقَدْ لَقِيْتُكَ بِقَوْلِي أَيْتِي جَانِحَتَا يَدَا
أَنْتَ الَّذِي لَمَّا تَوَشَّلَ أَدَمُ	مِنْ رَأْيِكَ فَكَارَ وَهَوَاكَ
سَنَ سِينِ أُولَئِكَ أُولَاكَ مَخْلُوقُ الْإِبْدِي بَرِّكَ	أَلْقَا إِلَيْكَ قَوْلِي أُولَئِكَ تَكْوِينُ أَيْدِي دَا
وَلَيْتَ الْحَبْلَ دَعَا فَا دَعَا نَارُهُ	بَرِّكَ وَقَدْ خَدَعْتَ بِنُورِ رَسَنَاكَ
أَيْدِيكَ وَهَبْتَ قَبْلَ اللَّهِ دَعَا إِلَيْكَ جُودُ	أَلْقَا إِلَيْكَ قَوْلِي أُولَئِكَ تَكْوِينُ أَيْدِي دَا

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في

وَدَعَاكَ اَيُّوبُ لِزُيْرَتِهِ خَضِرَتِ اَيُّوبُ بِدِي اَيُّوبُ مَسْكِي	فَارَدِي عَنْهُ الشُّرَحِيحُ دَعَاكَ اَيُّوبُ يَا اَيُّوبُ يَا اَيُّوبُ
وَبِكَ الْمَسْبُوحُ اَنِّي بَشِيرٌ لِّخَيْرٍ يَجِدُ مَسْبُوحٌ اَللّٰهُ سُبْحَانَكَ وَمَا كُنْتَ لَدُنَّ	بِصِفَاتِ حُسْنِكَ مَا دَعَاكَ لَدُنَّ جَوْفُكَ يَا اَيُّوبُ يَا اَيُّوبُ
وَكُنَّا لَكَ مُوسَى لَمَرْزُوقٌ مُتَوَسِّلًا خَضِرَتِ مُوسَى كَيْفَ اَيُّوبُ اَوْ كُنَّا رَجِيحٌ	بِكَ وَالْيَمِينَةُ حُفْمًا بِحَاكٍ رُؤُوسُ خَضِرَتِ اَللّٰهُ سُبْحَانَكَ وَمَا كُنْتَ لَدُنَّ
وَالْاَنْبِيَا وَكُلُّ خَلْقٍ فِي الْوَرَى اَللّٰهُ سُبْحَانَكَ يَا اَيُّوبُ اَيُّوبُ	وَالرُّسُلُ وَالْاَمَلُ لَكَ حُفْمًا لَوَاكَ يَجْعُ اَيُّوبُ خَيْرٌ لِّوَا اَللّٰهُ سُبْحَانَكَ وَمَا كُنْتَ لَدُنَّ
لَكَ مُجْتَرَاتٍ اَعْزَتِ كُلُّ لَوْرَى مُجْتَرَاتٍ اَعْزَتِ كُلُّ لَوْرَى	وَهَبْنَا لَكَ جَلَّتْ قَلْبُكَ حُفْمًا قَلْبُكَ يَوْمَ فُتُورٍ يَا اَيُّوبُ
تَعْلُو اَلْاِزْدَاغُ بِسَمُو لَكَ مَعْلُتًا سَمُو لَكَ سَمُو لَكَ سَمُو لَكَ	وَالْعَبْتُ قَدْ لَنَا كَيْفَ اَيُّوبُ كَيْفَ كَلَّ كَلْبُكَ سَمُو لَكَ سَمُو لَكَ
وَالَّذِي جَاءَكَ وَالْاَلْزَاكَةُ قَدْ اَنَّا كَلْبُكَ خُودُ اَيُّوبُ كَلْبُكَ خُودُ اَيُّوبُ	بِكَ كَشِيرٌ وَخَيْرٌ حُفْمًا يَا اَيُّوبُ اَللّٰهُ سُبْحَانَكَ وَمَا كُنْتَ لَدُنَّ
وَكُنَّا اَلْوَحْشُ اَنْتَ اَلْيَكُ وَنَلَكُ كَيْفَ كَلَّ كَلْبُكَ سَمُو لَكَ سَمُو لَكَ	وَسَمُو لَكَ اَلْيَكُ حُفْمًا يَا اَيُّوبُ اَللّٰهُ سُبْحَانَكَ وَمَا كُنْتَ لَدُنَّ
وَدَعَوْنَا اَشْجَارًا اَنْتَكَ مُطِيعَةٌ دَعَوْنَا اَشْجَارًا اَنْتَكَ مُطِيعَةٌ	وَسَمُو لَكَ اَلْيَكُ حُفْمًا يَا اَيُّوبُ اَللّٰهُ سُبْحَانَكَ وَمَا كُنْتَ لَدُنَّ

وَالْمَاءُ قَاصِرٌ رَاحِيَتِكَ وَسَبْحَتِ قَاصِرٌ رَاحِيَتِكَ وَسَبْحَتِ	بِحُفْمٍ بِالْفَضْلِ بِنْتِ كَا قَاصِرٌ رَاحِيَتِكَ وَسَبْحَتِ
وَعَلَيْكَ غَلِيًّا لَنَا مَهْ فَا لَوْرَى بَايَتِكَ اَوْرَتِ سَابِغَ اَلْوَرَى اَوْرَتِ سَابِغَ اَلْوَرَى	وَالْمَدْحُ حَرَّ اِلَى كَرِيهِ لَمَّا كَا يَحْلُ خَرَامُ فَا لَوْرَى اَوْرَتِ سَابِغَ اَلْوَرَى
وَكُنَّا لَا اَنْزَلِيَتِكَ فِي الْوَرَى بُورِيَتِ بُوْرِيَتِ بُوْرِيَتِ	وَالْفَضْلُ قَدْ عَاصَتْ بِرُ قَدْ مَ كَا قَابِ حَامِلَةٍ بَعْدَ اَلْوَرَى اَوْرَتِ سَابِغَ اَلْوَرَى
وَسَقِيَتِ ذَا الْعَاهَتِ مِنْ اَمْرٍ فَمِنْ اَبْرُجُورِ مَرْفَعَةٍ اَوْرَتِ سَابِغَ اَلْوَرَى	وَمَا لَتْ كُلُّ لَازِيَتِ مِنْ جَدْوَاكَ جَدْوَاكَ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
وَرَدَّتْ عَيْنُ قَنَادَةٍ بَعْدَ اَلْمَرْحَى بَجْنِ اَعْمَى قَنَادَةٍ اَوْرَتِ سَابِغَ اَلْوَرَى	وَابْنُ الْمَصْبِيحِ سَقِيَتِ بِيضًا كَا دَحِيحُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
وَكُنَّا حَبِيبٌ وَاَبْنُ عَفْرِ اَبْنُ عَفْرِ كَيْفَ حَبِيبٌ وَاَبْنُ عَفْرِ اَبْنُ عَفْرِ	بِحُفْمٍ بِالْفَضْلِ بِنْتِ كَا دَحِيحُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
وَعَلَى مِنْ رَمْدٍ بِيهِ دَاوِيَتُهُ دَحِيحُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	فِي خَيْرٍ فَشَيْخِي بِلَبِيبِ لَمَّا كَا بُولُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
وَسَأَلْتُ رُبَّكَ فَاَبْنُ جَارٍ بَعْدًا اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	اَنْ مَاتَ اَحْيَاهُ وَقَدْ اَرْضَاكَ حُسْبِيَتِ رَافَا اَيُّوبُ اَيُّوبُ
وَمَسَسَتْ شَاةٌ لَامٌ مَعْبُدٌ بَعْدًا اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	كَشَفَتْ قَدْ زَوَتْ مِنْ مَيْفَا رَافَا سُورُ لَمَّا اَيُّوبُ اَيُّوبُ

فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في

فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في

وَدَعَوْتُ عَامَ الْفَقْرِ مَعْلُتًا مُتَقَطِّعُ اَلْقَلْبِ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	فَاَنْهَلَ قَطْرُ الشَّجَرِ جِيْنُ دَعَاكَ بَعْدَ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
وَدَعَوْتُ كُلَّ اَلْخَلْقِ فَاَنْهَلَ دَوْلًا كَأَنَّ اَلْخَلْقَ دَعَوْتُ اَللّٰهُ دَيْتُهُ حَمَانُ	دَعَوْتُ اَلْخَلْقَ سَامِعِيْنُ دَعَاكَ اَلَّذِي نَقَادَ اَمْرُكَ مَرْكَبُ سَامِعِيْنُ
وَحَفِصَتْ دِرْزُ الْكَبْرِ يَا عَمَّ اَلْهَدَى طُورِي بُوْرِيَتِ كُورِيَتِ	وَرَفَعَتْ دِيكَ فَاَسْتَقَامَ هُنَاكَ طُورِي اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
اَعْدَاكَ عَدُوًّا فَاَلْقَبِي بِهَلْ هَلْ هَلْ اَوْرَتِ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	صَرَخِي وَقَدْ جَرُمُوا اَلْاَرْضَ اَيُّوبُ سَاكِرِي قَلْبِي قَدْ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
فِي يَوْمٍ بَدْرُ فَاَنْتَ مَلَاكَ نَزُوْ بُوْرِيَتِ كَلْبُكَ خُودُ اَيُّوبُ	مِنْ عَيْنِ رُبِّكَ فَاَنْتَ اَعْدَاكَ حُوْرَالِ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
وَالْعَبْتُ اَلْاَخْرَابَ قَدْ وَا فَكَ يَوْمَ اَخْرَابِيَتِ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	وَالْتَصَرُّفُ اَلْاَخْرَابَ قَدْ وَا فَكَ يَوْمَ اَخْرَابِيَتِ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
هَوْدُ وَبُوْرِيَتِ مِنْ مَهَا كَيْفَ جَمَلًا هَوْدُ وَبُوْرِيَتِ مِنْ مَهَا كَيْفَ جَمَلًا	وَجَمَالُ بُوْرِيَتِ مِنْ مَهَا كَيْفَ جَمَلًا هَوْدُ وَبُوْرِيَتِ مِنْ مَهَا كَيْفَ جَمَلًا
قَدْ قَفَّتْ بِاطْلِهِ جَمْعُ اَلْاَنْبِيَا قَدْ قَفَّتْ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	حُلُوًّا قَسْبُحَانُ اَلَّذِي اَسْرَاكَ كَلْبُكَ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
وَاللّٰهُ يَا اَيُّوبُ مِثْلُكَ لَمْ يَكُنْ كَلْبُكَ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	فَاَلْعَالَمِيْنَ وَحَقٌّ مِنْ سَبَاكَ عَالِيَتِكَ كَيْفَ جَمَانُ اَيُّوبُ

عَنْ وَصْفِكَ اَلشَّعْرَاءُ يَا مَدْرُوْرَ وَصِفْتُ ذَا اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	بِحُفْمٍ بِالْفَضْلِ بِنْتِ كَا قَاصِرٌ رَاحِيَتِكَ وَسَبْحَتِ
اَلْجَلْبُ عَيْسَى قَدْ اَيُّوبُ اَيُّوبُ كَيْفَ كَلْبُكَ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	وَلَمَّا اَلْجَلْبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ مَدْحُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
مَا ذَا يَقُوْلُ الْمَا دَحُوْرَ وَمَا دَحُوْرَ مَدْحُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	اَنْ يَجْعُ اَلْاَلْبَابُ مِنْ مَعْنَا كَا بَجْنِ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
وَالْمُسْتَأْ فَلَامَ جَعَلْنَا لَنَا كَا كَيْفَ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	اَبْدًا وَمَا اَسْطَاعُوْهُ اَوْرَاكَ بِيْتُهُ طَا قَلْبِي اَيُّوبُ اَيُّوبُ
وَحَيَاةُ جَمِيْعَةٍ بِهَوَا اَيُّوبُ جَانِ نِيَّةٍ عَشِيْقَةٍ لَوْرَى اَيُّوبُ	وَاِذَا اَلْقَفْتُ فَاَمْدَحُ اَيُّوبُ سُوْرِيَتِ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
وَاِذَا اَلْقَفْتُ فَاَمْدَحُ اَيُّوبُ سُوْرِيَتِ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	وَاِذَا اَلْقَفْتُ فَاَمْدَحُ اَيُّوبُ سُوْرِيَتِ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ
يَا مَلِكِي كُنْ شَا فَوْقَ قَائِلَةٍ قَا بُوْرِيَتِ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ	اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ قَا بُوْرِيَتِ اَيُّوبُ اَيُّوبُ اَيُّوبُ

فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في
فوقه انما كان في
منه انما كان في

فَرِحْنَا بِخُرُوجِكَ كَرَّمَكَ اللَّهُ بِرُحْمِهِ وَأَكْبَرَهُ بِالْعِلَّةِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

اِنَّهُ تَعَالَى الَّذِي مَدَّ يَدَهُ فَرَزَنَا اَنْتُمْ مِنْ اَهْلِ السَّمَاءِ اَهْلُ الْبَيْتِ وَبِكُلِّ
 وَاسْتَوْدَعَكُمْ اَهْلَ الْاَرْضِ اَبِي بَكْرٍ وَمَنْ مَعَهُ صَدَقَ سَوَاقُ
 اِنَّ اللَّهَ اَنْ يَرْفَعَ عَبْدَهُ الْوَلِيَّ اِلَى رَجَبِهِ لَا يَحْتَسِبُ اِنَّ اللَّهَ اَنْ يُفَعِّلَ عَمَلًا
 يَشَاءُ حَتَّى يَرَى نِيَّتَهُ اَبَلُ الْعَوْدَةِ لِيْلَ ذَٰلِكَ وَهَٰذَا اَنْتُمْ اَبْدًا مَا بَدَّلَ اللَّهُ
 اَبَدًا وَمَا لِعَلَامٍ اَنْ اَحْزَانًا لَا يَرْكَزُ فِيهِ اَشْرَافُ وَكَبِيرُ رَأْسِهِ اَكْبَرُ
 اَللَّهُ مَنْ شَهِدَ اَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَادِقًا مَا دَخَلَ حَاجَةً أَنْفَعُ
 خَيْرًا مِنْ عَمَلِهِ اَنْ تَكُونَ نِيَابَتُهُ نِيَابَ الْأَشْيَاءِ وَعَمَلُهُ عَمَلُ الْبَارِي
 عَنْ هَمٍّ مِنْ عَائِدَةٍ نَعَى اللَّهُ تَعَالَى اِبْلُغُوا حَاجَتَهُ مِنْ لَا يَسْتَطِيعُ اِبْلَاغُ
 حَاجَتِهِ مَنْ بَلَغَ سُلْطَانًا حَاجَةً مِنْ لَا يَسْتَطِيعُ اِبْلَاغَهَا اَنْتُمْ
 اللَّهُ تَعَالَى قَدِيمٌ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ اِنَّ اَدَمَ عِنْدَكَ مَا
 بَطْلَيْكَ وَاَنْتَ تَطْلُبُ مَا يَطْفِيئُكَ اِنَّ اَدَمَ لَا يَقْلِيلُ لِقَعْدُكَ
 مَرْكَبٌ يَنْتَسِعُ اَوَّلُكُمْ وَهُوَ سَيِّدُ اَهْلِ حَاجَةٍ مِنْ لَا
 وَلَيْتَ وَالْاَرْضَ اِلَّا النَّبِيِّينَ وَالرَّسُلِينَ اَبُو بَكْرٍ وَوَعْدُكُمْ
 يَمْدَنُ السَّعْيَ وَالْبَعِيرَ مِنَ الرَّاكِبِ اَوَّلُكُمْ جَمْعُ النَّاسِ لَا اَنْ يَكُونَ
 عَمَلًا مِنْ عَمَلِكُمْ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فِي الْاَرْضِ وَمَنْ

[illegible]

مَا لَكُمْ يَا كِبَرُ وَعَمَّ لَكُمْ اللَّهُ قَدْ هَمَّ أَنْ يَأْتِيَا عَنَّا فَنَرِي رَسُولَهُ فِي عَمَلِهِ
الْحَبَابُ وَالْأَيَّانُ قَوْلًا عَجَبًا قَدْ أَرَفَعَ أَعْلَاهُ أَرَفَعُ الْأَعْرَافِ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ
لَا تُلَاقِيَا عَلَيْهِمْ أَنَا بِمَلَائِكَةٍ مِنْ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ فَقَالَ مَنْ مَلَكٌ عَلَيْكَ ^{أَقْبَلُ} ^{مِنْ}
لَوْ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ لِحَا عَشْرَ حَسَنَاتٍ وَفِي عَيْنَيْهِ عَشْرَ سَيِّئَاتٍ وَوَقَعَ لَهُ
عَشْرُ دَجَابٍ وَرَدَّ عَلَيْهِ فَنَلَّهَا ثُمَّ أَقْبَعُوا الْعُلَمَاءُ قَالَهُمْ سِرَّاجُ النَّبِيِّ
مَصَابِيحُ الْأَعْرَافِ ثُمَّ اخْتَفَى إِلَيْهِكَ الْأَبْيَعُ فَإِنْ دَاوَاهُمَا بِإِيَّاكَ
فَيَسْأَلُكَ عَنْ سَبْطَانٍ وَلَا سَاعِرَةٍ ثُمَّ اخْتَفَى إِلَيْكَ الْعَمُّ فَإِذَا بَرَكْتَ ثُمَّ
خَفِيَ وَهَذِهِ الْخَنَاءُ الْمَنَاصِبُ فِي شُيُوكُمْ فَإِنَّمَا تَأْتِي الْخَنَاءُ عَنْ
بَيْبَاتِكُمْ ثُمَّ اخْتَفَى وَاعْبُدِ الْعَقْرَ الْإِبَادِي فَإِنَّ هَكَذَا وَلَهُ بَقْوَةٌ
بِهِمْ ثُمَّ ادْكُوا الزَّرْعَ مَا قَرَّكُمْ وَادْكُوا مَنْ يُسَلِّبُ أَفْقَ
كُلِّكُمْ ثُمَّ اتَّقُوا اللَّهَ فِي هَذِهِ الْمَهَامِ الْعَجْمَةِ قَارِكُوهَا
الْحَيَّةَ وَكُلُّوهَا صَالِحَةً ثُمَّ اتَّقُوا دَعْوَةَ الظُّلُمِ فَإِنَّمَا يُنْزَلُ
تَقَالِي حَقَّةً ثُمَّ عَلَاوُ شَيْعٍ يُعَلِّحُ خَبْرَ مَنْ أَلْفَ عَالِيَةٍ ثُمَّ اتَّقُوا
لَهُ قَارِعًا وَإِنِّي أَوْلَاكُمْ ثُمَّ اتَّقُوا اللَّهَ وَاصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ

فان الله

[illegible]

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يٰٓأَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَمِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ
الْمَلَكُ وَالْمَوَدَّةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا
اللَّهُ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا
فِي الْقِيَامَةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا
طَيِّبَةً تَمِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا
هَارُونَ وَمَارُونَ تَمِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ
السَّمَاءِ كَأَنَّهُمَا شَرٌّ تَمِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ
فَإِنَّهُ لَشَرٌّ وَدُمُ حِجَابٍ تَمِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ
يُنَوِّدُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ تَمِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ
الْوَيْتِ وَالْمَوْتِ تَمِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ
الْمَالِ أَقْلُ الْحِجَابِ تَمِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ
وَإِذَا كَرَأْتُمْ اللَّهَ يُبَايِعُكُمْ فَمِنْكُمْ تَمِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ
كُلِّ شَيْءٍ تَمِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ اتَّقُوا اللَّهَ فِي الصَّلَاةِ

لا يزال يتكرر حتى يقول الله عز وجل اكملوا عبادي هذا في الجواب ثم
 اجبتوا كل شيء ثم احبب الاعمال الى الله او لمها وان قل ثم
 احب الاعمال الى الله ان تؤمن وليس لك تطير فيه ذكر الله ثم
 احب الاعمال الى الله من اطمع مسكينا من جوع او دفع عنه
 مغرم او كف عنه كرامة ثم احب الاعمال الى الله بعد الفريضة
 اذ حال ان يدور على المسكين ثم احب الاعمال الى الله حفظ
 اللسان ثم احب الاعمال الى الله الحب في الله والبغض في الله
 احب اهل الى فاطمة ثم احب اهل بيته الى الحسن
 والحسين ثم احب الناس الى عاتكة ومن الرجال ابوهم
 احب الائمة ثم احب الاسماء الى الله عبد الله وعبد الرحمن ثم احب
 الى الله كل شيء ثم احب الحديث الى اصدق ثم احب البيعة
 الى الله صياما وادكا يصوم يوما ويفطر يوما ثم احب
 الصلاة الى الله تعالى صلوا وادكا كان ينام نصف الليل

قتل الحسين سنة ٤٠ بن انس التميمي وقيل غيره يوم الجمعة عاشا المحرم صواعقا

[illegible][illegible]

الزاوية كما كرموه ثم إذا أنا في السائل قصعوا في يدي ولو طلقا فحقا ثم
 إذا أحب الله عبدا ابتلاه ليضع قدره ثم إذا أحب الله قوما
 ابتلاه ثم إذا أحب أحدكم أخاه فليعلم أنه يحبته ثم إذا أحب
 أحدكم أن ينجيه دمه فليقل الغارات ثم إذا أحببت رجلا فلا
 تخاره ولا تشاره ولا تكل خلفه أحدا فانه أن توافي له عدوا
 فخير لك باليس فيه فيقرب ما بينك وبينه ثم إذا أحببت شخصاً
 من الليل فاقوا على ما أياها الكافرون ثم ثم على ما أياها الكافرون
 من الشرك ثم إذا أدخل الله للمؤمنين النار أماتهم فيها فإذا
 أراد أن يخرجهم فيها استمهم العذاب تلك الساعة ثم إذا أدبت
 زكاة مالك فقد أدبت عندك شر ثم إذا أدن المؤمن يوقر
 الجمعة حره العمل ثم إذا أراد الله لعبه أن يعجزه جعل له إعطاف من
 نفسه يأمرة وبهناها ثم إذا أراد الله لعبه أن يعجزه جعل له إعطاف من
 إليه ثم إذا أراد الله لعبه أن يعجزه جعل له إعطاف من

إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا الْبَشَرِ الْإِخْلَاقَ الْوَفْقَ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا الْبَشَرِ الْإِخْلَاقَ الْوَفْقَ
حَبَّاصًا فِي قَلْبِهِ

تَعْبُدُ الْعِلْمَ فِي مَا لَكَ
يَوْمًا يَفْعَلُ كَمَا كَانَ
مُزَارَفُ

توضیح: این کتاب در کتابخانه

تحت سماء دام

وَقَدْ سَمِعْتُ
خِيَارَ كَوْمِ الدَّيْنِ
فَقَصَّ

الصلوة وأقروا

فَقَالَ النَّاسُ إِنَّهُ كَانَ
مُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ

فَقَالَ النَّاسُ مَتَىٰ يَأْتِيهِمْ
الْمَلَكُ وَسَاءَ عَمَلُهُمْ
إِذَا

أصله
الذي
ذو

بِسْمِهِ التَّوَكَّلْتُ عَلَيْهِ يَوْمَئِذٍ خَفَّ لِي فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ تَمَّ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَخْلُقَ
خَيْرًا فَخَلَّ لَهُ فَقَالَ عَلَيْهِ وَجَّعَ فِيهِ الْيَقِينَ وَالصَّدَقَ وَجَّعَ عَلَيْهِ دَا
لِيَا لَكَ فِيهِ وَجَّعَ قَلْبَهُ سَلْطَانًا لِيَا لَكَ صَادِقًا وَخَلَقَتْهُ سَعِيدَةً
وَجَّعَ أَذُنَهُ مَسْمُوعَةً وَنَعْنَتَهُ بَصِيرَةً تَمَّ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ يَقَوْمَ خَيْرًا
مَدَّ لَكَ فِي الْعَرَى أَلَهُمَّ الشُّكْرَ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ يَقْرَنِي هَذَا كَأَنَّهُ
فِيهِ الْإِنْفَاءُ إِذَا أَرَدْتَ أَنْ يُجْزِكَ اللَّهُ فَأَلْفِظِ لِلَّهِ وَإِذَا أَرَدْتَ
أَنْ يُجْزِكَ النَّاسُ فَمَا كَانَ مِنْ عِنْدِكَ مِنْ فَضْلٍ فَاسْتَبِذْ إِلَهُكَ تَمَّ
إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَدْرُجُ حُبَّ خَيْرِكَ فَادْرُجُ حُبَّ فَكَيْفَ تَمَّ إِذَا
اسْتَبَقَ أَحَدُكُمْ قَلِيلَ الْحَمْدِ لِلَّهِ الذِّكْرَ عَلَى رُوحِي وَعَافَانِي تَمَّ
حَدِيثِي وَأَوْ يَذْكُرُهُ تَمَّ إِذَا اسْتَبَاحَ فَاسْتَبِاحَ بِالسَّجْدَةِ تَمَّ
إِذَا اسْتَبَلَّتْ فَضَعْ يَدَكَ حَيْثُ اسْتَبَلَّتْ تَمَّ قُلْ بِسْمِ اللَّهِ أَحْمَدُ بِعِزَّةِ
اللَّهِ وَفَدَّ مِنْ شَرِّ مَا أُجِدُّ مِنْ وَجْهِ هَذَا تَمَّ أَرْفَعْ يَدَكَ تَمَّ أَعَدَّ
ذَلِكَ وَفَرَّمَ إِذَا أَصَابَ أَحَدٌ مَوْصِبَةً قَلِيلًا فَاقَالِ اللَّهُ وَإِلَّا إِلَهُ

17

حُشْبُ الثَّمَانِينَ النَّاسِ
يَعْبُدُ وَيُحِبُّهُمْ

يُولِيهِمْ مَا لَنَا نِيَامُ إِذَا خَافَ اللَّهُ الْعَبْدَ أَحْمَدُ اللَّهِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَإِذَا لَمْ
يَخَفِ اللَّهَ الْعَبْدَ أَحْمَدُ اللَّهِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ثُمَّ إِذَا خَفِيَ الْعَبْدُ الْفَرَاتِ
فَلَا عَلَيْهِ عَيْنٌ تَحْمِيهِ مِنْ أَلْفِ مَلَكٍ ثُمَّ إِذَا دَخَلَ أَحَدُكَ الْمَسْجِدَ
فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى يَلْعَلَّ رِجْلَيْهِ ثُمَّ إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ الْمُسْلِمِ
فَأَكْلَمَهُ مِنْ طَعَامِهِ فَلْيَأْكُلْ وَلَا يَسْأَلْ حَتَّى إِذَا سَأَاهُ مِنْ شَرِّهِ
فَلْيَسْأَلْ وَلَا يَسْأَلْ عَنْهُ ثُمَّ إِذَا دَخَلَ الصَّبُّ عَلَى الْقَوْمِ فَكَلِّمْهُمْ
وَإِذَا أَرَجَّحَ مَجَّ يَغْفِرُونَ دُؤُوبَهُمْ ثُمَّ إِذَا دَخَلَ شَيْءٌ مِنْ بَنَاتِ فَتَحَتْ
أَبْوَابَ الْجَنَّةِ وَغُلِقَتْ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ ثُمَّ إِذَا دَخَلَ بَنَاتٌ فَلْيُؤَاكِلْنَ
أَهْلِيَهُنَّ وَإِذَا أَرَجَّحَتْ فَلْيُؤَاكِلْنَ أَهْلَهُنَّ بِإِذْنِهِ ثُمَّ إِذَا دَخَلَ الْعَالَمُ
لِلْعَالَمِ قَالَ لَهُ الْمَلَكُ وَلَكَ مِنْ ذَلِكَ ثُمَّ إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ أَصْفَرُ لَوْنِهِ
مِنْ عَمَلٍ وَمِنْ عَمَلٍ فَلَا عَلَيْهِ مِنْ ذَلِكَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا سَلَامٌ فِي قَلْبِهِ ثُمَّ إِذَا
دَخَلَ أَحَدُكُمْ أَهْلًا فَلْيَسْأَلْ عَنْهُمْ وَلَا يَسْأَلْ عَنْهُمْ حَتَّى يَسْتَأْذِنَهُمْ ثُمَّ إِذَا دَخَلَ
تَعْلِيماً لِنَفْسِ الْغَرَامِ وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ تَعْلِيمٌ دُعَى الْغَرَامِ وَقُلْ

الله

[illegible]

...

الله احد تعبد ثلث القران ثم اذا رزق العبد حرج منه الايام فكان على
ثانيه كالنظرة فاذا افلح رجع اليه ثم اذا سمع العبد سمعه سبعا رزق
وجهه وكفاه وكتباه وقدماه ثم اذا سمع احدكم قلبا يشركه فيه
الارض عن الله اذ يكلف عنه الفل يوم القيمة ثم اذا سمعتم بيا
تطاعون بانفس فلا تدخلوا عليه واذا وقع وانتم بانفس فلا تتحرجوا
فواذا منه ثم اذا سمعتم المؤذن فقولوا قبل ما يقول ثم صلوا على
قائده من صلى على صلوة صلى الله عليه بنا عزنا ثم سلموا لله في الو
سيلة فانها منزلة في الجنة لا ينبغي الا لعبد فيها والله وادعوا
ان يكون اقا هو من رزق لي الوسيلة حلت عليه الشفاعه ثم اذا
سمعتكم الولد محمد فاكوموه واسعوا له في المجلس ولا تقفوا الله
وجهه ثم اذا سمع احدكم فلا يشفق في الاثم ثم اذا سبى من
الله فاسريه مضافا لا تشربوه عبا فان العبد يورث الكفاة ثم
اذا فعل احدكم فلينا كل من اضعفته ثم اذا ضمت انتم ثلثا

أَوَدَّوَالْاَلَمَّةُ فَنِيْلَا
تَهْمِيلٌ مِنَ السُّطْحَانِ
لِحُجْرَتِ ابْنِ آدَمَ
الَّذِي فِي
بَيْتِهِ
فَقَدْ رَأَى
مِنْ قِبَلِ وَآرْتَعَبَ
عَنِ الدَّقِيقَةِ

10

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

[illegible][illegible]

[illegible]

وَيَنْ عَلِيًّا لِيَقْبَلَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَرْصِهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَجْمَلُ قَوْلًا أَمَقُّ قَوْلًا فِي
سَبِيلِكَ يَا عَافِيَةَ الطَّاعُونَ يَا اللَّهُ أَجْعَلِي فِي كَوْنِي وَأَجْعَلِي صَوْلًا وَأَجْعَلِي فِي عَيْنِي
صَبْرًا وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ كِبْرًا يَا اللَّهُ عَافِي فِي بَيْتِي يَا اللَّهُ عَافِي فِي مَتْنِي يَا اللَّهُ
عَافِي فِي بَيْتِي يَا اللَّهُ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْعُقْرِ يَا اللَّهُ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ
الْعُقْرِ يَا اللَّهُ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ يَا اللَّهُ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ يَا اللَّهُ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ يَا اللَّهُ
قَالَوا أَفَعَلْتَ ذَلِكَ بِمَا عَمِلْتَ يَا اللَّهُ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ يَا اللَّهُ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ يَا اللَّهُ
وَحَدَّثَكَ دَعَا لِي أَهْلَ مَكَّةَ يَا رَبِّ وَأَنَا عَمَلْتُ عَبْدَكَ وَسُؤْلَكَ أَدْعُوكَ
لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ أَنْ يَبَارِكَ لَكُمْ فِي مَدِينَةٍ وَمَا عَمِلْتُمْ مِنْ مَالٍ بَارَكْتَ لِأَهْلِ مَكَّةَ
مَعَ الْبَرِّ بَرِّكَتِي يَا اللَّهُ مَنْ آمَنَ بِي وَصَدَّقَنِي وَعَلِمَ أَنَّ مَا جِئْتُ بِهِ هُوَ
أَحَقُّ مِنْ عَيْنِكَ فَلِلَّهِ مَالُهُ وَلِلَّهِ وَحَيْبُ السَّيْلِ فَإِنَّكَ وَجَّهْتَ لِلْأَهْلِ الْقَضَاءَ يَا اللَّهُ
وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِي وَلَمْ يَصِدَّقَنِي وَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ مَا جِئْتُ بِهِ هُوَ الْحَقُّ مِنْ عَيْنِكَ
فَالْأَهْلُ مَالُهُ وَلِلَّهِ وَطَوَّلَ عَمَلُهُ يَا اللَّهُ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتُوجَّهُ إِلَيْكَ بِبَيْتِكَ
عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي حَسْبٍ يَا اللَّهُ إِنِّي تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِيُقْنِي لِي

إِنَّ اللَّهَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
 عَلَى رُسُلِهِ وَآلِهِ
 وَجُودِهِ الْوَاسِعِ
 إِنَّ اللَّهَ الْعَظِيمُ الْعَلِيمُ
 الَّذِي يُغْنِي نَسَبَهُ فِي
 طَاعَةِ اللَّهِ كَالْيَوْمِ
 الَّذِي سَخَّرَ لَنَا
 الْبُلْدَانِ وَالْأَقْلَامَ
 فَتَبَيَّنَ لَنَا كَيْفَ
 وَالْعِلْمِ وَالْعِلْمِ

الحمد لله

[illegible][illegible][illegible]

قَالَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ يَهْدُو إِلَى السَّيِّئَةِ فَأَلْفَا خَصْرَ الْغُلَّابِ فَنَبِذَ قَلْبَهُ عَلَى طَائِفَةٍ مِّنْ
كَانَ لِفَاتِيحٌ فَخَرَّجَ أَمَانِيَهُ وَإِذَا اسْتَحْتَمَ صَمَّ صَاحِبُهُ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَقِيَ الْفُجْيَ
إِسْطِخْبَ عَلَى غِيَاةِ أَمَانِي تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ مَسَحَ بِيَدِهِ الْبُخْبُ وَكَفَّلَ لَهُ يَدُ الْمَلِكِ إِلَى الْإِلَهِ
تَعَالَى الرَّحْمَنُ الْكَلِيمُ الْكَلِيمُ عَمَّا لَمْ يَأْتِ وَتَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ بِالْبَيْتِ إِسْمَ تَمَّ
أَجْرَهُ أَوْ كَفَّ عَلَى طَائِفَةٍ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ عَنِ خَالِ الْكَلَامِ أَمَّتْ عَشْرُ يَدٍ وَأَمَّتْ لِيَهْدِيكَ
أَفَاتِلَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ عَيْبَ وَهَوَاً حَسْرَ وَإِذَا عَيْبَ وَهَوَاً لَيْسَ إِسْمَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ
كَانَ لِفَاتِيحٌ عَيْبَ أَمَّ يَدِي عَلَيْهِ أَحَدًا لَعَلِّي تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ أَمَّ الْكَلَامَ الْخَفِيفَ بِلَاغٍ
كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ
قَالَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ
الْبَيْتِ فَلَا لَفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ
تَمَّتْ حَيْثُ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ
يَا بَيْتَ الْكَلَامِ أَحْمَدُ يَدِيكَ أَمَّ يَدِي وَإِذَا اسْتَحْتَمَ خَالِ الْكَلَامِ الْخَفِيفَ بِلَاغٍ
أَمَّا نَا وَالْبَيْتُ الْكَلَامِ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ كَانَ لِفَاتِيحٌ لَيْسَ لَيْسَ تَمَّ
قَالَ

عَلَيْهِمْ ثُمَّ تَأْتِيهِمْ كَارِزَةُ الزَّادِ أَنَّ يَدَهُمْ عَلَى الْحَيِّ أَوْ يَدُهُمْ لَحْدَهُ فَتَكُونُ تَعْدِلُ الزَّادَ
كَارِزَةُ الزَّادِ أَنْ تَعْتَكِفَ عَلَى الْفَرَسِ وَحُلَّ فَعَمَلُهُمْ ثُمَّ عَنْ عَائِشَةَ كَارِزَةُ الزَّادِ
أَنَّ سُوَيْدَ بْنَ جَحْشٍ قَالَ اسْتَوْفَى اللَّهُ فَيْدَهُ وَفَكَرَ وَأَمَّا كَرْمُ وَفَوَاحُهُمْ فَاعْمَلُوا كَرْمُ
كَارِزَةُ الزَّادِ أَهْلُ خَالِ الْإِمِّ وَبَنُو الْخَزْنَةِ ثُمَّ كَارِزَةُ الزَّادِ اسْتَوْفَى فَيْدَهُ لَيْسَ يَوْمَ
الْمُحَرَّمِ ثُمَّ كَارِزَةُ الزَّادِ صَابِغَةُ فَيْدَةٍ فَعَمَلُهَا كَرْمُ يَدِهِمْ فَخَلَّ عَلَى بَنِي خَاصِرٍ فَفَيْدُهُمْ
كَارِزَةُ الزَّادِ هُمْ وَأَوَّلُهُمْ قَوْلُ حَبِيبِ بْنِ الْعَبْدِ وَحَبِيبِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الْخَلْدِ فَإِنَّ
حَبِيبَ بْنِ الْحَارِثِ مِنَ الْأَنْدَلُسِيِّنَ فَحَبِيبُ اللَّهِ هُوَ حَبِيبُ حَبِيبِ اللَّهِ وَفِي الْأَوَّلِ حَبِيبُ اللَّهِ
لِللَّهِ الْأَوْفَعُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ثُمَّ كَارِزَةُ الزَّادِ اصْبَغُوا
أَهْلَكُمْ عَلَى عَائِشَةَ الْخَزَائِمِ الْإِمِّ إِنْ اسْتَلَكْتُمْ مِنْ بَنَاءِ الْخَبْرِ وَأَوْفَدْتُمْ مِنْ
بَنَاءِ النَّفَرَةِ فَارْتَدَّ السَّبَلُ لَا يَدِبُ مَا يَنْبَغُهُ إِذَا اصْبَغُوا وَإِذَا اصْبَغُوا كَارِزَةُ الزَّادِ
وَلِي عَائِشَةَ وَكَرْبَةَ يَدُهُمْ ثُمَّ كَارِزَةُ الزَّادِ الْفَرَسُ قَالَ الْإِمُّ لَكُمْ كَرْمُكُمْ وَعَلَى ذِيكَ
أَنْفَعْتُكُمْ فَتَقْبَلُ حَبِيبُ الْإِمِّ أَنْتُمْ السَّبَلُ الْعَالِمُ ثُمَّ كَارِزَةُ الزَّادِ الْكَلْبُ فَدَرَبُ فَالْ
أَهْلُ اللَّهِ الْإِمِّ أَهْلُكُمْ وَفِي وَسُوَيْدُ بْنُ جَحْشٍ لَمْ يَحْمَدُ ثُمَّ كَارِزَةُ الزَّادِ الْفَرَسُ
مَنْ يَحْمَدُهُمْ ثُمَّ كَارِزَةُ الزَّادِ الْفَرَسُ لَمْ يَحْمَدُ ثُمَّ كَارِزَةُ الزَّادِ الْفَرَسُ لَمْ يَحْمَدُ
الْعَلِيمُ وَارْتَدَّ الْجَمْعُ لِلْعَلَاءِ قَالَ يَأْتِي بِأَهْلِهِمْ ثُمَّ كَارِزَةُ الزَّادِ الْفَرَسُ لَمْ يَحْمَدُ

[illegible][illegible][illegible]

الحمد لله

مَا حَاطَتْ لِقَاءُ عَلَى عَبْدٍ إِلَّا اسْتَشْفَتْ عَلَيْهِ مَوَدَّةُ النَّاسِ ثُمَّ أَمْ تَحْمِلُ ذَلِكَ الْقِيَمَةَ
لِلنَّاسِ فَقَدْ عَرِضَ لِيَكُ الْبَيْعَةُ لِلزَّوَالِ مِمَّا حَاطَتْ لِيَكُونَ إِلَى كَوْنِ الْفَيْتَةِ
مُؤْمِنٍ إِلَّا وَكَهْ جَاءَ فَوْذُ بِهِ مِمَّا مَوَدَّتْ لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا
فَأَوَّلًا مَحْمُولًا لِمَا أَفْكَتَ وَالْحَاجَةِ مِمَّا مَوَدَّتْ لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا
فَعَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ الْفَيْتَةُ مِمَّا مَوَدَّتْ لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا
إِلَّا أَمَّا فَإِنَّهَا كَالْطَّافِ فِي الْجَنَّةِ مِمَّا مَوَدَّتْ لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا
فَيَعْبُدُونَ وَكَهْ مِمَّا مَوَدَّتْ لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا
تَصَلَّى عَلَيْهِمْ حَتَّى تَصْبِحَ مِمَّا مَوَدَّتْ لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا
فِي الْحَجَّةِ تَعْدِلُ لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا
لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا
فَوَلَّى سَاحِلَ الْبَحْرِ وَجْهَهُ فِي الْبُحْرَانِ مِمَّا مَوَدَّتْ لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا
يَقُولُ الْعَبْدُ أَلَا أَرْحَمَ أَفْخَرَهُ رَحْمَةً عَاقَمَتْ مِمَّا مَوَدَّتْ لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا
اللَّهُ تَوْبَةُ الرَّاسِ وَالْخَلْقِ فَإِنَّهُ لَا يَتُوبُ مِنْ كُذْبِ الْأَرْحَمِ وَالْمَاوَدَّةِ
فِيهِ مِمَّا مَوَدَّتْ لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا
لِيَكُ الشَّرْقِي بِكَ مِنْ الْكَلْبَةِ إِلَّا

من الجواهر

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

مِنْ شَاوَةِ ابْنِ آدَمَ تَرَكَ
الْإِسْمَاعِيلِيَّةَ وَمِنْ شَاوَةِ
ابْنِ آدَمَ سَخَطَهُ بِمَا قَفَى
اللَّهُ لَهُ الْحَمْدُ

[illegible]

عن أبي مسعود
أن رسول الله صلى الله عليه وسلم
الكلب وهو البغيض
الكل من مصاحبه
منها من أكلها

[illegible]

بدان امید زدم نقش نام حضرت دوست
کمر زده عشق بر بستم جز آن عشق نیست

قوتی است برین قوتی
 قوتی است برین قوتی
 قوتی است برین قوتی
 قوتی است برین قوتی

الذي يؤمنون في صدورهم انهم اذا اختلفوا في امر فكم لهم بديان وان
 للذين كفروا اساليب كثيرة يفتقدون على نعم الله القلب يتبدل ويحذف ويؤلف
 فحقى حتى يصد قلبه من غير علاج كذا الذي اذا اختلف فيه في
 اعلم ان محمد وفات القرآن لم يتم الا بعد من تقديره والعالم بالقرع
 قد راجع اليه فلم يقدره ولم لم يشو محذرة القرآن كلام الله القديم
 نزل بواسطة الملك فيدم كونه المعجز حتى نال الى الحاشية الغير
 حجر فالمرتب القديم والمرتبات والمرتبة في المعجز وغير المعجز
 الى الشيخ مرشد هذه الاشكال الصعبة علماء الزمان رثوها في جواب الزمان ارادته

[illegible][illegible]

فكلوا وسقوا في الارض وعلقت للسحاب قممها فمن
 الهم ومطردة للامراض الجسد وقدر ثمره ليعلم الله
 اليهم الرب اذا قام باليد العظيمة والقوم اذا صفوا
 في العلوة والقوم اذا صفوا في قال العبد مصباحهم
 وقال عليهم قرب ما يكون الرب من العبد خوف الكبير
 الاحرف ان استغفرت ان تكون من يذكرك في تلك
 السعة فكن مصباح خروجه مدونه
 في انا ما قال قيسار بن ابي الله الله اني الله اسبح
 قال خوف الكبير ووتر العلوة المكتوبات مصباح مدونه
 من غير عاقل قد رسول الله صلى الله عليه وسلم فاستلم
 بوجهه فقال اسبح آتت بسبل الله العظيم رب العرش
 العظيم ان يشفيت له شغل الانسان يكون قد حضر عليه
 من اجبه من الرضا الله عليه وسلم كان يعلمهم من امرهم
 الدرس كلها ان يقول بسم الله الكبير اخذوا بالاعظم
 فخره فخره في الغاية ومنه من حذر النار من حذر من مدونه

[illegible][illegible]

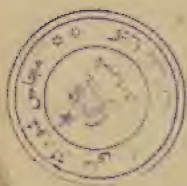
قال اذ موسى قال سأل الله مسلما الله عليه وسلم ان الله
 حتى اذ تم فقف فقبضها من جوف الارض فجاء بنوا اسرائيل
 الارض منسمة الارض والارض والارض والارض من ذلك اصل
 والارض والارض والارض والارض من ذلك اصل
 ومن عباد الله من قال سمعت نوحا عليه السلام يقول
 يقول ان الله خلق خلقه في ثمانية ايام فخلقهم من نوره
 فمن عباد الله من قال سمعت نوحا عليه السلام يقول
 فلو انك اقول جئتكم بعلوم اعلم الله مني به ومن
 تروا نوحا عليه السلام قال سمعت نوحا عليه السلام يقول
 العبد لله استغفر الله العبد لله استغفر الله العبد لله
 ابراهيم وادخل الله العبد لله استغفر الله العبد لله
 يموت على غير اسم الله ابراهيم فمد الله اليه اصابع يده
 فمد الله اليه استغفر الله العبد لله استغفر الله العبد لله
 صورة ولا حجاب ولا حجاب من صبغ من صبغ ومن
 وقهر الارض خضيت في البحر وكافها فيها مصاجع
 ذلك الموضع الذي كان عليه نوح عليه السلام
 ذلك الموضع الذي كان عليه نوح عليه السلام
 ذلك الموضع الذي كان عليه نوح عليه السلام

الملك
في سنة ١٢٨٥
في سنة ١٢٨٥

3. 10. 1900

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

يقع عليه على طبعه فلا ختمها رايث في منامي المصطفى التهامي قد
 ات الى الله وعليك المبادكة على غفوت في وقتي وعذات الها كان من
 نفعه اللهم بعنه فذلك بودة غزلت من لغوت المصطفى عليه الله عليه
 ونسجت على يدى الاخلاص والصفاء واشملت اكل براعة المصطفى صلى الله
 عليه وسلم وجران تفق القصيد بذكر ما يلزم القصود ثم على اسلوب اخر
 مشغل على مقامين اولهما التلطف والاخران والاعتراف بالغلطة و
 التوبان وثانها التمسك بالموعظة الحسنة والمجد بالبرهان ثم على
 اسلوب اخر مشغل على شيئين على تفهيم الاعتقاد وتحقيق ظائف المبدأ
 والمعاد وادعى الدعاء والنتائج بالابتسالة واظهار الخوف والرجاء في
 العاقبة والمال وما ارادنا ظاهرا براعة جرم عن نفس شخصاً منج ومعدية
 فسكن على ذلك فقال مخاطباً له آف من تذكر جبران بله سلم مرة
 دفعا من مقلد بكى أم هبت الخ من تلقاء كاطمة واوضح البرق في
 الظلمة من اضم الفذكر مقصد تذكر ما بين جمع جاد وجمع جاد من الجواد
 وذي سلم موضع بين مكة والمدينة والبرق الخاطو والدمع اسم جنس جعي واحد
 دمعة وهو ما يقطر من العين وجمع سال والمقلد شدة العين التي لا
 والبياض وفتت الخ حاجت وتلقا بمفعلة بالذال الحجة وكاطمة اسم
 طريق مكة واوضح لمع واضع وادرون المدينة الاعراب من العزم تذكر
 وروى في الغليل متعلقة بنجبت فذكر جبران بكسر الجيم يضاف اليه
 مضافة المصدر الى مفعول بعد حذف ما علوا اصر من تذكر كاحه انا مولى ما

[illegible]

١٥

4

۲۷

[illegible]

[illegible]

حرف جيم الحروف اثنان يحذفان على القياس وعلى تقدير فعل واحد واعينا مفعولاً في كونه المبالغة
 من لغزاً لمستحق من الاعمال الثلاثة بحركات مقدرة لطاعت متعلق بالبيان باكرم جامد مجزوم متعلق
 بلغى الوصل بسكن السين مضاف اليه كما كان عليه اكرم خبرها الاسم مضاف اليه والجملة حرف بيان
 ومعنى البيتين لشبه في عقوبة لنا ايتها المسلمين لان لنا شريعة باقية غير منقضية ولا مستغنى الله تعالى
 صلى الله عليه وسلم باكرم اكرم لنا اكرم الاسم السابقة فبرجى الكلام وصدق ذلك في تمام كتمه غير
 امة افرجح وان كانت امتد خرافة فانه هو اكرم استعمل في البيت انا بعبته كناية اجعلت
 غفلاً من الغفم ما زال يلقاها في كل معتزل حتى كونا بالفتا الحجة على فمهم ارجعت اى فرغت و
 العكس الامام في الامام بعبه اية النبوة العشرة واجعلت اى فرغت و غفلاً
 جمع اغفال و هو المبلد الغافل الذي لا يحسن الامار والواخيه في الغفم اسم جنس المعتزل من غير
 الاعتزال من الاذ صام في الحرب وجعل اياهما بالفتا عبثاً فانه هو اكرم ما يصح عليه في
 الفم من قصص غيره معد من يخذل الكعاب سمع بالامر والعيان المهملين فعل بانا ثابت على غفله
 مقدم اليه بكونه العيان ومنها ان الغفم مضاف اليه انما يقع النعم الذي هو كونه الله فخرج المعنى في
 المدة على ارجعت من عبته فكبر المودة وفتح المشقة وكسر المشاة القوية مضاف اليها لئلا تفتقر
 النعم الى ذكر المودة وفتح النعم في موضع الحال انا اجعلت فعل باض في علمه مستعمل في
 الى بقاء دلالة صفته غفلاً بضم الميم وكس الفاء مفعول اجعلت من الغفم يقع الظاهر
 والتركيب غفلاً من المبالغة ما عرف في الفصل ما من ناقص اسم مستعمل في معنى النقص على الله
 وسلم يلقاها فعل مضارع في علمه مستعمل في مفعول جملة في موضع نصب في الازم في الجمع
 من الكفاية كل مطلق يلقاها مفعول به الميم وكس المشاة الغفيرة الزاء مضاف اليه
 حتى في ابتداء حكوا بفتح الميم والكان في قولنا غداً والضمير على بالفتا بفتح الفاء الذي متعلق

آمد اور اندک استخوان مرده متفرق شد و آتش خود را در خود و در غایت حدت انظار
بر زمین زد و گوشت الهی و استخوان فخرین حق تعالی فرموده را با تو گفتم که ترافت
و این انسان نباشد و حکمت الهی خدا نماند چون آب سوزان تو را طایفه و در اثر جرقه آتش
آتشون با دگر گشت که بهشت را و دیگر شخص خوش صورت را در آن دید که بر عرق نشسته
و حوران که در بر آمده و سوسه چنان جبران داشت که این قصه فراموش کرد گوشت
یا رب این چه بنده است فرمود انسانی که تو را بهر دو فریاد میکردی که خدا را بهیچ
چیز نمی آید و در دنیا جانفش کرد و حق تعالی فرمود او سوسه در این منزل بگذرد
بناشت و چنین محاصر رفع جز بخیاح صبر و شکر باسخا بخوان رسید آید آن
که در جات صابر و شکران گشت فرموده را از این صبر و استقامت بیخود

[illegible]

مجلس فیض
کتابت فیض
کتابت فیض
کتابت فیض

[illegible]

بدانکه چون از حضرت میفرمودند بر حضرت رسالت صلوات الله علیه حضرت با حدیثی که میگفت و قد سمعته
من قبله را بر سر من بود نام و در قبر من نور و از علماء انجیل بود بغایت پر شده
بلو حدیثی که من در وقت گفتن این غم همین عید است میگوید که در جن بر من فرو می آید
در قد چون نام جن بر من می آید در سجده افتاده گفت قدوس قدوس انقدر که درین شهر که هست
بپرستند کسی نام جن بر من نهد و اندا و ناموس اگر است از دست که بر من می آید هم فرو می آید است
برو و محمد را صلوات الله علیه بر من آمد تا سواد چهار وی بود و در روزی که حضرت رسالت صلوات الله علیه بر من
رفت و در قد سواد چند کرد و جواب من می فرمود و در وقت گفتن این غم این است که این است نه
نبوت است و توان پیغمبر آخر الزما که گفت دو صف تو در نوریت و انجیل که در است
اما بدانکه پیغمبر از عظمی است و تحمل کس با او بیاید و در وقت که تو از همه مشغول خواهی بود چرا
که منصب تو عالمی است و کار تو دور و بنا و از غایت کلمات ان الله اراد
که بتو توی بر تو فرزند بشم تا ما بعت تو کنم و بدانکه اول کسی که با تو می کند
خوشان تو باشند و تا بجهت تو شمر کنند که ترا از خنده بیرون کنند و در غربت با تو
حضرت رسالت صلوات الله علیه چون این سخن شنید عظمی غم را نشد و می گوید که از آنکه سوار که بودی

و غش است بر او کس نکشت با او توان پیغمبران کترین بلاست در طریق نبوت
و تراختن این عظیم تر باشد و از آنجا بیرون فرستود و دیگر بار چراغ رفت حتی بیرون آمد
و جبرئیل را دید در میان زمین و آسمان بر کرسی نشسته بود بر صوت خود عظیم
بر هر مبارکش که در دج که از آنجا بر رفت جو با آنکه سینه باز رفت با قدی که گفت ز طوطا
ز طوطا و ترو و ترو و از آنکه میل زد و گفت مراد و کلمه و او نشان بر او در کلمه و جبرئیل
بعد از آنکه جبرئیل را دید که پاد و بر بالین آنحضرت نشست و گفت یا ایها الله شرف قائم انداز
و بر یک فکر و خیال یک فکر و از آنجا که گفت ای خدایا در جبرئیل بر نیز و به کرم و دعا
که برود که در هر روز که یاد کنند و جانه هر پاک کن از هر چه به غارت است چنین می رسد
برخاست و اول با قدی که جبرئیل را گفت از آن که که هیچ خدا نیست و الله حضرت الله تعالی
که اوست هزار بر سرش و بر سالت فکر رسول بر و قوت که از شرک و بت پرستی بر خیزد
رضایت نهان ایمان آورد و از بدین حارث که غلام پیغمبر و جان به طلب است سالی در کن رزید
برود و در هر روز را گفت که یار من از دعوت که ایست از ایمان آورد و در آن سینه و طوطا
بود با خدا و آن از نه بیرون آمد از هر خود و بخت که هر که که اول با ایمان بیرون می رسد
چون بار راه بر رفت ایمن ابو بکر صدیق را از طایفه عده دید علیهم السلام شد بر که در طایفه ایم

ایم بر آمده بودند و همیشه بروی مشفق و مهربان بود با حق گفت که اگر تصدیق کند مرا خود
از شما نبوتی که بر یک دیگر که در بروی ناز گفت یا ایها الله پیغمبر و اول با تو میگویم
گفت که گفت از آن که که خدا بکشت و من که گفتم رسول حق امین ابو بکر گفت
صدقت راست گفت تو حق ندی است که اشهاد می کشم تا این سخن را تو بشنم حضرت
رسالت صلوات الله و سواد یا ایها بکر این سخن را که تو رسیده گفت در آن سال که با هم
در غلام ایلم خبر خوب دیدم خبر خوب این بود که تو پیغمبر باشی و من بر تو باشم از آن وقت
اشهاد تو می کشم که این سخن بکر را در آن کلمه توحید تعلیم کرد گفت تشهد ان لا اله الا الله
و تشهد ان محمدا رسوله و از هر چه پیش از آن بود که و بعد از قوا عده اسلام داد و همه که تا آنوقت
عالم هر که ایمان آورد در او رسای ایمان و صلوات باشد و مشران از آن ایام بکر صدیق بنام
و اتفاق می افتاد که پیغمبر بر سر که مسجور در عالم انجمن است با بکر صدیق عده بنو و هر که وقتی
که از شرق تا از غرب عالم که از بت پرست بودند تا جمود و ترس و همه دشمن حضرت
رسالت صلوات الله و سواد ابو بکر صدیق رضایت عده همه عالم تیغ حق گفت که کشید و متااست
او که در آن جرم و مود که اگر ایمان او را و آخرین روز که سینه ایمان ابو بکر صدیق رضایت عده
ایمان ابو بکر را چو آید و در مدینه و بکر خود که در یکی ایمان عرفی نمودم آنکه توفیق کرد
الله ابو بکر که الله گفت صدقت و از امیر المؤمنین علی علیه السلام و است که آنحضرت فرمود که منم و یقین

چون ایمان بر ایشان چه کردم که گفت که گفت که گفت صدقت پس هم آنروز بر رفت
و سیزده تن دیگر از قریش که همه در آن وی صحبت داشتند چون همه در دکان وی جمع بودند
مشرفان بن عثمان و زبیر بن عاص و عوام و سعد بن قاص و ابو جده و جری و عده
بن عوف و کعبه و چند تن دیگر گفت که بودی که در که اشهاد تو بودیم گفت ایها الله
نهایت و غایت عظمت گفتش با هر که که آن صحبت گفت که با من موافقت میکند با شما
در میان منم گفت حال آنکه تو عاقل تر نبای و متهمندان عرب جوین زند تیر تو بر اف
ما موافق و من با تو یک گفت به این که چون عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف
که در میان ما با مات و در است که مشهور است و دعوت پیغمبر میکند و از بت پرستی دعوت
به پرسیدن آنکه آنما میکند و گویا در رسالت و ایمان آوردیم و از شرک و بت
پرستی بر از شدیم ایشان یکی گفتند هر چه تو بر اف ما نیز را اینم بر اتفاق بر حضرت رسالت
صلوات الله و سواد و سید بنی یک روز چهارده تن از بزرگان قریش و سینه از او رفتند باقی
شدند بر کافران و کفار و روز یکت یکت در دین می آمدند و در سیرت چنین مذکور است
که حضرت رسالت صلوات الله و سواد از آن که هر روز که هر روز از اینها می رسد
تا به یکدیگر انداخته سخت می کرد که ابو جبرئیل چون چنانچه در در پیش و بر رفت و دشنام
و سفاقت با آنحضرت یک و آنحضرت که با آن سینه باز آمد آن عت هم او عده و جبرئیل

عبد المطلب از شکار باز می گشت چون در آن مقام رسید که با وی می گویا که بود که در این زمان
در میان آن ابو جبرئیل و جبرئیل چه بود و بر او زاده نو که در آنجا عده را و او که در آنجا رفت
این عده را غلبه شد و از آنجا که در آنجا رفت و بدیدار آمد و پیغمبر بنی هاشم از عقب ابو جبرئیل رفت
و سفاقت بسیار کرد و ابو جبرئیل را پیش خود می خواند که در دست داشت و بر او برود و برود
بشکست و خون دکان شد و از آن وقت تا آنکه در آنجا بود که در دست داشت و بر او برود و برود
حضرت رسالت صلوات الله و سواد و سید بنی یک روز چهارده تن از بزرگان قریش و سینه از او رفتند باقی
شدند بر کافران و کفار و روز یکت یکت در دین می آمدند و در سیرت چنین مذکور است
اول به آنکه او مشهور است پیغمبر بود و در چو سال که سید بنی هاشم رسالت صلوات الله و سواد
و حدیث و تواتر آنکه است که در غزوات چنین باشد اسلام بود و بسیار از صحابه از وی
و طهر و دیر تر و به عنوان تر بود و در غزوات حدیث صلوات الله و سواد و سید بنی هاشم رسالت صلوات الله و سواد
و ابو الکلا که دین در و غنا بهم سینه در او قل قصه مرص کورد که یک از اشهاد افتاد و بکر داشت و شب
در خواب می رفت غم بر بالین او می نشست و دین در و غنا بهم سینه در او قل قصه مرص کورد که یک از اشهاد افتاد و بکر داشت و شب
و از نوم این همه دروغ و او خود را آن رنج می برد و قهر تو بر کرد و در سیرت است که دانستم از آنکه
بکر است پس هر که که در این قصه گفته یا شنیده یا یک ایت تو به که که دروغ گفتن و شنیدن
از آنکه بکر است و بسیار از قصه خوانان شنیده ایم که عاقبت ایشان به لبس از آن
توبه با یکدیگر و همه عاقلان را آنکه اگر حجه انبر همه شهادت داشته حضرت رسالت صلوات

مردمان برگیرد و تا به کار غارت باشند و غارت از همه کجا بهرست و کجاست که چون غارت
بسیار نمودن کرده باشد چندان بخورد که از حد بگذرد و امر از جنبه و حق را مرا غارت
نمیدارد که **هَذَا حَيْبُ الْمَسْكِينِ** طبع با غم مرفق آنکه اندک اندک از غنی بگریزد و در فقر
بپوشد و طبع طایفه که چون اندک از عدل بیا بد نظر بسیار حرام فرو گیرد و اگر نتواند
روز بگذرد و شب آنک طعم مرافقت کند تا بچوب حساب بیا بد و فقر که چنین گفتند با هم خوردن
بداند و بگویند که هر یک از فقر زیارت بخورد و در عیادت هر یک از فقر که برترند از فقر
و دشمن تر از معصیت و حکما گفته اند معصیه را از اندر یکدیگر دور سازد و دشمنی چشم بفرز بد
و عقوبت قوت بگیرد و وقوعه را توان داشت و فقر در میان بهر دو جور غالب است و معلوم است
که در این معصیت قناعت نوشته مردمان راست بگذرد ای با قناعت بدست است

فوجهم گفتند که سبب کس بر خفته غنه سلطنت چ که در با یک از صواب چون از مدینه
بیرون رفت و در منزل او دادند که نام آن مردان گفت بدین من درشت طاهر و در سلیمان
مردان اینها خوشی که گفت نهان نشسته بودم از آن عراب با در منزل عاشق چهارده
رو گذشت و این گفت بر خیزم که من گمان میجوایم که من در نزد ملک عثمان میجوایم که نزدان
از مردان میجوایم که چون همه سخن شنیدم از ترس غدا بیجا میروم و مردم و گریه غم بر من
است و چندان که بگویم که آن مردان از گفتن خود پشیمان شدند بر خاست و رفت چون پیش
آمد که بگوید در روزی که یکبار بهر بدر که گفتیم نهان شدیم و فرزند او دادند و در سر گذشت
و یکبار گفتند که مفارقت چنان دراز شد که موجب که به شوهری که با او میگذشت
که است که آنرا بچشم او نیز بگوید که او گفت که با او چرا که یکبار گفت از آنکه غیر من که از این
قصه بر من است و بدو گفت با حق چنین شواهم که بگویم از آن چند بگویم که در طواف مسجد
آوریم در حرم نهان نشسته و چشم در خواب و در چشم دیدیم و حقیقت که گفت ده روی
بند قامت و خوشی که گفت که یکبار بر یعقوب بن اسحاق بن ابی اسامه علیه السلام
گفتم عیال است قصه تو ازین عزیز من و حق تو با من ایضا و عجب تر است حق با تو از حق
و بر تو رحمت که چون رجعت کردم از بخاریا حضرت رسالت معلوم گفتم و بعد از آنکه

[illegible]

شقی قلبی العلیل و الفقی به لیب صدر الفیل اگر چه ملک فخر باشد
و منافعه ذره در سوال و جواب آفتاب غرق شد از باب الالباب و منافعه
شبهه صاحب حسن و اسیب است و لکن چون که جناب غریب از ایشان
جواب دعای خیر جهت فتح ابواب برای القادریه هم مقاله نمود
جهت حقیر از حضرت بارگاه الهی و از سرکار نبوت مدار رسالت بنابر
مقاله علیه و سلم فرموده بود و فقیر جهالت آلود از آنجهت بکمال نادانی
معهذ در یاد نمود که فردی شخصی را شریفی با قدر سر در آفتاب
رویت حضرت فخر کائنات علیه افضل الصلوات و التسلیم بکمال
در آینه سیر حاصلت و مقامات متهم و اشتغال و در آینه روشن
و صریح با دق بند اشتغال جهات چند دار و اجزای از آنها
نمونه لازم مشتاق و یاد به نیت است که آن رویت را مشروط

مشروط بر آنکه از ابراهیم حکیم بر سر نهاده و آن مشروط نسبت به خود
فکره شقی میسر اند و از اشتغالی که آن مشروط است و لازم لازم است
و یاد به نیت است که در آینه خفته حسن و قبح حشرات علیه جناب شریف
آن حالت را بهر سبب از آفرینش و امتیازات آنست که آن را ندانم که کمال
سرایت بهمان فردی مخصوص که جز در تحت آن است که است و یاد به نیت
که باز هم در درخت طه نشسته و غنچه بودی نه از آن و یاد به نیت
مستغنی از فقر و کفر و تقوا و یاد به نیت که از یاد علیه و سلم فرموده اند که از یاد
او من لدیه آن جواب را بعین عبارت و تشریح بر سر نهاده و یاد به نیت
و عبارت او را در آینه سیر حاصلت و مقامات متهم و اشتغال و در آینه روشن
حقایق آن شریفی که عبارتست از حقیر با خدایت و ناسم منحل و مشغول
و معلوم است که آن شتاب غیب مددی که سوار در دنیا در جوار غم بود

برویدند الله آن در خور که گوشه گوشه امیر و خیر و در دنیا
نظرون ذوی البصره و البصر و مقبول خاطر مثال آن جناب الفقی
سیرت خیری بر درون ابواب بیرون و درون تر باشد و نکست
الجباب انداخته است و معتقد است که اگر فرموده اند بر صاحب این
آقا علامت است اول قاهر بر طبق و شاعران ذات مبارک بهر چنانچه کار از
آنها کند چنانچه اگر کرد و این از تقی عین نیست و دوم آنکه بقا بر سر
بنده که علیه السلام از ابواب و لا یزالنا به چنانچه اگر رساله و فقه را
از آن سطر خواند و آن آقا صادق نیست و سیم آنکه باید و در آینه روشن
بنام از دور و در صاحب مقام همچو باشد و چهارم آنکه در حد و جهل و جهل
مقام را کرده و نام هر یک را دانسته و سواد که در هر یک از آنها
باشد به اندر عرق میزد که حسن و قبح آن را که از آن است که این فقیه

تقیه در کتب خود میگوید بهر چند نهایت اختلاف که موجب اشتغال
در این علمی و این در این مسائل و مثال این بسیار است که از حقیر عرض
فرموده اند و حقیر این رویت را دو قسم میداند یک رویت قلب است
در دنیا یا در یقظه کجاست که بهر چنانچه در جواب بدگشته و در حال یقظه
مثال حالت نوم که از موت است و از تقی عین از این بهر سبب و
و این رویت فقیه را اگر بدینچه از عالم مشروط و بصورت مبارک که شریف و
و شاعر طریقه فقه علیها السلام و سلام فرموده به نهایت ایمان
نور در خفته و غیر از این رویت را مشروط و بیان فرموده اند و از
کلام شریف این چهار جمله علیه السلام نیز بهر چنانچه مستغنی از فقر و اشتغال
لا خیار و لا احوال و لا یقینه بالکمال و یاد به نیت که در آینه روشن
لا یقینه بالکمال و یاد به نیت که در آینه روشن

فقيه ثم قال قال النبي صلى الله عليه وسلم في كذا يقول كذا اخبر لا يخفى ذلك
فاحذر من الخرافات فانه يستعمل الموطوع وقال فيه ايضا وفي نسخة اخرى
ان ارباب القلوب لا يفتقر الى شئ دون الملة وادوا بالاسياء
وليسمعون منهم صراخا ويقتربون منهم فوانه شعر منته امرنا في حق الله
وترك كسبهم والاعتقاد لا يفسد ولا الصدقة ولا يفسد على كسبهم ولا يفسد
والاخرين اولادهم واخر اولادهم وصحبه الذين لم يظهروا باطنا فيهم فافقه
بعضهم عن خطه لولا ان احد من اهل الجواب ثم قال الشارح كذا الجواب
لعبارة ذات الدلالة اذ اطلق الامة جواز رؤية الخلق في جميع احوالهم
من غير ان يفسد بها كانه فهو غير محمول به والملة الاخلاص على احوالهم فانه في جميع احوالهم
في الحقيقة وقد اخذوا السنن من الجميع وتوجهوا الى اطلاق الامة اذا
تأملت شيئا ثم صرح بعضهم بما كان في فقهنا من الامة باطلا ثم انصرف

فوجب الاخذ بما رواه في القلبية بقية ما وقع منا في اول نقطة من كتاب الله
الموسم في الموت فانه ان الاول قد مر ثم كرم كرم الموت فانه الموت
بالموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت
او في الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت
كونه الخلق بمنزلة سلطان شو وشراطه الموت فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت
مثل شراطه الموت فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت
او الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت
لديها ويجوز ان يكون الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت
على الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت
ولا سيما ان الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت
لحوق الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت لا في الدنيا فانه الموت

انما ان الله في الدنيا معروضة وحدث الله اولها كمالها في حق فقيه الله
وغيره انه روي في حقه حقيقة والسرقة والسرقة ان روي في حق فقيه الله
جسمها في حق فقيه الله في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
لما في حقه حقيقة في حق فقيه الله في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
ان الروح اذا كان كمالا كروم في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
معروضة في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
جناب فقيه الله روي في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
الله عليه وسلم في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
بطر فقيه الله في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
المعروضة في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
دار كروم في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله

انما ان الله في الدنيا معروضة وحدث الله اولها كمالها في حق فقيه الله
وغيره انه روي في حقه حقيقة والسرقة والسرقة ان روي في حق فقيه الله
جسمها في حق فقيه الله في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
لما في حقه حقيقة في حق فقيه الله في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
ان الروح اذا كان كمالا كروم في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
معروضة في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
جناب فقيه الله روي في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
الله عليه وسلم في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
بطر فقيه الله في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
المعروضة في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله
دار كروم في حقه حقيقة ومعلوم ان قوله صلى الله عليه وسلم لا يكون في حق فقيه الله

انکالات بالعبودية ذات جلال و ان ذات سرمد را معلوم که کما
 به نهایت است پس معلوم شد که ذات مقامات را نهایت نیست چنانکه
 مولانا احمد فرموده چونکه سیرالکام بر سر طریق قدس الله اسرارهم انقضی
 و بهر حال مخصوصه و اوقات معقود است و غیره با مشغول شده و بهر حال
 بطول انجامیده و گرفتار و در میان بسیار در حوض آن بسیار انکاشیده
 و چشیده و دیده و شنیده و بهر جهت این طریق عین نقشبندیه علوم و علمای علم
 و تعلیم و علمای این امر را بهر حال با هم که هرگز صورت نیست یا بهر حال
 شخص مشغول حضرت خضر علیه السلام که عند الله الا قول تابع شریعت محمدیه و محسوب
 از این است که با جمعه خود نشان ستم از او که استیجاب جمیع استیجاب
 و صفات و شرفیات است و تمام کلیه احوالات و مقامات مجید در او
 مندرج و طریق وصول بهر حال و احوال و هر مقامی که در او مندرج است

مندرج است در بین اسما و حساب و ثباتی که در این اسما و حساب
 البدن و حقیقت جمیع است که در این اسما و حساب جمیع اعضا که
 سرایت نور و احشای جمیع عالمیان را فرا میگیرد و بر زبان و غایت ذکر
 خضر که اخضر و زکری است و حفظه بر او ظاهر اند و معروف با این است
 العین بر سر شکر که در در بدر را نشان کرده اند پس در نقلی است که آن
 ایون مقبول است که در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب
 حقیقت انبیاء و صفات و مقامات و احوال و غیره متفقین است و معلوم من
 الوار است که هرگز نشود زیرا که در نظر آن عزیزان غیر حضور ذات چنانکه
 چون آنها که از او سره مقصودشان برودن است که هرگز نیست و معلوم
 بهر حال ثابت است که در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب
 محقق و مکلف شده به محض اتباع شریعت عزرا که در این اسما و حساب

مندرج است در بین اسما و حساب

مقصود و متوقف است بر این است که در این اسما و حساب جمیع اعضا که
 و معلوم و نظر و نام و احوال و در این اسما و حساب جمیع اعضا که
 القلب و یکد و نجبت و راز الله و ملائمت و قدرت شریف خود را در او
 او را در روز و هر روز و هر روز که در این اسما و حساب جمیع اعضا که
 الله عز و جل حضرت سید الانام علیه السلام و الله العزیز و الله العزیز
 ان مقامات را در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب
 طریق مقصود ایشان بر خود آن عزیزان و بر این اسما و حساب جمیع اعضا که
 مشهور است اما چونکه مقصود با لذت ایشان مشهور و حضور ذات پاک است
 و وجود مبارک آن خیر است در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب
 اشراق نورانی ایشان ذات عزیز و قدر ایشان را بهر حال معلوم کرده
 که نور آنجا الله در نام و در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب

بزم مگوت رسانیده به چه جای را این اسما و حساب جمیع اعضا که
 آن را در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب جمیع اعضا که
 اسعد را در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب جمیع اعضا که
 به جهت از آن سبب که هرگز نیست و در این اسما و حساب جمیع اعضا که
 و ملائمت ایشان ثابت است که در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب
 الاطاعت که در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب جمیع اعضا که
 در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب
 و با چونکه مقصود با لذت ایشان مشهور و حضور ذات پاک است
 طوطا است که در این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب جمیع اعضا که
 و مع ذلک این اسما و حساب جمیع اعضا که در این اسما و حساب جمیع اعضا که
 الحال تا بعد از این مقصود با لذت ایشان مشهور و حضور ذات پاک است

في عالم الملك ومده رؤيته في عالم الملكوت ومن لا يقدر على رؤية
 لشيء لم يمتد له من غير صفاته في ذلك العالم فزادوا ورأيتهم
 جاءت بهالة حارث اشهر وقال في بحر الرضا وعلم ما من ابن العرب
 ان الكثرة يقع رؤيته على ربه سلم بالقلب البحر الكثرة ليس كالرؤية
 المتعارفة وانما هي جمعية حالته وحالته برؤية وامر بعدا في حالته
 حقيقة الله سبحانه كذا قيل في بحر ان المراد الرؤية المتعارفة
 بان يرى ذاته انما يقع على الله عليه وسلم طائفة في العالم او كثر
 له الحجة بين النبي صلى الله عليه وسلم وموفاة غيره انما يعرف
 فينظره جاز في رؤيته حقيقة اذ لا يستحال في ذلك لكن الغالب
 ان الرؤية انما لا له لانه عليه يستحيل قول الغزالي في المراد
 انه يرى جسمه وبنه بل انما صار ذلك المثال ينادى به بالشيء الذي

ما

في نفسه قال ومثل ذلك من يرى الله تعالى في المنام فان ذاته
 عن الشكل والصوره كاستنارة ليعرف ان الله تعالى في العبد بوسطه مثال محسوس
 من غير اذنه ويكون ذلك المثال حقا في كونه واسطة في التفرقة
 فيقول اني رايت الله في المنام والاعتراف ذات الله كما يقول في
 حق غيره انما من جواب ابن حبيب انما يكون امام امام الله في كل الله
 رحمة الله كما رسم ما كثر في كل كمال من الامور استخراهم في شرح
 المشارق في حديث من آية في المنام فغير ان في اليقظة فانك تظن
 لا يمثل في الاجتماع بالشيء نقطة وما في المصداق بالاشهاد والتمسك
 اصول كآية ولا شدة في الذات او في صفته فيها عداوة في حال
 نصا عداوة في الافعال او في المراتب وكل ما يتعلق من المصائب
 شديدا او شيئا لا يخرج عن هذه التمسك بحقيقة على الله سبحانه

عقل فحول وسند اراش ابراهيم انما ليس بما كثر من ان شخص
 بعقل انما كسبب تحصل ان عقده افرام بنار وده ومباذ
 مقدمات مطلوب را انا وده مكره وشاهد نصب انما ليس يرى
 انوار حاشي وده است من حيث نفس عدم تلك العقيدة باز خواست
 كجرا عقيدة نادر كذا الملك برامثال انما كذا بامره احوال شيخ ما كثر
 انما را كثر ودر اضحلال انما كذا ملك در تحت فامره انوارات
 وي روح الله وده نهفته وده مست نكس ونسبت بديل على طفت
 ارشادى زده انما وده نصب اوله وده برامه بر صدق احوال
 حرم افعال بلندي احوال من دام نكس بر كسب حجت وده وده
 والى من دام بر كسب حجت بر كسب وده نكس ان وده شمس
 فيها كذا شمس في الاضي نكس انما كسب حجت بر كسب نكس بر كسب وده

وضعف كثر الاجتماع وقيل قد يقرب من الاجتماع على عقده ففقد الحجة
 بحيث يكاد الشك في ان يقرب فان وقد يكون بالعكس واذ حصل اصل
 من الاصول الحجة وثبتت المسألة بينه وبين ادراج الكل لما ضايع و
 اجمع هم من شأنا انتهى زكوا الله تعالى وانا انا اجمعين مناسبتة تامة
 محض في غير كسب مع كسب الوجه الثالث في نفس عدم عقده من
 حيث ذلك لعدم جميع قدره اذ افراد مكلف موزن باز خواست نيت
 جدا كعقبة كذا علم است قبول الصبح انما كسب است واذ افعال انما كسب
 نيت نكس كذا كسب كسب عقيدة نكس وده اسباب تحصل ان
 كسب است اذ افعال اعتبار است وكسب من سبب بند سعادت نكس
 باعث حرم نكس است وده مؤمنين ولاست با الا اوليا الكاملين
 المكملين بنار ان وسال كسب كسب انما كسب عقيدة مكلف كسب قبول

نقل

پس آنکه در زندقه آنکه حلیه در حضورند و متصرف علم بگویند
در عدم عقیده و وجهش هرگز از انرا هر یک بجهتی معذوره
پس بنا بر این معذورت اعتبار تحصیل حصول علم و عقیدت ما
منتهی است مخلص و سالکان هر دو مشتبه را لازم است
که باقی این هر دو را بعد از این در موضعی فی هذا الجرح فان
الفرق لا یرید الا اطلاق صاحبها فلا یطرحوا فی الاعراض علی شیخ
وان رآه علی اذنی عال جیش آنکه ان شیخ افعاله علی ناول
صح و مقصد مقبول شرفا من فتح باب التاویل علی الشیخ
و اعرض عن احوالهم و کل امرم الا الله و اعلمی کمال الفیض
مدت بحیث فیه فانه بر جوب الوصول الی مقاصد و النظر براه
فی التمر و العله بنیه فی السمع و من فتح باب الاعراض علی

علی الشیخ و النظر فی افعاله فی الجرح فان ذلک علامه حرمه
و سوء عاقبه و ان لا یخرج قط و قد قالوا من قال شیخ لم یفیع قط
ای شیخ فی السکوت و القربه لان شأن الکلیه ان یكون بین
یدی شیخ کالمیت بین ید الفاسل حتی لو کان لعلوم و رسوم
او اعلی فلیخرج عنه و لا یلتفت الیه انهر که در خدمت شیخ
نشان همه اعطاء کون بخر اطلعه شیخ از هر چه فراموش ملک کاه
الغفل بین یدی الرضیع بل کالمیت بین یدی الفاسل اگر چه در
علوم و هنر و فضائل حضرت سرس علی الصلوة و السلام شهاب
باشند باشند زیرا که جناب شیخ را خضر آسا علی نبی و علی الصلوة
و السلام افسر فرموده اند من عبدا و اتیناه و رحمة من عندنا
و عفتنا من لکنا علیما را بر سر نهاده باله این را بدینای فان

انتهی فی الشیخ علی شیخی حتی احدث کلمه ذکر ادرایش داده اند
شاه و ادرایش آنکه ان شیخ مع صبرانشته و منسکانش
موسی و از کبر تا بمل انک علی ان تعلی ما علی شیشه بر بالیه
بعد رسعت بانبار سجده ان الله صابر و لا اعصی لک امر ادرایت
از نشته فخالفت کشته اند وی از نشته لیسید لا یسل علی الفیض متجلی
و حیدان را بشیخ و هم یسلون متجلی ما خذ اندل بر مدته صحت شیخ و بر
سکوک برای سالک معلوک مسیحی که زن به که مقدم بر سر از حو کشته و
قل غلام واقامت جدار از سیکرد ام اند را بد صبر و فتح اگر چه از ترک
نفر از مکر برسد نباید تا بلکه بر نوی از جمله سائیکه تا و بل مالم شیخ
عید صبر را زاده و فرمودم که بفرماید خضر که در بگر کشته را شکست
صده سینه و شکست خضر است آن پس اگر کن خضر برید من ترکان

سران و در بنا به عام خلق آنکه جان بخشه اگر بکشد و درات نهان
بت و درت ادرایت عدالت پس عداوتها که آن یاری بود
پس جزا بیا که معاصی در بدین منکرات ظاهریه یا تا و بل صحت کران
بار و کجای هر نقصا فی علم خود آوردن و اگر شفره قلبیه و حواس لایسته
بظهور دارد و با صبر را حکم ندان و شیخ را در وادی مذاخران پس و بیکه
سرگردان ششبار پس چگونه فرموده اند که می بایست مدامه با شیخ
خود نمایند و در بحث ظهور حضرت و رویت وی صلی الله علیه و سلم
مناظره با وی بکشد اعازنا الله من ذلک و مکتوب سند بود که
شخص کور و فلیقه شیطان را منع لازم است و مقام تسلیمش
جهت یارک الله و تخمین خود در دنیا بدن امر ما من جواب فقره اولی
هم از ما مقدم معلوم است لکن اگر قلم جواب دیگر بنویسد غیر موسوم است

کلم بر شوق نمودن دلالت بر عفت فاقد اشتغاف می کند و آن شرط
باین است که معلوم بقدر باطن میسر کند ذات محکوم علیه تصف بدان
فاذا مات كما هو مقرر في الاصول و در عقد موضوع صلی عنوان
موضوع بر ذات موضوع جهت صدق حمل محمول در ذنبه صادره
شرط است که موصوفه قوانین العقل و محکومیت و ذلالت آن ذات
مبارک در آینه عقیده ما معتقدان منتسب است به سبب صلی علیه و آله
العلیه سید ابرو و چه بای آنکه یعنی باشد بلکه مضمون و مشکوک و موصوف
متمثلشان است در باطن غیبی دانم در ظاهر غیبی نیست
بلکه آنچه از اوصاف آن ذات مبارک بر ظاهر معلوم بقدر و شایسته
باشد که در ذنبه و در ذرات سبب آن سبب آن الله فاشعور به بحکم الله
غیر از این با شریعت غرض و افاقه را در طریقت بر صفا و ظهور عبادات

علی مات حقیقت علی کلب در کن اعظم شریعت است بر حق الله
الرحمن المحموند الغایة الباقیة لا یرد بعد از این هیچ چیز نیست و جناب
شریف در کتب لطیف معترف باین شده بود که جناب شیخ قدس سر
باعث هدایت ده و از ده هزار کس که دیده بر حق می شود که از آن عدد
نه گوارا کمتر علی نشاء که فخر در علم وی قدر است و دیده و شنیده و
دیده شهرت و استغناء که مفید حق مولا که است بلکه فخرش کن آن بجهت
تو که مولا بقدر است رسیده آید که برای ما مریدها ظهور کرده افاقه و علم
قطعی کرده و در احوالات و هیئت بیاض علوم قطعیه عادیه که بر شد
و الا همان ناخوشی و از در در در ظاهر مجازات مسیبه محض علیه
صلوة الله و سلمه هم می نمود و کن دوا می علم قطعی فخر از آن
اسقام مرخص فرموده و جواب فخره نماید اگر چه فوق آن است

که آن عقل را به با تو و کن رجا و از در و در تحت علوم مستثنی
که عقل محدود است و در نیم و تقریر حرام علم از آن دلالت بر شایسته
تا دان بیکدیگر همان متعین قوانین علم محدود و مستلزم اساس بیان قیام
بیشتر برنی و فخر شده باشد سبب سبب سبب عقل نقل از قدس و در هم
بمنور بود و از کسوسه سرفه عادت ایشان و نیزه را فراموش و بر بقیه
از ربه نقلی ظاهر می باشد و در آن سبب سبب سبب عقل نقل از قدس و در هم
عادت بر و بود و از حکمت یافته با حال صورت منور است محض سبب سبب
اگر چه سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
که مشرفه فخره از در آورده و در دست سبب سبب سبب سبب سبب
بر خورنده از خورشید که در کجای از در آورده و در دست سبب سبب سبب
خرساره حقیقت را بر پیشم از جهت ایشان سبب سبب سبب سبب سبب سبب

سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

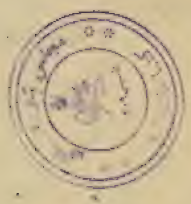

و من كسبه مفسد نشو **م** خلاص وقف با برکت و مقصد از جایز در این مقام
آنست که چنان بستان و اعتبار گذشتن آنرا بستان و ان ابریت **و** اعتبار
وقف مجوز است و در از مجوز آنست که بستان و گذشتن مجوز است اما گذشتن
او بستان **و** اعتبار است وقف مفسد است و مفسد باینست که اگر انفس
نکاح است رخصت و فقه کرده و در اکثر نکاح کن رخصت و وقف کرده اند
و اعتبار است و فقه است بقر و انتم وضع باید که بر سر او میان آید بینه و وقف
نیز نباید که اگر وقف کند ایا در موقوف علیه باید که اگر لا بر سر آید
مکتوب باشد گذشتن او بستان و اگر وقف کند نیز مفسد است بنا بر اینست
ام سلمه را نه تنها منقول است که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم بر سر هر
آیه وقف نموده پس اگر وقف کند بر آیه هر چند لا مکتوب باشد اصحاب اجماع و موقوف
علیه نیست بلکه ابتداء باید دیگر مکتوبی که **بر** اگر صورت جزم که در فقه است
مکتوب است اعتبار است پس اگر هر چه در فقه است باینست و فقه کند و اگر جز این را
نکاح است و اگر لا مکتوب است و اگر لا مکتوب است و اگر لا مکتوب است و اگر لا مکتوب است

و من كسبه مفسد نشو **م** خلاص وقف با برکت و مقصد از جایز در این مقام
آنست که چنان بستان و اعتبار گذشتن آنرا بستان و ان ابریت **و** اعتبار
وقف مجوز است و در از مجوز آنست که بستان و گذشتن مجوز است اما گذشتن
او بستان **و** اعتبار است وقف مفسد است و مفسد باینست که اگر انفس
نکاح است رخصت و فقه کرده و در اکثر نکاح کن رخصت و وقف کرده اند
و اعتبار است و فقه است بقر و انتم وضع باید که بر سر او میان آید بینه و وقف
نیز نباید که اگر وقف کند ایا در موقوف علیه باید که اگر لا بر سر آید
مکتوب باشد گذشتن او بستان و اگر وقف کند نیز مفسد است بنا بر اینست
ام سلمه را نه تنها منقول است که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم بر سر هر
آیه وقف نموده پس اگر وقف کند بر آیه هر چند لا مکتوب باشد اصحاب اجماع و موقوف
علیه نیست بلکه ابتداء باید دیگر مکتوبی که **بر** اگر صورت جزم که در فقه است
مکتوب است اعتبار است پس اگر هر چه در فقه است باینست و فقه کند و اگر جز این را
نکاح است و اگر لا مکتوب است و اگر لا مکتوب است و اگر لا مکتوب است و اگر لا مکتوب است

فصل در بیان احوال و سیرت و مناقب پیغمبر اکرم (ص) از قول ائمه اطهار (ع)

و اما از سنن من قبک من رسول و لا یبغی فرق میان رسول و نبی است

که رسول صاحب شریعت و نبی تابع او در آن شریعت چون او و کبر شریعت
ابراهم علیه السلام دعوت میکرد و همچنین یوشع و موسی و شمعون
و یسعی علیه السلام با رسول داعی است شریعت خاص و نبی عام است
و شام و راد و دیگران که مقرر شرع سابق به شدت نبی عامتر است
از رسول و گفته اند رسول است که جمیع کتب معجزه را بآیات که منزل بشود
بر او نبی که غیر رسول است که کتب بر او نازل شود و گویند که رسول آن
که در شریعت بود و در حدیث و نبی و او نبی است یا علم که او یا خواب
ببیند و بر تقدیر میفهمد که پیغمبر رسول و نبی تقدیر میبرد
و از آن نبی که چون خلوت که افعی است بطن بطن میکند
فی اقصایه نزدیک نهد و او را بخیر خواست گوایم و دونه

و اما از سنن من قبک من رسول و لا یبغی فرق میان رسول و نبی است

که رسول صاحب شریعت و نبی تابع او در آن شریعت چون او و کبر شریعت
ابراهم علیه السلام دعوت میکرد و همچنین یوشع و موسی و شمعون
و یسعی علیه السلام با رسول داعی است شریعت خاص و نبی عام است
و شام و راد و دیگران که مقرر شرع سابق به شدت نبی عامتر است
از رسول و گفته اند رسول است که جمیع کتب معجزه را بآیات که منزل بشود
بر او نبی که غیر رسول است که کتب بر او نازل شود و گویند که رسول آن
که در شریعت بود و در حدیث و نبی و او نبی است یا علم که او یا خواب
ببیند و بر تقدیر میفهمد که پیغمبر رسول و نبی تقدیر میبرد
و از آن نبی که چون خلوت که افعی است بطن بطن میکند
فی اقصایه نزدیک نهد و او را بخیر خواست گوایم و دونه

و اما از سنن من قبک من رسول و لا یبغی فرق میان رسول و نبی است

که رسول صاحب شریعت و نبی تابع او در آن شریعت چون او و کبر شریعت
ابراهم علیه السلام دعوت میکرد و همچنین یوشع و موسی و شمعون
و یسعی علیه السلام با رسول داعی است شریعت خاص و نبی عام است
و شام و راد و دیگران که مقرر شرع سابق به شدت نبی عامتر است
از رسول و گفته اند رسول است که جمیع کتب معجزه را بآیات که منزل بشود
بر او نبی که غیر رسول است که کتب بر او نازل شود و گویند که رسول آن
که در شریعت بود و در حدیث و نبی و او نبی است یا علم که او یا خواب
ببیند و بر تقدیر میفهمد که پیغمبر رسول و نبی تقدیر میبرد
و از آن نبی که چون خلوت که افعی است بطن بطن میکند
فی اقصایه نزدیک نهد و او را بخیر خواست گوایم و دونه

و اما از سنن من قبک من رسول و لا یبغی فرق میان رسول و نبی است

که رسول صاحب شریعت و نبی تابع او در آن شریعت چون او و کبر شریعت
ابراهم علیه السلام دعوت میکرد و همچنین یوشع و موسی و شمعون
و یسعی علیه السلام با رسول داعی است شریعت خاص و نبی عام است
و شام و راد و دیگران که مقرر شرع سابق به شدت نبی عامتر است
از رسول و گفته اند رسول است که جمیع کتب معجزه را بآیات که منزل بشود
بر او نبی که غیر رسول است که کتب بر او نازل شود و گویند که رسول آن
که در شریعت بود و در حدیث و نبی و او نبی است یا علم که او یا خواب
ببیند و بر تقدیر میفهمد که پیغمبر رسول و نبی تقدیر میبرد
و از آن نبی که چون خلوت که افعی است بطن بطن میکند
فی اقصایه نزدیک نهد و او را بخیر خواست گوایم و دونه

[illegible]

بحث التمسك بالقرآن

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

امام الشافعي رضي الله تعالى عنه

امام اثنافى رضي الله عنه
 هو ابو عبد الله محمد بن عبد بن عباس بن عثمان بن عيسى بن عبد بن زيد
 بن هاشم بن عبد المطلب بن عبد مناف جد رسول الله صلى الله عليه وسلم شافعي بن
 ابي ايوب هو الذي سبب اليه اثنافى في تلقي علمه وهو متروك واسلم
 ابو سايب يوم بدر وكان ولادة اثنافى في يوم من الأيام سنة خمس وخمسة
 وعشائة حمل الى مكة وهو ابنة ستين وثمانين وحفظ القرآن وهو ابن ستين
 واقف على حاله مقيم مكة ثم رحل الى مالك بالمدينة واخذ سنة ثم
 قدم بغداد سنة خمس وعشرين ومائة فقام بها سنتين وحسبها كتابا للعلم
 ثم رحل الى الشام سنة ثمان وعشرين ومائة فقام بها سنة ثم خرج الى مصر فلم يزل
 ماشيا للعلم الى ان رحل الى رحمة الله سنة اربعين ومائة وله كتابان في الفقه
 منها اثنافى حضر الموت نظر الى اصحابه فقال في شأن بعض اصحابه اثم يكونون
 كذا وكذا فكان كذا قال له بعينه وقال له بيع انت راوى كتبى فعاش بعده قريبا
 من سبعين سنة حتى صارت اول اهل نسله اليه من اقطار الارض اسلم كذب
 اثنافى في كتابه اولا من نسله في اصول الفقه واول من نسله في اصول الحديث
 ومن نسله اثنافى

ومن فوقها مهبات

وكانوا في الدرع والقفاز
فمنهم من نزل القفا إلى الفخذه
الترغيب بيت المقدس ثم
للعروق في الاجسام خراب

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

[illegible]

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

الدرج المکمل علی غلام زید و اولاد
عقاب الدار شیخ
ایکویں درج غلام محمد
و باب من ساج احمد
من درج و اساج احمد
من درج

من الدين

اعلام العرب

أَعْلَى الرُّتَبِ رِزْقًا يُطْلَبُ كَمَا تُطْلَبُ فَاسْتَجِ رَسُومُ الْوُثْرِ
الْوَلَدَةِ الزَّوَالِ الْعِلْمُ أَهْوَى مِنْ مَوْتِ الْعَالِمِ رِزْقًا
عَلَى قَدَرِ الْكَوَامِلِ ذَنْبُهُ الْبَالِغُ حَمِيدٌ ذَنْبُهُ الظَّاهِرُ زُغْبًا
زُودَ حُبًّا زَيْنُ الْقَلْبِ بِالْبَقَى حَتَّى تَمُوتَ الْفُتُورُ الْبَقَا السَّيِّئُ
سَلْبٌ مَوْلَاكَ تَحْدِثُكَ سُوءُ الْخُلُقِ سُوءُ مَصَاحِبِهِ مَلُومٌ
سُدُّكَ إِلَهُ يُبَاغِضُ سَلَامَةُ الْإِنْسَانِ فِي حِفْظِ الدِّينِ
سَادَةُ الْأَنْبِيَاءِ الشَّيْنُ شَرٌّ فِي طَلَبِ الْجَنَّةِ
شَحْطُ الْغَنِيِّ عَقُوبَةٌ شَفَاءُ الْجَنَانِ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ شَجَّ عَيْنِي
أَفْقَرُ مِنْ قَبْرِ سَخِي سُدُّ الْإِلَاقَةِ تَرْكُ الْكُفَّةِ شَرُّ مَا يَمُنُّ
يُفْقِدُ النَّاسَ شَرُّ الْمَرْءِ بِالْأَدَبِ لَا بِالنِّسَبِ الصَّادُ
صَلَاحُ الْجَدِّ يَصْلُحُ الْمَخْلَدِ صِدْقُ الْمَرْءِ نَجَاتُهُ حِفْظُ الْبَدَنِ
بِالصُّومِ صَبْرُكَ ثَوْبُ الْقَطْرِ صَلَوةُ اللَّيْلِ لَهْجَةٌ فِي التَّهَارِ

مقدم

مَقْلَعَةُ النَّبِيِّ عَلَيْكَ بِالْحِفْظِ دُونَ الْجَمْعِ فَكُنْ فِي الْعَيْنِ
غُلَامٌ عَاقِلٌ خَيْرٌ مِنْ تَيْجٍ جَاهِلٍ عَمَدَكَ مِنْ ذَلِكَ
عَلَى الْأَسَانَةِ الْفَاءُ فَإِذَا زِنْ قَلْبَكَ بِالْإِيمَانِ تَحْرَأُكَ
بِقَضَائِهِ أَمَّا مَنْ قَرَّهَ بِأَمَلِهِ فَعَلَّ الْمَرءُ يُدَلُّ عَلَى أَمَلِهِ
فَإِذَا مِنْ سَلَمٍ مِنْ تَرَقُّبِهِ فِي كُلِّ قَلْبٍ شَغْلٌ فَكَيْفَ تَقَرُّ
مَنْ كَفَّهَا الْفَاءُ قَوْلُ الْمَرْءِ تَجَرَّعًا فِي قَلْبِهِ قَبُولُ
الْحَقِّ مِنَ الدِّينِ قُوَّةُ الْقَلْبِ مِنْ تَجَرُّعِ الْإِيمَانِ فَإِنَّهُ لِيُحْيِيَ
حِرْصُهُ قَوْيْنِ الْمَرءِ دَلِيلُ دِينِهِ قُرْبُ الْأَسَدِ أَرْمَضُهُ
قُوَّةُ الْقَلْبِ مِنَ التَّشْبَعِ الرَّكَائِي كَلَامُ اللَّهِ دَوَاءُ الْقَلْبِ
كَأَنَّ سُبْحِي أَرْجَى مِنْ مِلْحِ شَيْخِي فِي الْجَنَّةِ لَقَرَانُ النِّعَةِ
مُزِيلُهُ كَأَنَّ الْعِلْمَ فِي الْعِلْمِ كَفَانُ هَمِّكَ الْإِلَامُ
لَبِنُ الْكَلَامِ مِيدُ الْقُلُوبِ لَبِنُ قَلْبِكَ يُخْبِتُ كُلَّ عَدُوٍّ

الاجزاء

الْأَمْرُ مَعَ الْإِلَهِ لَا دِينَ لِمَنْ لَا مَعْرِفَةَ لَهُ لَا تَهْتَفِ لِلْعَاقِلِ
لَا كَرَامَةَ لِلْكَاذِبِ لَا رَاحَةَ لِلْجَوْدِ لَا نَحْمَ لِلْقَانِعِ
لَا حُرْمَةَ لِلْفَاسِقِ لَا وَفَاءَ لِلرَّيْبِ لَا قُدْرَ لِلْفَاحِشِ
الْيَأْمُ بِأَمْرِكَ مَا قَدْ لَكَ يَعْجَلُ التَّمَامُ فِي سَاحَةِ قِفَتِهِ
أَشْهُهُ يُزِيدُ الصَّدَقَةَ فِي الْعَمَى يَطْلُبُكَ الزُّرْقُ كَمَا تَطْلُبُهُ
يَأْمَنُ الْخَائِفُ إِذَا وَصَلَ إِلَى مَا خَافَهُ يَبْلُغُ الْمَرْءُ بِالْأَصْدَقِ
مَنَازِلَ الْكِبَارِ يَوْمَ الْمَرْءِ قَوْمُهُ وَإِنْ حَانَ إِلَيْهِمْ
يَأْمَنُ الْقَلْبُ رَاحَةَ الْفَيْسِ يَبْعُدُ الْمَرْءُ مِصْاحِبَةَ الْعَبِيدِ

قد تم عماله

مكتبة
مكتبة

حبر بیان اولاد علیہ السلام

من تعين شيد الله عز وجل

على رقة اخرى

قائمة تقيمه الامم المتحدة

...

خفایا بعد از سیصد و سال ایشان را پدید کرد و اندک از یکدیگر سوال میکردند و گفند
 وقت و در چه روزی که سرشته شد یکی از این هفت مرد گفت که من دوم
 این شهر و شهری پاکیزه و از برای شاهان و پادشاهان مملکت مدینان فایده
 و در آنجا که این شهر است بر آن بود که در آن شهر اگر چه همه ضایع شوند
 اما بعضی از ایشان اتفاقاً بمشربها و نداشتند خفایا ایشان را سبب برآید
 که اندک چندی بکافی رفت تا چندی بخورد و در آن روزی را در موضع خفایا
 چون بول بوی داد نام و دقا فوس بر آن دید و با کوفت گفت تو خفایا
 سیصد سال از زمان و قیام من که در پیش خلق بسیار بر ایشان جمع کردی و در
 پیش پادشاه و پادشاه چون او را بدید و در پیش پادشاه و پادشاه
 این مرد معلوم کرد که این پادشاه و خلق اینان همه منسوب و موقوفه و خدای یکی
 این شهر و در آن وقت که سبب از میان قوم بدرقه بود و در آنجا که
 و نام ایشان بر آن نوشته و آن لوح دست بدست برین پادشاه رسید
 چون او را بدیدند و خفایا ایشان شنید آن لوح را طلب کرد و نام ایشان بر رسید
 نام خود را

نام خود را بر آن بخت همان آمده بود که بر آن قوم بود سیصد و سال که شد بود
 بر سر بر قدم او میداد که این قصه بود که از خدای می طلبید تا آن قوم که از پادشاه
 آیند پس مادی کردند و در آنجا که جمع شدند و وقت خود و بر آن خود را گفت
 اهل قریه یکبار توبه کردند از آن عقیده بدو ایمان بخشیدند و از آن پس پادشاه
 و همه ضایع روی زیارت ایشان نهادند و این مرد گفت حاجت دهید
 تا من ز پیش بروم و ایشان را بخدمت شما قوم خدا برسد و زیارت برسد
 تا بقصد او را اجازت دادند ایشان از غار و دین که خلقی شهر روی ایشان
 دارند و بر رسیدند که آن یار از پیش می آمد بر رسید گفت بدید که توبه
 سیصد و سال است که در این غار آمده ایم و حال این مملکت از آن گردیده و
 پادشاهی در این و در قومی خدا پست همه زیارت شما آید و غایت در میان
 شما دارند ایشان با خدای تعالی حاجت کردند و گفتند بار خدا توبه کنی
 که قیامت خاص پیش رفت که در آن که برای منی آلوده کرد و ما را با کمال
 خود بر این نظر بر ما نیتد و حاجت بر رسیدند و ایشان را بعین القیام

در حال در غار با هم آمدن این زخم مردان غایب شدند و قوی گردیدند
 که و کاکا کردند و ایشان را هم در آن غار و قیام کردند و در آن غار و قیام کردند
 از هر عبادت و زیارت این خدای تعالی فرموده علی آفرین
علیه صلیا و معتران آورده اند که احباب الکهف و الکف و الکف
 کائنات این غار است که نام ایشان بر آن نوشته بودند و الله اعلم
 پس این غار حضرت توبه است که هر چه گوئی که گوئی با گوئی توبه و الله اعلم
 و توبه حاجت ایشان و آن مرد بخت و در آنجا که حضرت حجاب
 و در آنجا که حضرت حجاب و در آنجا که حضرت حجاب و در آنجا که حضرت حجاب
 پس این خواب که خواب این باب به نصیب این علیهم السلام باشد
 جواب و سوال شود

بسم الله الرحمن الرحیم

باب غم در مناسبت و غم کردن و اندک حق تا بر صله و در کلام
 مجید فرموده و الله اعلم ان من فی البیت من یستلج الیه سبیلا
 ولی یفرق الله عنی نعمه العالین برین کلمه موقوف بر استقامت
 ادا کردی

راد و اگر کسی این مضامین باشد در نزد من حکم که فرموده خدای تعالی سستی است
 حاجت بر علین و آوار اجناس عبادت بیکدیگر نیست که فرموده بیکدیگر
 بر سر و توبه بدو نیت دارند و آوار همه بی نیاز است که اگر این شکی نیست
 و در آن فضل مناب و اب کتاب و از من و برکت این عدد و دوازده
 فضل شری که گفته شد از جمله دلائل که اندک که لا اله الا الله و الله اعلم
 و محمد رسول الله و دوازده حرف پس درین و دوازده فصل که درین
 احکام حج و عمره آمده و در بعضی دهنن نیز منقذ الله فضل اقل
 در احادیثی که در فضیلت حج و عمره آمده و ثواب و نیت آن و در حیات
 حاجت است که درین عمل جزئی می باشد و حضرت عزت رفیع است
 رسول الله صلعم اقر قال العمره کفارة لما یبدها و الحج
 لیس جبراً الا ان یجوز جنین فرموده و هر سه بر علین شفع کمال الله
 و بعضی در کتب و فاضلین دار الملک امضا فرموده حضرت علی افضل القدر
 و احمل انیت که عمره تا عمره کفار هر کس می شود که در میان آن فرستد

سفرنامه حاج محمد باقر
سجده

و چنانکه پذیرش باشد نسبت برائی و الا بهشت خبر برشت و در حدی دیگر فرمود
بیل کلین رسالت سرو به بن جلال صمیم هر کسی که بکشد و بپوشد
آلوده گرداند از گناهان چنان پروان که از روزگار در تو گشته باشد
و دیگر فرمود بسیار گناهان است هیچ بود اگر آن را نکند الا بهشت است و آن
و فرمود صلح که شیطان را نمی پذیرد هیچ روز خوار تر و خوار تر از روزی که
رفت که خدای بر بندگان بیاشد و از بسیاری گناهان بزرگی که می آید
و دیگر فرمود و فرموده صلح که هر کسی که بپوشد و بپوشد و بپوشد
خواه که جوهر بود و خواه که ترسا میرد و دیگر فرموده صلح که هر کسی که بپوشد
که کسی در عفت و عفت باشد و کان بود که از هر جهت و دیگر فرموده صلح که
هر سال شش هزار بند و زیارت بخشد و اگر عدد کمتر باشد ملائکه
تا این عدد تمام شود و در آخر است که هر کسی از خانه بیرون آید بگوید حج در راه
پیر و قیامت هر سال حجی و غیره در دیوان او بنویسند و حضرت سلطان
کتابت صلح علیه فرمود که هر کسی که با در بدر میرد و یا عیب بود و یا عیب بود
حکایت

حکایت آورد و اندک مدتی پس از آن که به پیاده رفتن در میان پادشاهان و پادشاهان
غرب و شمال باشد شب و روز که بیک روزی از خانه بیرون آید و در میان پادشاهان
بیاید و از روی می گرداند که از جوی برهنه می رسیده و از اسرار گرد
راه رفت خجسته و خجسته و دیگر که زده بود آن پیر را گفت برو در میان این قوم
زود باز آئی و رفت در شب آن چهار مردان نورانی دیدند و هر یک از آن
طوفانی کرد و باز آمد گفت چه دیدی آن حال را گفت در این شهر شش نفر
ای پسر خجسته که آن حاجتی اند که درین راه وفات کرده اند و در راه دور
پیر نوربان بیان است دل خوش دارد درین شهرت و او را در احوال و در
و خود نماند پیر شد این در نهایت خردی در میان او نیست حکایت
آورد اندک که علی بن موسی رفته اند یک کتبی و در خواب بود و دیدم که
دو ملک از آسمان فرود آمدند با جامه های زیبارویی یکی میگوید که سال حج
کسی قبول کرده اند ازین شش هزار تن از قبول این از خواب دیدم آنروز
نائب در آمده و میگویند بودم که در میان ملک در خواب دیدم که با یکمینه

امشب خوابی فرمود در میان خلق هر چند از یکی از ایشان شنیده و همه قبول
کردن از خواب که در خدمت شدم و بجهت بیکم کردم و اتفاق دیدن با یکدیگر که در منزل
در در خدمت بود و این از روی عالم همه آنها حاضر شوند و همه بدال و او را دعوت
نات و ستان و قطب عالم و حضرت الیاس و ملائکه مقرب همه در خدمت
مفر شوند و همه با شاق و بکینه و صلح بیکدیگر ای ایشان دعا و صلح قبول
مفر باید و این را بسیار و تمام باضی رفته اند در کتب و عمل از این
آورد که یکی از اولیاء حضرت دادند که در باب العلاء تن را زایل و مستقیم
دیدن ایشان پروان رفتم سه بار در بود بیکم نام ابراهیم و دیگر حسن و حسین
چون در خوابان بهر روم خوشتم که حاجت ایشان را حق طعم دیدم که
جای از برای ابراهیم راست کردند خودی در گوشه عبادت مشغول بیکم
چون را در خود فایده بیکمینه تن در گوشه مرقد احوال و بود چون دوست
بگذشت بر خاست و شش کتبی فایده که در دو کتبی اول را بیکمینه کتبی
دوم آمل از اول و در کتبی بهم الله فی السعوی والا و در کتبی
و کتبی

و آنرا و در کتبی خیم از آن زلالت و در کتبی ششم قل هو الله
احل و دیگر بیکمینه آورد و بیکمینه بیکمینه بیکمینه بیکمینه
و بیکمینه بیکمینه و آنهم که خواب کرده بود چنانکه از صبح را و صبحی که بیکمینه
پس چند روز در خدمت ایشان بودم تا شب عید و در خدمت اندک که از حضرت
حج کرده بود آنها بودی و در روزی دیگر سلی پر از آتش بر گرفتند و در آتش
پروان آوردند و در صبح از نماز چاشت که بودند و بجهت کردند من بیکمینه
بیکمینه رفتم چون بهر آنجهت بر آوردم خلایق دیدم که از منی عفت فرستادند
در عفت حاضر شدم تا شب و قوف عفت صلح کردم با او بیکمینه
با من گفتن عفت که ام طرف داری کتبی در خدمت شما ام گفتند و عید به حاجتی
تو این در ایام بیکمینه و بیکمینه کن و بهر طرف که بخوای برو پس آن طفل از منی او
گفتم اگر وقت ملاک می افتد و خواهم که در ایام بیکمینه بیکمینه بیکمینه
بیکمینه با آنجا با آنها که ابد با بر توفی هر شوم چون این بیکمینه نماند شد
نقل است که در ایام بیکمینه با چای بیکمینه حج کردند و در هر شهری که بر سر پی

وفات کرد چنانچه میخیزد و رسیده و نیز وفات کرد آن زن صبر کرد و در راه
خدا تعالی با جرم رفت چون قدم در راه نهاد و او را چنانچه میخواست
و از هوش برفت چون بخوابد بر خفته بود شکاف کوی و شب
بیکشت میکرد در شب شکاف خدا را میخواست و خود عورت کردی
و در راه هر چه بر سر آمد را کشتی و صبر کرد از رای رضای توان بان
مراسم خود کردی نو دانی را و مراد توست من رضی عن الله تعالی
يُحِبُّهُمُ اللَّهُ لِيُخَلِّقَ لَهُمُ مَا يَشَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
اگر مراد تو ای دوست مراد ای است بهر خواهش و گمراه من بخیر است
تا خلقی شب و از او که ای عجز غم خور که ثواب نصبت که حج مهر
خلاق ترا دادیم از برای این صبر و این حیران تو پس آن زن در باقی عمر
در که حج و رسته تا بقامه اولیا رسید و این ثواب حج خیر است
که در عقل و حال کنجد این سعادت است که بچشم کن آن میرسد و انچه
مقدس خدای که اسرار آن چنانست که کسی از او نمی یابد اول این عمل است
که منبر

کشت بهت برون دارد و هیچ عمل و کربانی ندارد اول که قدم از خانه بیرون
از خانه و جان و دل و زن و فرزند و هر چه مرغوب محبوب است از آن
باید مرد و باقی را از سر به بر باید خواست و دل از همه بر باید گرفت از آن
قدم از آن راه باید نهاد پس کل مشقتها و عیب نون خواه در پنجاه و یک
آن سو که مشاقتی بکرات مرگ دارد و چون در احرام دخی مشایه بر کنی
و چون در عرفا قی نه است از در قیامت همه سر و پا بر نه در یکای خلق
و بان پادشاه در دوش هیچ فرقی نه و در هر کی این اعمال خدای است که
عقل عقد در آن تخریب شود و در هر کی در ضعیفان کنیم اول نصیب کعبه و بین
آن فصل دوم در حضرت که وقتی نه آسمان بود و در زمین خست
بکمال قدرت اول جوهری با فرید که مهل آن در غایت عظمت و عظمت
کرد و جوهر آب شد و دودی از آن بر آمد از آن دو و صفت آسمان با فرید که
فرمود نَسُوْنِي إِلَى السَّمَاءِ دُخَانًا و اگر کسی با فرید که
اصل زمین بود و کعبه بر آنست بعد از آن زمین را از بر آن بر کشید و فتح

کرمانه که فرموده وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا پس بهشت
فرموده سَبَّحُ لِلَّهِ الْمَلَأَتْ مِنْهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالَّذِينَ فِيهِنَّ رُجُودٌ مُبْتَدِئِ
نیکو است بآدمی حق تعالی بکمال قدرت خود این کوهها با فریده بود
که هیچ ندانست که از کجا باز دیده شده که فرموده وَالْجِبَالِ أَوَّاهٍ مُنْتَبِهٍ
این کوهها میخواند زمین ند و در حالی دیگر فرموده وَجَعَلَ فِيهَا رِجَالًا
مِنْ نَوْحٍ وَبَارَكَ فِيهَا أَتَوْهُنَّ عَلَى رُبْعِ آيَاتٍ سَوَاءٌ
لِلنَّاسِ أَتَيْنَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَافِرًا
در آن قوتها که چندین هزار سال از آن میگذشت و خبری از آن نمی شنید
و قوتها از هر کوزه در آن پیدا کردیم که نزدیک بهشت از آن آینه قوتها
و غنیمت کون کون که از آنجا میرند و میخورند و گمراهند بعد از آنکه هر چه که
میکنند و پند هیچ از آن کم نمیشود و مثل زرق و برق و وس و در و آهن و طلا
و قلع و سرب و آینه و جنس و کمال است که اسباب و ممر در جام و شکر و
و کبر و تمک و کج و نکت و جت عمارات و از آنها لا تر و کون و
فر

بوت لعل عصی و زرد و انواع زبور که که چند بر یکدیگر هیچ از آن کم نمیشود
و از این هر که زور به که در عالم روان کرده که حیوة مه در آن نهاد که در
وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَكِ فِي الْبَحْرِ وَارْتِجَافُ الْجِبَالِ وَهُوَ يُعْطِي السَّمَاءَ رِجَالًا مَذْجُوعًا
آنست که و بَارَكَ فِيهَا و این همه در شش روز آفریده که فرمود
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ و قدر بود که بمرکز همه را با فریده خلقی به نیکان خود
نمیاید تا در کار تعیل نمایند پس این کتب شرف است که اصل این صحت
و ازینست که گمراه أَتَمَّ الْقُرْآنُ گویند که زمین همه را زاده آنست و اول
خانه که در زمین پدید آمد آن خانه بود که از بهشت برای آدم پادشاه
و در جایی که به بنادند و نام آن ضراع بود چون در آسمان بر زمین نام
آنست المعمر أَدَمَ و ملائکه آن طواف آن میکردند و خدا تعالی
از آن خبر میداد که إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بَبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ یعنی مسجدی که در آنست
که بنا شده از برای مردمان در که مبارک بر کرات و را و نوحی

شود و در آنجا نشاندند روشن از حدی که تمام ابراهیم است که فی الجمله
بیتان مقام این ابراهیم پس هر که آنجا شد این است که و من یخله
کان ایضا و کس که خدای در این کرده و دیگر سواد خوف کفر
و ترس این من کی از نفس و شیطانت و یکی از کنان پاک شد و یکی از
قیامت از رفع و جود و دخول را بمن باشد و دلیل این حدیث
سیرت ابراهیم فرموده حضرت شعیب که کاران و انیس الی شین
و فرستادنی خوشان یعنی محمد رسول الله صلعم که ان الله قد وعد
البین ان یجذب فی کل سنه ستمائة الف فان نقصوا اکلام
الله ملامه فکفر وان الکعبه بخیر کالعرب الی الموقف
فکل من حجتها متعلق باسنادها یبعون حو لها حتی
تدخل الجنة یعنی برستی خدای و عده نماز کعبه را که حج کنند و در
دری نشسته هر کس پس اگر گزاین باشد از مردمان تمام کند
ایش را خدا تعالی بملکتان امر کند تا تمام شود و دیگر کسی که در روز قیامت
کعبه را

کعبه را هر که کند چون عری و در حضرت جبرائیل کند کسی که زیارت کرده
کرد و زیاده باشد دوست و در این دوزخ باشد و بخود نیست بود
و در حدیث دیگر است که کعبه شفاعت کند هر کسی را که زیارت کرده باشد
و دیگر که آنکس که غیبت کند و در راه مرد و در این بخش این را نیز می باشد دیگر
شفاعت کند که کسی که غیبت است که زیارت من آید و این است دارد
و زیاده او را نیز من بخش آنجا است من این نیز بوی در آنجا است بخش این انضام
در زبان طوفان روح آسمان رفته و در آسمان چهارم بنا و دوقولی رگ و در
در آسمان هفتم که اگر کسی از آنجا را نکند الله بام کعبه است چون این را بر
نموده و در حدیث است که هر روز پیش از نماز رکعت طواف آن می کند و
هر که در کعبه نباشد آن نیز به و قوسان بجا حدیث است بخود چون آسمان
محمد آفرینان صلعم دهند و در جی آن می ریزد شرح خود در آن ابراهیم
سفران و دیگر که طواف آن می کردند تا هر ابراهیم آمد که خانه کعبه بنیان
و تمام می ابراهیم گفت و زیاده من تمام می که با ابراهیم و دیگر حدیث است
که خدای ابراهیم را در هر روز زیاده بر جی کعبه انداخت و در قدس را بیاید کرد
دولی و کائنات که از طوفان بیخ بر جی کعبه می آید که بیخ خود و چون روز قیامت

در آنجا است که هر که در کعبه نباشد آن نیز به و قوسان بجا حدیث است بخود چون آسمان

باید و زیاده می آید و در طوفان بیخ از کعبه روشن برسد بادی نور است
و آن می ریزد از آنجا بر کند و بر پس از آن کعبه پیدا شد پس ابراهیم آمد
کرد و کعبه را که کعبه است از برای کعبه روان کند است بقدرت خدا تعالی
بر برای آن کعبه رسید کعبه را تمام کرد و هنوز است می ابراهیم آمد و فرمود
پس هر که در کعبه از آنجا در برای آن کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا
کعبه جبرئیل است کعبه را در کعبه و در کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا
کعبه را در کعبه است کعبه را در کعبه و در کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا
فرموده که کعبه است کعبه را در کعبه و در کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا
بر شال هر چه در کعبه است کعبه را در کعبه و در کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا
کعبه بی چون او را کرد و بعد از آن کعبه را در کعبه و در کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا
پس آن کعبه را در کعبه است کعبه را در کعبه و در کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا
محمد الاود است کعبه است که کعبه را در کعبه و در کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا
نعا هله و اشهد علی بالموافاة یعنی ای خدای عز و جل من این کعبه را در کعبه و در کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا
است که من بر سر و بوی او را کردم و در کعبه را در کعبه و در کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا
پس که این بر سر و بوی او را کردم و در کعبه را در کعبه و در کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا
نکند و نیست نکرده که کعبه را در کعبه و در کعبه بیخ و بعد از آن که در کعبه را از آنجا

از آنجا است که هر که در کعبه نباشد آن نیز به و قوسان بجا حدیث است بخود چون آسمان
محمد آفرینان صلعم دهند و در جی آن می ریزد شرح خود در آن ابراهیم
سفران و دیگر که طواف آن می کردند تا هر ابراهیم آمد که خانه کعبه بنیان
و تمام می ابراهیم گفت و زیاده من تمام می که با ابراهیم و دیگر حدیث است
که خدای ابراهیم را در هر روز زیاده بر جی کعبه انداخت و در قدس را بیاید کرد
دولی و کائنات که از طوفان بیخ بر جی کعبه می آید که بیخ خود و چون روز قیامت
کعبه را

در آنجا است که هر که در کعبه نباشد آن نیز به و قوسان بجا حدیث است بخود چون آسمان

کم غم

وہم ہوا

[illegible]

